Jacqueline Baird

153

Propunere indecentă

Colecția

Editura ALCRIS

Redactor : AURELIAN MICU ANDY
Consilier editorial : TRAIAN IANCU
Lector : ANGELA VASILE

ISBN 973-580-094-2.

Colecția „EL și EA"

CAPITOLUL I

Lena aruncă o ultimă privire în oglinda așezată strategic în spatele cortinei laterale a podiumului. Imaginea reflectată o făcu să-și arcuiască buzele bine conturate într-un zâmbet forțat. Era o fată înaltă, frumoasă cu ochi verzui strălucitori, nas mic și drept și gura senzuală. Părul lung și blond, aranjat cu măiestrie în buclișoare, îi stătea ascuns sub dantela superbului voal de mireasă. În rochia din satin și dantelă părea coborâtă dintr-un tablou de Gainsborough. Era ultimul model prezentat și piesa de rezistență a colecției lui Claude la parada modei organizată în scop de binefacere.

O umbră de tristețe îi întunecă ochii strălucitori. Cu ani în urmă se visase purtând o asemenea rochie, pentru un bărbat cu totul deosebit, dar niciodată...

Îndreptându-și umerii arboră un zâmbet și ieși pe podium, unduindu-și trupul ca o felină. Ținând capul sus, cuprinse cu privirea distinsa asistență. Se mișcă parcă plutind, se opri și se răsuci ușor, aruncând zâmbete tuturor și nimănui, de fapt, apoi, cu o ultimă piruetă se retrase dincolo de cortină în aplauze dezlănțuite.

Lena zâmbi în direcția micului grup de fotografi, adunat în fața hotelului și, din câțiva pași ajunse la Rolls-Royce-ul alb, strălucitor, oprit la marginea trotuarului, și se prăbuși ușurată pe bancheta din spate.

Era o minunată seară de august și, până și Londra strălucea în lumina roșiatică a amurgului. Clădirile păreau pictate în nuanțe de roz și auriu. Își netezi peste șolduri rochia neagră, strâmtă, și oftă. Încă o ieșire în public pentru plăcerea cuplului de vârstnici, după care — un zâmbet slab îi apăru pe buzele senzuale. — Lena Lawrence avea să dispară definitiv. Kathleen Lawrence Meldenton va renaște ca designer cu reale perspective și de ce nu, ca viitoare femeie de afaceri.

— Am ajuns, doamnă.

Cuvintele politicoase ale șoferului o treziră din reverie și, privind pe geam, observă că se opriseră în fața unui bloc de locuințe elegant cu vedere spre Tamisa. Șoferul deschise portiera, dar ea nu apucă să-i mulțumească, fiindcă i se opri respirația auzind o altă voce, gravă și melodioasă, ecoul gândurilor ei, și un bărbat cu statură impozantă se strecură lângă ea pe bancheta din spate.

— Bună, Katy. A trecut ceva vreme de când nu ne-am văzut, dar ai rămas frumoasă cum te știu, deși nu prea-mi place atâta fard pe fața ta. Și, cu un gest ușor și intim îi ridică bărbia cu un deget. Ai rămas cu gura căscată. Nu cumva mă inviți să te sărut, Katy, iubito ? rosti tărăgănat bărbatul cu voce gravă, în vreme ce o țintuia cu privirea, vizibil amuzat. Sau ar trebui să-ți spun Lena ?

De ani de zile, nimeni în afară de tatăl ei nu-i mai spusese Katy, deşi era numele pe care intenţiona să-l poarte din nou începând chiar de a doua zi. Inima îi bătea cu putere în piept în timp ce privea chipul atrăgător şi oacheş al bărbatului solid care-o ingheruia în colţul banchetei din spate a Rolls-ului.

Jake Granton... Nu ştia prin ce ironie a soartei îi ieşise în cale, pe strada aceea şi exact în acel moment, dar şocul şi furia crescândă o făcură să se înroşească la faţă.

— Ce naiba cauţi aici? Coboară din maşină, se răsti ea, mânioasă.

Apoi se îmbujoră, dar din cu totul alt motiv, în vreme ce ochii aceia negri o priveau ostentativ. Părul blond i se despleti pe umeri, acoperindu-i sânii rotunzi care se zăreau prin rochia sexy din bumbac negru, tricotată şi mulată pe corp. Privirea lui Jake Granton i se plimbă admirativ peste sâni, apoi coborî peste şolduri, urmărindu-i linia elegantă a picioarelor lungi. Rochia pornea din dreptul subţiorii şi era lungă până deasupra genunchilor. Făcea parte din colecţia pentru tineret ce urma să fie lansată de Claude pe piaţa modei, dar în clipa aceea şi-ar fi dorit să nu se fi lăsat convinsă de acesta să o poarte în seara aceea.

Ar fi întins de ea ca s-o lungească şi şi-ar fi încrucişat braţele peste piept. Imaginea Lenei Lawrence nu era potrivită unei întâlniri cu bărbatul acela, vizibil excitat, a cărui prezenţă o făcea să se înfioare, fără să vrea.

— Eşti surd, sau ce ai ?! Ţi-am spus să cobori !

țipă ea, înfuriată la culme. Cu coada ochiului îl văzu pe șofer, cu fața brăzdată de riduri, privind nesigur, cu mâna tremurândă pe portieră, neștiind dacă s-o închidă sau nu.

– Totul este în ordine, doamnă ? întrebă el politicos.

– Nu.

– Da, se auzi vocea groasă acoperindu-o pe a ei. Sunt partenerul din seara asta al doamnei și plăcerea asta m-a costat trei mii de lire. Uită-te la cartonașul dat de agenție. Jake Granton, Albermarle Towers.

Lena încremenise de uimire, în vreme ce șoferul scotea din buzunar cartonașul pe care îl citi, după care studie cu atenție cartea de vizită din portvizitul pe care Jake se grăbi să i-l arate.

– Pare adevărat ce spuneți, domnule, zise el și, aruncându-i o privire scurtă Lenei, închise portiera, ocoli mașina prin față, se așeză la volan și porni motorul.

– Stai o clipă, se bâlbâi ea, dar prea târziu, fiindcă mașina intrase deja în traficul londonez.

– Lena... Sunt surprins. Îți strici reputația de femeie stilată. Tocmai cu mine, înfocatul tău admirator, te porți cu atâta lipsă de diplomație, spuse el răspicat, pe un ton batjocoritor.

Făcând eforturi disperate să-și păstreze calmul, Lena încerca să judece totul cu mintea cât mai limpede. Undeva, probabil, se strecurase o greșeală și avea vaga presimțire că tocmai ea purta întreaga vină.

Nu știu care îți sunt intențiile, dar eu am întâlnire cu un domn în vârstă, cu păr grizonat, și cu soția lui ; poate binevoiești să-mi explici și mie ce se întâmplă, zise ea pe un ton distant.

— Domnul cu păr grizonat este agentul meu, care a luat parte la licitație și care v-a și spus, de altfel, că o face în numele altcuiva. Dacă tu și prietenul tău, Claude, o să verificați, veți descoperi că am dreptate.

Amintindu-și de seara respectivă își dădu seama că nu mai era nevoie să verifice. Cu două zile în urmă ajunsese la Londra, venind din Franța, pentru a participa la fastuoasa paradă a modei organizată de Claude, cel mai celebru creator de modă parizian, în sprijinul cercetărilor în domeniul leucemiei.

Totul se desfășurase în decorul grandios al reședinței unui conte autentic și biletele de intrare fuseseră vândute la un preț exorbitant. Punctul culminant îl constituise licitația, premiile variind de la croaziera pe un iaht de lux, până la cravata unuia din membrii casei regele. Lena se lăsase convinsă să apară în public luând cina în compania cuiva și rămăsese surprinsă de suma pusă în joc pentru simpla prezență a unui manechin în această acțiune. Faima și-o câștigase nu datorită talentului său ca designer, ci mai mult printr-o întâmplare.

La 19 ani, locuind la Paris în casa Annei, prietena sa și urmând cursurile colegiului de artă, îl cunoscuse pe Claude, tatăl prietenului Annei, Alain. Când Claude îi propusese să-i devină model, izbucnise în râs. La aproape un metru optzeci înălțime avea sânii foarte dezvoltați. Claude nu-i luase în seamă obiecțiile. Se părea că silueta „scândurică" nu mai era la modă și că la ora aceea erau foarte apreciate manechinele cu bustul mare.

O atrăsese ideea de a câștiga niște bani prin propriile-i forțe și de a nu mai fi total dependentă de tatăl său până la terminarea colegiului. Spre surprinderea sa, la terminarea colegiului chipul îi apăruse deja pe coperta revistei *Vogue*. Când Claude renunțase la *haute couture* pentru a crea în exclusivitate obiecte de lenjerie intimă, chipul și silueta Lenei, îmbrăcată în alb, chiloței și ciorapi cu portjartier, apăruseră în reviste și afișate sub formă de poster. Aceea fusese singura greșeală comisă de-a lungul întregii sale cariere de manechin, de altfel, foarte plăcută. Nu-și imaginase că fotografia va avea un asemenea impact și, mult mai târziu, aflase că marina franceză o declarase deja, în mod oficial, cea mai sexy creatură care umbla în două picioare.

De atunci nu mai prezentase decât toalete elegante și, în urmă cu un an, apăruse de câteva ori pe coperta revistei *Vogue* dar, spre marea ei mâhnire, constatase că celebritatea și-o câștigase datorită în mare parte, acelui poster. Încă mai regreta că se lăsase convinsă de Claude să pozeze într-o asemenea postură. Acum, celebriatea nu o mai încânta ca la început.

Așteptase gala de binefacere ca pe o ultimă apariție în public. La douăzeci și doi de ani era pregătită să se întoarcă la prima sa dragoste — desenul. Nimeni, în afară de Claude, nu aflase acest lucru și nu îl putea acuza că profitase de acea ultimă apariție a ei, fiindcă lui, efectiv, îi făcea plăcere să se implice în acel gen de manifestări în scop de binefacere. Acest lucru n-o împiedica, însă, să fie supărată pe el. Știa că nu are dreptate, dar numai din vina lui Claude avea

să încheie seara în mașina aceea, alături de ultimul bărbat pe care ar fi vrut să-l vadă în fața ochilor.

Se foi stânjenită pe bancheta de pluș, aruncând priviri pline de ură taciturnului său partener, dorind din tot sufletul să-i smulgă de pe fața atrăgătoare rânjetul plin de îngâmfare.

Lena participase la licitație în memoria Annei, fiica unui diplomat francez ; fuseseră prietene încă din clasele primare. Ea fusese aceea care o botezase „Lena", în locul interminabilului Kathleen și îi fusese alături în clipe grele când, la minunata vârstă de optsprezece ani, i se spulberase naivul vis de iubire și veșnică fericire. Mai târziu, la sugestia Annei, folosise numele de Lena în cariera de manechin.

Incă nu-i venea să creadă că fata micuță, brunetă și mereu veselă nu mai exista. La nunta ei, Lena fusese domnișoară de onoare, apoi nașa fetiței. Doar cu un an în urmă, fiind cam anemică, Anne se internase în spital pentru câteva analize de rutină. După patru luni murea. O umbră de tristețe întunecă ochii verzi și expresivi ai Lenei care, pentru clipă, reînviase trecutul. Deodată, își auzi rostit numele.

— Lena Lawrence, adorata unei lumi întregi, femeia de societate, a amuțit. Mă dezamăgești, Lena.

Se uită la bărbatul de lângă ea fulgerându-l cu privirea.

— N-am ce discuta cu tine mai mult decât să-ți spun să dispari din ochii mei.

— Țtt, ce s-o fi întâmplat cu micuța Katy, cea dulce și ascultătoare ?

Ea trase adânc aer în piept, amintindu-și că nu mai era adolescenta timidă, ci o femeie în toată firea, celebră și plină de îndrăzneală.

— S-a maturizat, rosti ea pe un ton rece.

Atunci când se lăsase convinsă să accepte întâlnirea la cină, plătită în scop de binefacere, nici măcar cel mai înfiorător coșmar nu i-ar fi dat de gândit că îl va întâlni pe Jake Granton... Cu ani în urmă, o rănise profund și niciodată nu avea să-l ierte pentru asta, dar nici să-l uite... Din păcate, el reușea, în continuare, să o rănească ; aura lui masculină crea în jurul său un câmp de forțe care o atrăgea și o absorbea. Recunoștea că simțea prezența acelui bărbat cu fiecare fibră a ființei sale, lucru pe care îl deplângea.

Își aminti cât de ușurată se simțise atunci când licitația se oprise la incredibila sumă de trei mii de lire, oferită de un domn în vârstă, așezat în fundul sălii. Îl felicitase personal și se simțise și mai ușurată atunci când, la plecare, acesta îi spusese că mai era vorba de cineva. Întâlnirea fusese organizată pentru una sau două persoane, dar Lena prefera să ia cina cu o pereche. Bărbatul acela o anunțase că era vorba de altcineva, dar ea, grăbită să plece, nu dăduse atenție acelui amănunt.

— Nu-ți place ? E ca pe vremuri.

Lena aproape că sări de pe banchetă, când simți pe genunchi strânsoarea unei palme puternice.

Îmbrâncindu-l nervoasă îi dădu mâna la o parte.

— Aiurea, izbucni ea. Nu-mi amintesc să mă fi scos vreodată seara în oraș, cu atât mai puțin la cină, într-un Rolls alb. Răspunsul ei ironic era o încercare vitejească de a-și stăvili bătăile frene-

tica ale inimii. Genunchiul încă o mai furnica acolo unde el o atinsese și era dezgustată de propria-i reacție.

E drept că n-am făcut-o, mi-a scăpat din vedere, zise el dus pe gânduri. Dar, dacă ți-aș fi propus vreodată, ai fi acceptat ? Nu așteptă răspunsul ei. Cred că nu. Ești o femeie extrem de senzuală și dacă măcar jumătate din zvonurile care circulă în legătură cu tine sunt adevărate, asta înseamnă că îți cam place să schimbi bărbații. Am fost nebun imaginându-mi că te-ai putea stabili la unul singur, dar asta nu se va mai întâmpla, așa că în seara asta ne vom distra împreună. Fără obligații.

– Nu. Se întoarse să-l înfrunte cu o expresie rece, pe chipul ei neputându-se citi nimic din emoțiile stârnite de prezența lui.

Jake Granton era un așa-zis prieten al tatălui ei și acționar la Meldenton China, compania deținută de familia sa. Luase în calcul posibilitatea că l-ar mai putea întâlni pe Jake Granton în momentul în care va începe să lucreze la firmă, dar încercase să se convingă de faptul că această probabilitate era foarte mică. Tatăl lui Jake murise cu doi ani în urmă și el moștenise Granton Holdings. Dividentul din acțiunile depuse la Meldenton China nu însemna mai mult decât o picătură într-un ocean, pentru un om atât de bogat cum era el.

Se considera îndeajuns de matură pentru a-l trata cu o politețe rece dar, din păcate, în ipostaza manechinului Lena Lawrence, neașteptata întâlnire o dezavantaja teribil de mult.

– Nu știu ce urmărești, Jake, continuă ea și adunându-și tot curajul de care era capabilă, adăugă :

nu are sens să ne petrecem seara împreună. Îi voi spune șoferului să te conducă acasă și, nu-ți face probleme, am să-ți înapoiez cele trei mii de lire

Era mulțumită de calmul cu care îi vorbise dar, în același timp, nu putea concepe că seara aceea devenise un fiasco. Tremura însă la gândul că el i-ar putea accepta sugestia. Întâlnirea trebuia să se desfășoare între orele opt și două noaptea și includea cina și oprirea la un bar, dar ea nu voia nici în ruptul capului să-și petreacă atâtea ore în compania acelui bărbat. Nu avea curajul...

Îl studie pe furiș, printre genele-i dese. Trecuseră doi ani de când se văzuseră ultima oară și atunci se despărțiseră în urma unui scandal îngrozitor. Făcu un calcul mental : el, probabil, avea treizeci și patru de ani, dar din câte reușea să vadă, nu pusese nici un strop de grăsime pe trupul zvelt și musculos.

Părul negru și drept, purtat ceva mai lung decât era la modă, era pieptănat cu cărare într-o parte și ridicat de pe fruntea înaltă. Sprâncenele, perfect arcuite, îi umbreau ochii căprui, aproape negri, tiviți de gene dese și întoarse, moștenite de la mama sa de origine italiană. Avea nasul drept și în clipa aceea nările îi fremătau nervoase deasupra buzelor senzuale crispate de furie.

— Nu. Cu ani în urmă am fost destul de prost ca să te las să mă respingi și asta nu o dată ci de două ori, dar n-o să se mai repete.

Ochii i se măriră de uimire auzindu-i tonul tăios, și felul în care se uita la ea încruntat o făcu să nu-și mai poată desprinde privirea de pe figura lui.

Tu, L e n a L a w r e n c e, îi rosti el răspicat şi parcă în silă numele ce îl purta ca manechin, îmi vei ţine companie în următoarele ore. Această plăcere am plătit-o scump. Îşi arcui buzele senzuale într-un rânjet cinic. Ia spune-mi, la cursul actual, o oră face cinci sute de lire.

Remarca lui o scoase din sărite, aşa că ridică palma să-l pocnească peste faţă, dar nu apucă fiindcă el o prinse de încheietura delicată, ca într-o menghină.

– Haide, haide, Lena, calmează-te. Sunt sigur că nu vrei să ajungi la restaurant în compania unui bărbat care poartă pe obraz urma degetelor tale. Bag mâna în foc că zelosul Claude a aranjat deja ca presa să fie acolo, aşa că, gândeşte-te ce reclamă proastă ţi-ai face.

– Mă doare încheietura, spuse ea scrâşnind din dinţi. Ca să nu ţipe se hotărî să numere până la o sută. El slăbi strânsoarea, dar situaţia devenea din ce în ce mai neplăcută, fiindcă acum, el apăsând-o uşor, cu degetul mare, îşi simţea braţul ca electrizat. Spre surprinderea sa, privirea lui încruntată se îmblânzi atunci când îi văzu faţa îmbujorată şi înfuriată.

– Scuză-mă, Lena ; mai potrivit ar fi să-ţi spun vorbe frumoase în loc să mă port aşa cu tine.

Deşi seara era călduroasă ea tremura. Încercase să se convingă că între ei totul se sfârşise cu ani în urmă, dar stând înghesuiţi unul în celălalt în luxoasa limuzină, îi adulmecase parfumul subtil, bărbătesc. Parfum pe care l-ar fi recunoscut dintr-o mie ca fiind al lui Jake, gândi ea deznădăjduită.

– Nu ţi-aş face vreun rău pentru nimic în lume.

O fracţiune de secundă înainte ca el să-şi coboare pleoapele, pentru a-şi ascunde privirea, ea zări în ochii lui ceva ce nu mai văzuse până atunci. Dar imediat gândul acela îi zbură din minte auzindu-l cum continuă cu insolenţă :

– Cu toate acestea, în seara asta vei fi a mea, iubito.

Ea trase adânc aer în piept străduindu-se să nu ia în seamă ultimele lui cuvinte ; poate dacă încerca să lămurească lucrurile, sau să ajungă la o înţelegere cu el...

– Jake, te cunosc de când aveam paisprezece ani. De ce te-ai ostenit să licitezi această întâlnire când puteai foarte bine să mă cauţi la telefon ?

– Iar tu, bineînţeles, ai fi acceptat, o ironiză el şi scântei satanice aprinseră privirea lui întunecată. Vrei să spui că ar fi fost pe gratis ? Să fiu al naibii, chicoti el. Trebuie să-mi fi dat seama că femeia nu uită niciodată prima iubire.

– Arogantule, necioplitule, de ce... Toate ideile care ar fi putut-o ajuta să ajungă la o înţelegere cu bărbatul acela îi zburară din minte ca prin farmec. Simţea că se sufocă de furie. Cum... ? Cum îndrăznea să-i amintească de singura noapte pe care o petrecuseră împreună ?

El o întrerupse înainte să-şi poată continua fraza.

– Şşt, Lena, am ajuns ; pregăteşte-te să dai ochii cu presa.

Îmbujorată şi tremurând de furie, rămase pe loc, în vreme ce Jake se întinse cât era de lung şi se strecură pe lângă portiera deschisă de şofer. În spatele lui ea zări câţiva fotografi şi stăpânindu-şi cu

greu accesul de furie reuşi să treacă în cealaltă parte a banchetei şi să accepte mâna întinsă de Jake.

Aruncându-i o privire revoltată îl văzu strâmbându-şi dezgustat gura senzuală, când un fotograf mai cu tupeu îngenunche pe trotuar într-o poziţie din care ştia că o putea prinde într-un unghi din care în momentul în care coboară din maşină picioărele ei lungi par mai desfăcute decât era nevoie.

Surâzând îl luă pe Jake de braţ şi se sprijini uşor de el. Îl simţea crispat şi lucrul acesta o făcea să jubileze: la urma-urmei, nu-i era atât de indiferentă, cât despre publicitate, nu avea decât să nu-i placă. Imaginea lui de bancher gomos avea să se spulbere în seara aceea. Şi asta, ca să-i fie învăţătură de minte, îşi spuse ea recăpătându-şi buna dispoziţie.

Cu fotografii, ştia ea cum să se descurce. Îşi trecu uşor palma peste şold, făcând să sclipească minunatul fluture roşu-auriu aplicat pe rochia foarte scurtă. Obligaţia sa faţă de Claude era aceea de a-i etala creaţiile în modul cel mai avantajos, iar faptul că unul din propriile-i desene, el îl folosise pentru modelul acela de rochie, îi umplea inima de mândrie. Un ultim zâmbet seducător aruncat în direcţia presei şi îl lăsă pe Jake s-o conducă în restaurantul franţuzesc din inima cartierului Mayfair.

La prima vedere, restaurantul părea aglomerat dar, în câteva secunde, şeful de sală apăru lângă Lena. Ochii lui negri o străfulgerară admirativ şi se înclină politicos declarându-i că este

foarte bucuros să o aibă ca oaspete în restaurantul său, după care îi conduse rapid la o măsuță pentru două persoane așezată chiar în mijlocul salonului.

Alături de ea, Jake, impunător, îmbrăcat impecabil în costum închis și cămașă albă ca neaua, degaja un aer distins, care se potrivea cu luxul și eleganța ambianței. În vreme ce toți bărbații își întorceau privirile să o urmărească pe Lena, femeile îi studiau partenerul, uimitor de atrăgător.

De ce n-ar face-o ? își spuse Lena. Ea aproape că-i uitase farmecul seducător, la care se adăuga și faptul că era multi-milionar.

Fu recunoscătoare chelnerului care aduse meniul și își luă în primire rolul de gazdă, cu rafinamentul pe care anii i-l cizelaseră și de care era atât de mândră. Îi va demonstra lui Jake că nu mai era fetița care se putea lăsa intimidată de farmecul lui irezistibil.

— Ce-ai vrea să mănânci, Jake ? Eu am să iau avocado cu spumă de somon și fructe de mare în sos de curry și legume proaspete. Preferi și tu același lucru ?

Puse pe masă lista, arcuindu-și interogativ o sprânceană perfect conturată și-l privi pe bărbatul așezat în fața ei. Încă șocată, își ascundea furia care pusese stăpânire pe ea ceva mai devreme, hotărâtă să-și îndeplinească obligațiile de gazdă.

El îi întâmpină privirea rece cu un zâmbet la fel de înghețat, după care se întoarse spre chelnerul care se învârtea pe lângă masa lor, dându-i comanda ei și pe a lui, un biftec cu mult piper, în

sos de smântână, şi o sticlă de şampanie de cea mai bună calitate.

— Oi fi cu [illegible] tău, Lena, dar niciodată n-am să permit unei femei să comande în locul meu, sau să-mi comande... Se uită la ea înfuriat, apoi privirea i se îmblânzi când, ostentativ, începu să-i urmărească conturul vag al sânilor plini.

Privirea lui extrem de senzuală îi stârni un val de căldură care pornea din stomac, cuprinzându-i corpul întreg, făcând-o să-l blesteme pe Claude în gând. Dacă ar fi ştiut cu cine urma să ia cina, s-ar fi aranjat să arate ca o şleampătă.

Jake reuşea s-o facă să se simtă stângace ca o adolescentă, cu o singură privire aruncată din ochii negri pe care îi cunoştea atât de bine.

— Făcând excepţie, poate, în pat, unde nu mă supăr dacă femeia are iniţiativă. Uneori, poate fi de-a dreptul excitant... Izbucni în râs văzându-i expresia şocată. Nu eşti de acord cu mine ? o tachină el.

— Crezi că ar fi posibil să luăm masa într-un mod cât de cât civilizat, fără să-ţi stea mintea la obscenităţi ? spuse ea revoltată. Insinuările lui grosolane îi făceau greaţă.

— Lena, vrei să spui că încetăm ostilităţile ?

— Nu-i nevoie să-mi spui Lena. Pe vremea când eram p... prieteni, întotdeauna mă numeai Katy. Ezitase să pronunţe cuvântul „prieteni" şi continuă la fel de tulburată. Aşa mi se spune doar în Franţa, unde sunt cunoscută sub numele de Lena. Acum, că mă aflu acasă, îl prefer pe cel de Katy.

— Fiindcă veni vorba de prieteni, cândva am avut şi eu o prietenă pe care o chema Katy, dar

nu seamănă nici pe departe cu femeia care stă acum în fața mea. Vrei să știi ce văd acum în fața ochilor ?

– Nu în mod special, dar sunt convinsă că oricum îmi vei spune, zise ea schițând un zâmbet pentru a-și înăbuși durerea neașteptată pe care o simțise când el pusese la îndoială prietenia care existase între ei. Știa că este stupid. Nu se mai văzuseră de patru ani, dar înainte îl considerase prietenul ei și nu numai atât...

– Văd o femeie tânără, foarte frumoasă și foarte sexy, care în ultimii ani și-a speculat cu enorm succes aceste calități. Lena... scuză-mă, Katy... când știi că majoritatea bărbaților de pe două continente adorm visându-ți trupul, te simți măgulită ?

– Sunt manechin, zise ea sec, urmărindu-l uimită pe Jake cum își dă capul pe spate și izbucnește în râs. Nu văd ce e atât de amuzant în asta.

– Ei, haide... Ți-am văzut posterul. A apărut în toată lumea.

Când îi surprinse privirea și i-o susținu, încă mai chicotea.

– Claude a făcut, probabil, milioane cu colecția aia. Nici Eva cea adevărată nu s-ar fi descurcat mai bine. Oamenii își petreceau ore în șir mirându-se cum stătea bascul ăla pe sfârcurile tale, așteptând ca din clipă în clipă să alunece.

Ea îi răspunse printr-un zâmbet forțat. Asta era prea de tot ! În sinea ei își spunea că părerea lui despre fotografia aceea era complet greșită. Fusese chiar foarte bine acoperită, mult mai bine decât majoritatea femeilor care merg la plajă, dar

Înțepătura o surprinsese când întinsese mâna să culeagă un măr din copac.

— Ai fi stat mult și bine să aștepți, chicoti ea. Mi-l lipisem de piele cu bandă adezivă.

— Ah, iată o nouă iluzie spulberată, mormăi Jake teatral, și pentru prima dată în seara aceea își zâmbiră amuzați.

Chelnerul aduse comanda și în timpul mesei Jake o invită să-i vorbească despre cariera ei de manechin. Evitând cu grijă amănuntele legate de viața ei personală și abordând genul de discuție pe care ar fi avut-o cu oricare alt interlocutor, reuși să ajungă la cafea fără discuții în contradictoriu.

De-a dreptul fericită, Katy își puse în ceașcă zahăr și o porție zdravănă de frișcă. Seara nu fusese nici pe departe atât de dezastruoasă pe cât se temuse la început, când constatase că partenerul său avea să fie Jake. Spera ca și restul serii, la clubul de noapte, să se desfășoare la fel. Se opri cu ceașca în aer, nemaiapucând să o ducă la gură. Ce-i trecea prin minte ? Că se vor distra împreună ? Luă repede o înghițitură de cafea și puse ceașca pe masă.

Fermecător și manierat, reușise, din nou, să o zăpăcească... Ceea ce, își spuse ea cu cinism, dacă era să țină seama de părerea lui pe care și-o exprimase și în seara aceea și în urmă cu doi ani, cum că ea se comporta ca o târfă, asta însemna că era îndrăgostită până peste urechi de bărbatul acela, lucru pe care îl descoperise încă din vremea când era o adolescentă timidă de optsprezece ani. Era un ipocrit și un ticălos fără ini-

mă, care în față îți zâmbea, dar te lovea pe la spate.

— În meseria asta nu trebuie să ții seama de siluetă ? o întrebă Jake privind spre ceașca cu cafea și frișcă apoi, mult mai destins, spre umerii ei goi și sânii tari. Arcuindu-și buzele senzuale într-un zâmbet indolent își fixă privirea în ochii lui Katy.

În ochii lui, ea recunoscu fără greutate admirația tipic masculină și promisiuni pentru mult mai mult. Câte femei de-a lungul anilor, se întreba, cedaseră virilității și surâsului lui seducător ? Cu siguranță, sute, inclusiv Monica, mama ei vitregă, își spuse cu amărăciune. Cu toate acestea, aventurile lui nu iscaseră bârfe, fiind considerat un bancher respectabil, mai degrabă anost.

Sorbind din nou, cu grijă, din ceașca cu cafea, încerca să-și stăpânească furia și dezgustul pe care le simțea față de ea însăși la gândul că odinioară fusese atât de proastă să-i cedeze, la fel ca celelalte.

Punând ceașca pe farfurioară, în sfârșit îi răspunse.

— De ce-aș face-o ? îl întrebă clipind din genele exagerat de lungi. Există mii de bărbați care o fac pentru mine, iubitule. Începu să râdă, punându-și în joc tot talentul pentru a flirta.

— Firește, cum aș putea uita cel mai grozav poster apărut în ultimul deceniu, mormăi el sarcastic. Farmecul îi dispăruse ca prin minune și, privind-o irnoic, făcu semn chelnerului să aducă nota de plată.

Unu-zero pentru mine, își zise ea triumfătoare, deși nu-și putea imagina de ce Jake trebuia

prea ușurat s-o ironizeze pe Katy ; acest drept îi era rezervat ei, în exclusivitate, nu ? Dovedea, însă, că era destul de matură ca să știe cum să se poarte cu el ; poate că restul serii nu va fi, la urma urmei, un dezastru.

Când chelnerul apăru cu nota de plată împăturită pe o farfurie, întinse mâna și-i spuse :

– Ești oaspetele meu. De asta eu mă ocup.

– Nu ! aproape că strigă el și, aruncând un teanc de bani pe masă, își privi Rolex-ul de aur de la mână și se ridică. Haide, e aproape unsprezece. Ne așteaptă mașina. Să lăsăm gluma la o parte.

Nu putea înțelege ce îl enervase atât de tare, dar nici nu suporta să fie la cheremul lui.

– Glumă ?! izbucni ea. Îmi permiți să-ți amintesc că ideea îți aparține ? Nu trebuia să licitezi ; ești destul de bogat și era de-ajuns să oferi banii, pur și simplu, fără alte pretenții.

Îi vorbea ținându-se după el, în vreme ce se îndrepta spre ușa restaurantului. Buna-cuviință îl obligă, însă, să se oprească la ieșire și s-o aștepte. Intenționat ea se îndreptă spre toaletă, unde zăbovi aranjându-și părul și rujându-se.

Când se găsiră din nou alături pe bancheta din spate a Rolls-ului, Jake era negru la față de furie, fiindcă îl făcuse să aștepte. Katy tuși ca să-și ascundă zâmbetul. Așa-i trebuia, își spuse amuzată. Se comporta de parcă Dumnezeu l-ar fi trimis în dar femeilor, și nu-i strica, din când în când, să mai fie și el cel care așteaptă.

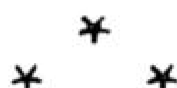
– Mă bucur că asta te amuză, dar mie nu-mi place deloc să aștept, spuse el ofuscat.

– Îmi pare rău, mormăi ea, neputându-şi ascunde buna dispoziţie.

– Chiar o să-ţi pară rău dacă în seara asta mă mai faci să te aştept, zise el cu răceală.

Kate nu replică. E mai bine să-ţi păstrezi avantajul când eşti în frunte, îşi spuse ea, aşezându-se comod pe bancheta capitonată în pluş. Îşi imagina că-i simte căldura şoldului dar, din pudoare, îşi zise că nici măcar nu se atinseseră.

Se uită la el pe furiş. Cu buzele strânse şi ascunzându-şi privirile sub pleoapele pe jumătate lăsate, părea că meditează. Nu mai semăna deloc cu tânărul vesel de altădată. Acel bărbat distant era un străin pentru ea şi aşa voia să rămână...

– Te-am întrebat dacă mai vrei şampanie şi ţi-aş fi recunoscător dacă ai fi atentă când vorbesc cu tine.

De când părăsiseră restaurantul abia dacă îşi vorbiseră, iar acum, instalaţi confortabil la masa de la Annabel, cufundată în gânduri, tresări când îi auzi vocea nervoasă.

– Da, te rog, îi răspunse distantă.

Când sosi şampania îl urmări pe chelner cum umple cu grijă un pahar cu piciorul înalt şi rămase cu ochii măriţi de uimire când văzu că în faţa lui Jake pune un pahar fără picior, umplut cu ceva care semăna a vodcă cu sifon.

– Tu nu bei şampanie ? Doar n-o să beau singură toată sticla asta.

— Simt nevoia unei băuturi mai tari, răspunse el [illegible] și ridicând paharul la gură, sorbi din licoarea albă. După ce puse paharul pe masă își ridică ochii și o privi ciudat de enigmatic.

— Mai târziu am să beau, totuși, cu tine un pahar.

Nu avea deloc încredere în surâsul lui senzual. Avea nevoie de o băutură mai tare. Poate că ideea lui nu era deloc rea și ar fi putut petrece următoarele ore îmbătându-se, se gândea Katy cu dezgust. Atmosfera intimă a barului mai atenuase șocul revederii cu Jake și începea să perceapă vag frânturi de frază.

— În ultima vreme l-ai mai văzut pe David ?

— Poftim ? Ah, nu l-am mai văzut cam de un an și jumătate, răspunse Katy, tulburată de privirea lui calmă și inoportunitatea întrebării. Tocmai se gândea intens la ce îi spusese mai devreme, anume că în seara aceea va fi a lui. La început crezuse că e vorba de acel gen de compliment pe care în lumea modei îl auzise frecvent, bărbații considerând manechinele o pradă ușoară. Dar acum, știindu-l pe Jake atât de imprevizibil, nu mai era sigură de nimic și chiar intrase în panică.

— Știai că Monica și David au divorțat, sau te interesează mai puțin familia de când ai devenit o celebritate ? Ultimul cuvânt îl rosti pe un ton batjocoritor.

Simpla menționare a numelui Monicăi o făcu pe Katy să-și îndrepte spatele.

— Știam. E drept că nu-l pot vedea pe tata prea des, dar mai există și telefonul, îl informă sarcastic. Și nici măcar nu e treaba ta modul în care noi doi ținem legătura.

CAPITOLUL II

Sâmbătă Katy luă prânzul cu tatăl ei ; niciodată nu fuseseră prea apropiaţi fiindcă întotdeauna îl considerase un afemeiat dar, cu anii, admisese că nu era mai rău decât majoritatea bărbaţilor.

A doua zi intenţiona să-l anunţe că va intra în afaceri în cadrul companiei deţinute de familia sa, Meldenton China, producătoare de porţelanuri fine. Se încruntă ridicând dintr-o sprânceană când îşi aminti discuţia pe care ea şi tatăl ei o avuseseră cu o zi în urmă cu domnul Jeffries, avocatul familiei şi cu unul din membrii consiliului de administraţie, în legătură cu moştenirea lăsată de bunica sa, care însuma treizeci la sută din totalul acţiunilor deţinute de companie.

Senzaţia că bătrânul îi ascundea ceva îi crea un sentiment de nelinişte. Ridică din umeri neputincioasă. Împlinise douăzeci şi doi de ani şi ieşise de sub tutelă. De multă vreme se pregătise pentru ziua aceea...

Întâmplarea făcuse să-şi aleagă altă carieră decât cea pe care intenţionase s-o urmeze. Nu putea spune că meseria de manechin nu-i adusese satisfacţii, de aceea, acum, când totul se sfârşise, simţea o

urmă de tristețe. În lumea modei își făcuse prieteni adevărați și călătorise în lumea întreagă dar, în sinea ei, recunoștea că, deși succesul nu o ocolise, totul nu fusese mai mult decât un joc, în care își avusese rolul ei.

Recunoștea și că învățase foarte multe lucruri. Claude o încurajase să nu renunțe la studiile de desen și în diverse ocazii, o parte din creațiile ei le folosise drept accesorii. Experiența aceea îi făcuse plăcere, dar acum se bucura gândindu-se la noua ei slujbă în cadrul companiei, aceea de designer.

Când Jake se aplecă peste masă și o prinse de mâna liberă. Katy tresări, vărsând un strop de șampanie. Cufundată în gânduri, aproape că uitase de remarca lui usturătoare prin care îi reproșa că își neglizeajă tatăl.

– În seara asta n-am de gând să mă mai cert cu tine, Katy, zise el și ochii căprui îi întâlniră pe cei verzi, dar ți-am spus-o fiindcă tatăl tău îmi este foarte bun prieten.

Adresându-i-se pe adevăratul nume cuvintele lui căpătau gravitate.

Era limpede că replica ei îl deranjase și se bucurase în sinea ei până în clipa în care îl auzise rostind „foarte bun prieten". Ah, nu ! Nu se mai lăsa ea amăgită de farmecul și de minciunile lui...

– În cazul ăsta, vezi-ți de treabă, ripostă ea, dându-i mâna la o parte. Cu un prieten ca Jake nu mai am nevoie de dușmani, își spuse înfuriată.

– Ca prieten de familie, cred că sunt în măsură să mă amestec. Tatăl tău a îmbătrânit, iar tu, dacă l-ai văzut de câteva ori în patru ani. Și acum,

a mai rămas şi singur. Dacă nu te-ar preocupa atât de mult cariera şi n-ai fi atât de egoistă, ai fi sesizat măcar atâta lucru.

Tonul lui sarcastic o scoase şi mai tare din sărite. Câtă meschinărie, îşi spuse în vreme ce-l asculta cum o lua la rost.

– Ei, bine ! E drept că nu stă la zece minute de hotelul în care locuieşti, dar nici tu nu te omori cu firea, nu-i aşa ? Venind din partea ta, preocuparea asta pentru tata mi se pare mai degrabă ipocrizie, îi replică ea tăios. Cum avea, oare, tupeul să pretindă că-l interesa persoana tatălui ei, când ea ştia foarte bine că Jake fusese amantul Monicăi dinainte ca tatăl ei să o ia de soţie şi, probabil, încă mai era ? Pentru ea, menajul de la Londra însemnase aşa-zisul triunghi conjugal – format din tatăl ei, Monica şi Jake. Cu ani în urmă, ea avusese norocul să scape de uneltirile lui Jake, iar acum nici nu se gândea să plece urechea la vorbele lui mincinoase.

– Adică ce vrei să insinuezi ? o întrebă Jake şi, cum ea se ridică de la masă, o prinse de încheietură, forţând-o să se aşeze.

Ea scăpă din strânsoare, dar numai fiindcă el îi dădu drumul şi intenţionat, îşi umplu singură paharul, dând peste cap lichidul limpede. Cum îndrăznea, mizerabilul, să-i pună o asemenea întrebare ? Şi, fără să-şi dea seama, îşi mai umplu o dată paharul.

– Te-am întrebat ceva. La viaţa mea, am fost făcut în toate felurile, dar nu şi ipocrit ; la ce te referi ? o întrebă el nervos.

Nimic, murmură ea şi ridicând paharul la gură, îl goli pe nerăsuflate. Nu-i plăcea deloc să-şi amintească acel episod dureros din viaţa ei. Nu trebuie să-ţi faci griji pentru tata. Mâine mă duc să-l văd.

– Te afli la Londra de câteva zile. Câtă generozitate din partea ta să-i petreci una, două ore cu el, înainte să-ţi iei zborul din nou spre Franţa pentru a-ţi reîntâlni prietenul. Sub masca femeii cu alese maniere se ascunde fetiţa egoistă şi răsfăţată, fiica Jake mânlos. Speram că te-ai schimbat.

Katy îşi umplu din nou, atentă, paharul şi iar îl goli. Mâna îi tremura puternic şi simţea că turbează de furie. *Se schimbase*. Nu mai era fetiţa naivă, pe care el o putea manipula.

Aroganţa lui depăşise orice limită. Ani în şir evitase o confruntare cu bărbatul acela, preferând să-şi ascundă durerea invocând diverse pretexte, dar acum nu mai putea suporta; îi va spune cât de ticălos... Nu. Katy respiră adânc să se liniştească; era o femeie echilibrată şi nu-i va da satisfacţia de a o vedea enervându-se, aşa că-i răspunse cu răceală:

– Nu intenţionez să plec undeva. Mâine mă duc la tata şi am de gând să rămân. Mă angajez la firmă, lucru pe care întotdeauna am vrut să-l fac.

– Lena Lawrence, să lucreze de la nouă la cinci, învârtind hârtiile? Mă faci să râd, o ironiză el, dar ochii întunecaţi îi fixau ciudat de insistent chipul îmbujorat.

Când îi auzi tonul batjocoritor, nu mai putu să se stăpânească.

– Nu, nu Lena Lawrence, ci Katy Lawrence Meldenton. Pe vremuri ai reuşit să mă împiedici, lucru care acum nu se va mai întâmpla. Ştiu cât eşti de mizerabil. „Ipocrit" e prea puţin spus pentru a-ţi descrie caracterul infect.

– Ai face bine să-mi explici ce ai cu mine. Eu întotdeauna ţi-am purtat de grijă şi te-am respectat ; ţi-am oferit numele meu şi restul. Nimic nu m-ar fi bucurat mai mult decât să fi rămas la Londra. Nu eu te-am alungat, ci tu ai fugit... Ai vrut să vezi lumea, o apostrofă el, strâmbându-se răutăcios. Cel puţin, aşa spuneai.

Chiar aşa îi spusese, dar acum era gata să recunoască faptul că minţise. Întinse mâna după pahar ; trebuia să-şi recapete calmul înainte să-i spună mai mult decât intenţiona...

– De ce mă urăşti atât de mult ? Te mustră conştiinţa ? continuă Jake cu un aer serios. Degetele lui lungi îi prinseră mâna care ţinea piciorul paharului. Nu mai bea, o sfătui cu asprime în glas.

Ea se uită în jos la degetele lui apoi îşi ţintui privirea în ochii lui negri ; stătea aplecat peste masă, dar pe chipul lui nu se putea citi nimic ; doar licărul din abisul întunecat al ochilor lui îi trăda furia abia stăpânită. În toată perioada asta ţi-am suportat multe, Katy, fiindcă am preţuit... relaţia noastră, în speranţa unei împăcări, dar nimeni până acum nu mi-a vorbit aşa cum ai făcut-o tu în seara asta, scăpând doar cu atât. Vreau să-mi spui adevărul. Chiar acum.

Care adevăr ? se întrebă Katy. Dacă îi povestea cum o trădase cu mama ei vitregă, ce-ar fi demonstrat ? Doar cât de tare o rănise. Era un tip

perspicace şi şi-ar fi dat seama cât de mult il iubise... Nu, era mai bine să-l lase să creadă că nu-l păsa. Emoţiile ei de adolescentă se spulberaseră. Mai bine să-i lase impresia unei femei frivole, decât să afle cât era de vulnerabilă, în realitate. Singurul lucru care-i rămăsese atunci, la optsprezece ani, când il părăsise, fusese orgoliul. Ar fi fost o prostie din partea ei ca la nervi să se dea de gol.

– Aştept, Katy.

Mânie şi durere. Prea multe sentimente o copleşeau în seara aceea şi dorea să se întoarcă mai repede la hotel, înainte să spună ceva ce ar putea regreta după aceea.

– Acum putem pleca ? M-am săturat până peste cap. Am să-ţi înapoiez banii dacă încă nu s-a făcut ora două. Se ridică clătinându-se uşor. Simţea că nu se poate ţine pe picioare, dar într-o clipă Jake fu lângă ea şi o prinse de mijloc s-o susţină, aplecându-şi capul spre ea.

– Te conduc la hotel dar, mai întâi, răspunde-mi la întrebare.

O fi fost ea pe jumătate beată, dar încă mai putea realiza cât era de hotărât să afle adevărul.

– Asta contează ? întrebă ea pe un ton plictisit ; era inutil să scormonească trecutul.

– Da. Pentru mine contează foarte mult, răspunse Jake, după care se întoarse să o privească în faţă, cu braţele în jurul mijlocului ei, ţinând-o lipită de pieptul său. Spune-mi, de ce te-am împiedicat cu ani în urmă să lucrezi la Maldenton ? De ce sunt ipocrit ? o chestionă el, fără milă. Fă-mă să înţeleg şi eu.

Ea își ridică ochii și-i întâlni privirea sfredelitoare. Îi simțea căldura trupului și pulpele puternice și musculoase apăsându-i picioarele. Deși era amețită, încordarea lui i se transmise și ei. Trebuia să iasă, neapărat, la aer, să scape de Jake, dar mai întâi trebuia să-i răspundă la întrebare.

– Când aveam optsprezece ani ai sedus-o pe fiica celui mai „bun prieten" al tău și acum ai tupeul să-mi condamni modul de viață.

– Eu te-am sedus ! exclamă el. Tu m-ai rugat s-o fac.

Ea nu luă în seamă exclamația și cuvintele lui umilitoare.

– Ei, haide, Jake, îngăimă ea, străduindu-se să-i zâmbească, în timp ce se gândea cu înfrigurare ce să-i spună fără să se dea de gol în legătură cu Monica. Treptat, zâmbetul i se transformă într-o grimasă plină de tristețe. Adu-ți aminte când am făcut sex... zise ea, neputând rosti cuvântul „dragoste"... Nu te-am întrebat eu dacă sunt prima femeie pe care o iubești și tu mi-ai răspuns că sunt prima și ultima pe care ai s-o iubești ? Doamne, cât de naivă am fost... Credeam că și tu ești virgin, dar n-am fost decât una din lungul șir de cuceriri. Observă nu fără satisfacție că el se înroșise ușor la față. Tu cum crezi că ești ? Afemeiat sau ipocrit ? Eu știu deja, zise Katy cu dispreț și înainte ca el să apuce să-i răspundă, continuă. Apropo, tu când l-ai văzut ultima oară pe tata, „bunul tău prieten" ?

Jake își desprinse mâinile de pe talia ei și-i dădu drumul.

Aruncându-i o privire, Katy rămase surprinsă când pe chipul lui citi un sentiment de vinovăție...

– A trecut, probabil, un an ; am fost multă vreme plecat din țară, se disculpă el, evitându-i privirea.

Din nefericire, vorbele lui îi atinseră o coardă sensibilă. Bineînțeles că nu-l mai vizitase pe tatăl ei, își spuse ea cu amărăciune. Din moment ce Monica plecase, casa tatălui ei nu mai prezenta interes.

– Râde ciob de oală spartă, îl ironiză ea.

Când el își ridică ochii privind în jur, de parcă atunci realiza unde se află, Katy nu sesiză furia neputincioasă din ochii lui. În momentul în care el își întoarse din nou privirea spre ea, preț de o clipă tensiunea dintre ei deveni electrizantă. Ea avu impresia că are de gând s-o lovească, dar el își îndreptă spatele și-i apucă umărul în palma puternică.

– Nu e locul potrivit pentru explicații și discuții, zise el calm. Hai să plecăm.

Când aerul rece o izbi în față, aproape că își pierdu echilibrul și dacă Jake n-ar fi susținut-o s-ar fi prăbușit la picioarele lui. Locuind mai mult în Franța în ultimii ani, se obișnuise cu vinul, dar la club băuse patru pahare unul după altul.

Blițul unui aparat de fotografiat îi sclipi în față. Închise ochii și instinctiv se întoarse cu spatele, ascunzându-și fața la pieptul cald și puternic al lui Jake, spunându-și că, pentru presă, ziua aceea avea să fie memorabilă. Acela fu ultimul gând coerent care îi mai trecu prin minte preț de câteva clipe.

– Te simţi bine ? Poţi merge sau te duc în braţe până în camera ta ?

Katy deschise ochii. Jake stătea aplecat deasupra ei, încruntat şi îngrijorat din cauza ei, sau mai degrabă dezgustat, işi zise ea cu tristeţe. În ultimele două ore cam întrecuse măsura. Se simţea încă ameţită dar, cel puţin, realiza că se aflau în Rolls-ul oprit în faţă la *Inn on the Park*, hotelul în care locuia.

Cu mintea înceţoşată de băutură reuşi, totuşi, să îngaime :

– Mulţumesc. Pot merge foarte bine singură. Şi, sperând din tot sufletul să fie aşa, continuă : Nu e nevoie să mă însoţeşti. Apoi, cu toată prestanţa pe care o mai putea afişa, se strecură afară din maşină şi rămase pe trotuar clătinându-se uşor pe picioare. Nici nu porni bine când simţi un braţ puternic în jurul mijlocului, care aproape o târî spre intrarea în hotel.

– Prostuţă mică, cu ifose de mare doamnă, nu trebuia să te las singură, zise Jake cu blândeţe, înainte de a se îndrepta spre recepţie să ceară cheia.

Katy nu putu să nu observe pe faţa tânărului care-i înmână cheia, binecunoscuta expresie de complicitate masculină şi se feri ca Jake s-o atingă.

– Vrei să ţi se aducă sus cafeaua ? o întrebă el.

— Nu, mulțumesc. Seara nu beau cafea, îi mărturisi ea. Privirea tânărului de la recepție o trezise mai repede decât ar fi făcut-o cafeaua. Dă-mi cheia, te rog, spuse ea, întinzând mâna spre Jake. N-avea de gând să-l lase să urce cu ea. Doar nu era atât de beată.

În loc să-i dea cheia, Jake o luă de mână.

— Întotdeauna conduc până la ușă femeile cu care mă întâlnesc, Katy, zise el și ascunzându-și un zâmbet o apucă mai strâns de mână trăgând-o spre lift. Doar nu vrei să-l dezamăgești pe tânărul acela, care toată noaptea va avea la ce să se gândească.

— Nu toată noaptea, Jake, spuse ea privindu-și ceasul de aur de la mână. Încă patruzeci de minute și expiră termenul. De abia aștept, i-o trânti ea fără ocolișuri, încercând să-l convingă că pentru ea seara aceea nu însemnase mai mult decât achitarea unei obligații.

— În cazul ăsta, mai bine-ar fi să nu pierd timpul, zise el pe un ton insinuant și, când ușile liftului se închiseră în urma lor, o luă în brațe.

Gura lui îi apăsă buzele, redeșteptându-i amintiri pe care dorea să le uite. Palmele lui îi alunecau pe spate, lipind-o de trupul său încordat. O mușcă de buza de jos vrând s-o oblige să-și descleșteze gura și să se lase prinsă în vârtejul pasiunii care plutise între ei întreaga seară.

Indignată de îndrăzneala lui, dar și excitată, abia se mai putea controla. Ar fi cedat insistențelor lui și s-ar fi abandonat plăcerii amețitoare a sărutărilor, dar nu îndrăznea ; el nu trebuia să afle niciodată cât de ușor o putea face să-și piardă mințile și să îi stârnească dorințele.

Ridicând piciorul își înfipse tocul ascuțit în pielea moale a pantofului lui, făcându-l să-i dea imediat drumul din brațe și să țopăie în lift, ținându-se de picior.

— Ce naiba te-a apucat ? Aproape că m-ai schilodit ! urlă Jake de durere, cu ochii ieșiți din orbite.

Ușile liftului se deschiseră și Katy țâșni afară. Nu-i plăcea deloc privirea lui Jake — care nu prevestea nimic bun — dar nu se putu abține să râdă pe înfundate ; fusese atât de caraghios sărind într-un picior.

— Nu-ți bate joc de mine, Katy, fiindcă ai să regreți, o amenință el, apoi continuă, vorbindu-i răspicat : La Paris a fost floare la ureche, pe lângă ce sunt în stare să-ți fac acum.

Regreta amarnic că-l cunoscuse și se înfioră când îi aminti de Paris. O dată reușise, a doua oară încercase, dar de această dată nu avea nici o șansă să-i mai schimbe cursul vieții.

— Deschide ușa, te rog, murmură ea, fără să-l privească. Dacă ar putea să intre repede înăuntru și să i-o trântească în nas... Îl urmări cum potrivea cheia în broască, dar, cu o mișcare imprevizibilă, Jake intră primul în cameră.

— Mulțumesc, mormăi ea și, strecurându-se pe lângă el străbătu împleticindu-se dormitorul ca să se refugieze în baie.

— Katy, fir-ar să fie, nici să nu-ți treacă prin minte că am terminat cu tine

— Atunci, scrie-mi o scrisoare, replică ea cu aroganță, după care închise ușa, auzind în urma ei riposta violentă a lui Jake. Am nevoie de un duș

rece şi, cu puţin noroc, când voi fi gata, Jake va fi deja plecat, se gândea uşurată.

Se dezbrăcă în grabă şi deschizând robinetul la maximum intră sub duş. În contact cu primul jet de apă rece ca gheaţa, se zgribuli de frig. Vru să-şi ude faţa şi, treptat, simţi cum aburii băuturii se risipesc, în vreme ce apa i se scurgea prin păr şi pe corpul care dârdâia de frig. Nici nu-şi dădu seama cât timp stătuse sub jetul îngheţat şi tresări auzind bubuitura în uşa de la baie.

– Katy, răcni el, dacă nu ieşi în două minute, sparg uşa !

Jake ! bombăni ea. Chiar nu mai avea nici o scăpare ? Sperase că va pleca, dar acum era limpede că o urmase până în dormitor. Nu era pregătită să se ia din nou cu el la ceartă, dar se părea că nu exista altă alternativă. Ieşi de sub duş, îşi înfăşură părul ud cu un turban făcut dintr-un prosop alb şi pufos şi tremurând începu să se şteargă pe corp.

– Treizeci de secunde. Cele trei cuvinte exprimau, fără doar şi poate, acea îngrozitoare intenţie.

Katy îşi trase repede pe ea halatul de baie din prosop şi îşi legă strâns cordonul în jurul taliei. O privire scurtă, aruncată în oglindă, o făcu să se oprească brusc. Demachiată şi cu părul strâns în prosop, nu mai avea figură de vampă, ci arăta ca o femeie obişnuită şi, chiar mai mult decât atât, înfricoşată.

– Zece secunde ! Vocea lui o urni din loc şi ridicând din umeri a neputinţă se îndreptă spre uşă şi o descuie.

— Oh ! Exclamaţia de surpriză îi scăpă de pe buze fără să vrea. Jake stătea lângă patul dublu şi tocmai începuse să se dezbrace. Inima începu să-i bată cu putere şi făcu ochii mari când văzu că deja îşi dăduse jos haina şi cravata, că era descheiat la cămaşă şi că tocmai îşi desfăcea butonii de aur de la manşete.

Disperată, îşi plimbă privirea peste pieptul lui şi preţ de o clipă simţi un impuls de nestăpânit de a-şi trece degetele prin părul negru şi creţ de pe corpul lui, să-i simtă carnea tare sub palme. Involuntar, făcu un pas înainte, atrasă ca de un magnet de senzualitatea pur animalică a bărbatului, dar când îşi ridică ochii spre el, încremeni.

Privirea aceea, pe care nu i-o mai văzuse vreodată, era cât se poate de ameninţătoare şi plină de ură abia stăpânită. Pentru prima dată recunoscu în ea originea lui italiană. Privirea aceea îi devora cu sălbăticie trupul delicat, dându-i senzaţia că parcă ar fi stat goală în faţa lui. Fără să-şi dea seama îşi strânse mai tare cordonul halatului şi îşi îndreptă umerii.

— Ce naiba faci aici ? Pornise la atac, abia înghiţindu-şi nodul care i se pusese în gât, de frică. Observându-i strălucirea stranie din ochii negri se întrebă cam cât whisky apucase să bea.

— Cu duhul blândeţii văd că nu ajungem la nici o înţelegere. Am să fac ceea ce trebuia făcut cu ani în urmă ; te voi duce în pat şi voi face dragoste cu tine până când am să te văd leşinată.

Instinctul îi spunea să dispară cât mai repede din calea lui, dar nici ea nu ştia dacă era efectul întârziat al vinului sau din spirit de bravadă, ră-

rose țintuită pe loc, privindu-l cum se apropie. Ce însemna, oare, acel „până am să te văd leșinată" ?

Palma întinsă care-i ridică bărbia era puternică, dar ea se străduia să nu dea atenție degetelor care-i strângeau maxilarul și, ridicându-și privirea spre el, îl privi ironic.

— Sincer vorbind, dragă Jake, nu-mi închipuiam că poți fi atât de patetic. Râse forțat. Seara s-a sfârșit și cred că cel mai bine ar fi să pleci.

Calmul cu care-i ripostase îl înfurie de-a binelea și pentru câteva secunde, care ei i se părură o veșnicie, Jake arătă de parcă era gata să comită o crimă. Apoi, cu voce scăzută, înecată de furie, o imită.

— Aaa, nu, dragă Katy. Și, apucând-o de gulerul halatului și trăgând de el, continuă : Nu voi recurge la violență, ci voi face totul cu tact și luciditate. E abia unu și jumătate, iar eu am plătit până la două.

Într-o clipă, Kate își pierdu curajul și ridică mâna să-l împingă, cu cealaltă mână încercând să-și strângă la gât halatul desfăcut, dar el fu mai rapid. Cu un calm desăvârșit, o prinse de ambele încheieturi și-i duse brațele la spate, strângându-i-le cu o singură mână.

— Lasă-mă în pace, brută ordinară ! țipă ea.

— Nu ! Răspunsul negativ, implacabil, țâșni ca o săgeată din gura lui, în vreme ce cu cealaltă mână îi desfăcea cordonul.

Era îngrozită. Parfumul bărbătesc, cu aromă de mosc, îi stârnise simțurile, trezindu-i emoții de mult uitate. Prea târziu începu să se zbată dar, oricum, era inutil. Dominând-o prin forța sa, singu-

rul rezultat al zadarnicelor ei eforturi fu acela că halatul îi dezgoli complet unul din umeri.

Privirea lui neîndurătoare se plimbă peste sânii ei goi, coborî spre talia îngustă, peste abdomenul plat și părul auriu și cârlionțat dintre pulpe, peste picioarele ei frumoase. Practic, era goală și sub privirea lui cinică și arogantă simți un val de căldură inundându-i înregul corp.

— Ești ridicol, Jake. Te rog... dă-mi drumul. Încerca să judece situația, dar nu era în stare să facă mai mult decât să-l roage să-i dea drumul. Niciodată nu mai fusese atât de înspăimântată.

— Ridicol ? Am fost cândva, ticăloasă mică și mincinoasă. Oh, Doamne ! Chiar mă simțeam vinovat auzîndu-te cum mă tot rugai să te iert că, fiind prea tânără, nu-ți poți lua un asemenea angajament. Doreai să vezi lumea. Totul se petrecea în perioada în care credeai despre mine că sunt un escroc sentimental. Te-am așteptat doi ani. Dă-i răgaz să se maturizeze, las-o să petreacă cu tineri de vârsta ei, îmi spuneam eu. Ca tu să-mi râzi după aia în nas. În seara asta s-a sfârșit cu râsul ; ești femeie în toată firea. Escapadele tale sunt binecunoscute, iar acum mi-a venit și mie rândul să ciugulesc ceva. Îmi ești datoare până peste cap. M-ai folosit ca să scapi de virginitatea care te incomoda, după care n-am mai fost destul de bun pentru a-ți atinge trupul neprihănit. Ce glumă... Acum, pe bani, orice bărbat se poate culca cu tine... Mijindu-și ochii îi privi fața palidă și o prinse de umărul gol, trăgând-o cu putere spre el.

Se înșela, se înșela amarnic și trebuia să i-o spună înainte de a merge mai departe. Își ridică fața spre el și expresia neînduratoare din ochii lui parcă îi mistui sufletul. Furia lui nu cunoștea milă și părea în stare de orice. Tremura atât de tare, încât nu se putea stăpâni. Nervoasă, își trecu limba peste buzele uscate.

— Te rog...

N-o lăsă să sfârșească ce avea de spus. Își aplecă fața și-i strivi gura cu ferocitate, obligând-o să-și desfacă buzele, devorându-i carnea moale până ce ea simți pe limbă gustul dulceag al propriului sânge. Nu era un sărut de bărbat îndrăgostit ci unul posesiv, sălbatic, plin de furie.

Ținându-i brațele la spate, o forță să se lipească de pulpele lui musculoase. Simțindu-i bărbăția viguroasă, tremurând, fu cuprinsă de o dorință mistuitoare de a face dragoste. Încercă să se împotrivească acelui impuls atât de ispititor, dar când el își coborî palma de pe umărul ei ca să-i cuprindă sânul, senzația de excitare ce pornea din sâni până mai jos de pântec, fu cu atât mai dureroasă.

Fără să vrea începu să-și plimbe palmele în sus pe sub cămașa lui descheiată, pentru ca, în cele din urmă, să se agațe fără jenă de umerii lui puternici.

Jake gemu și o cuprinse în brațe. Gura lui îi lăsă dâre de foc pe gât și aplecându-se îi cuprinse între dinți sfârcul întărit.

Trecuse atâta vreme de când nu mai fusese ținută în brațe de un bărbat. De Jake. De când nu mai simțise plăcerea voluptuoasă pe care numai senzația de excitare ți-o dă. De când Jake o sedu-

sese în întregime. Nu făcu nici cel mai mic gest de împotrivire când el o așeză pe pat și se întinse alături, trăgându-i halatul de sub ea. Îi găsi gura și de astă dată ea își desfăcu buzele, întâmpinându-l bucuroasă, tânjind după sărutările lui cu patimă crescândă.

El își ridică ochii și rezemându-se într-un cot îi devoră cu priviri de jar trupul gol. Cu un deget îi contură ușor buzele umflate de sărutări.

– Ești frumoasă ; desfrânată, dar frumoasă. Cum să reziste un bărbat unei oferte atât de generoase ? o întrebă, acoperindu-i sânul cu palma. Cuvintele rostite de el cu voce scăzută avură pentru simțurile ei înfierbântate efectul unui duș rece.

Întoarse capul spre el și-l văzu cum îi studiază trupul gol, ca un expert de artă. În ochii lui întunecați, mistuiți de pasiune, recunoscu sclipirea de triumf și își mută privirea într-o parte. Cum de fusese atât de proastă ? Atât de fraieră ?

În clipa în care se uită la ceasul de lângă pat, știu ce avea de făcut.

– Nu chiar atât de generoasă, Jake, iubitule. Și înainte ca el să înțeleagă sensul vorbelor ei, se dădu jos din pat și își luă halatul. Dacă situația n-ar fi fost atât de jenantă, ar fi izbucnit în râs, văzându-i fața uluită și îmbujorată.

– E trecut de două, Jake. Timpul a expirat. Dacă tot o considera târfă, măcar să se comporte ca atare. Făcând eforturi să-și păstreze calmul, se îndreptă agale spre ușă și ieși.

De abia făcuse doi pași în salon, că Jake o și ajunse din urmă, apucând-o de braț și întorcând-o cu fața spre el.

— Cum poţi să-mi faci aşa ceva ? Şi luându-i palma i-o apăsă cu forţa între picioarele lui. Nu mă poţi lăsa aşa, ticăloaso.

Il privi fără sfială, deşi în sinea ei tremura de frică şi de dorinţă înăbuşită.

— Păi, zise ea, simţindu-şi mâna tremurând pe bărbăţia lui, dar făcând eforturi să continue, ai cinci sute la tine ? Nu accept cărţi de credit.

Preţ de o clipă, o infernală clipă, crezu că intenţionează s-o lovească. El îşi ridică palma, ochii negri îi scăpărau scântei dar, brusc, o îmbrânci şi răsucindu-se pe călcâie se întoarse în dormitor.

Katy se aşeză încet pe canapeaua lungă, îmbrăcată în catifea, şi se cufundă între pernele moi. Când el se întorsese s-o privească zărise în ochii lui ceva înfiorător şi nu mai avea nici cel mai mic dubiu că de atunci încolo nu avea s-o mai deranjeze.

Il văzu înapoindu-se, îmbrăcându-şi haina. Işi aplecă faţa, nefiind în stare să suporte privirea lui dispreţuitoare. Nu observă nici că el se apropie şi nici regretul şi durerea care-i urâţeau trăsăturile frumoase ale feţei. Nu auzi decât uşa care se închise în urma lui, plecând fără a-i mai adresa nici un cuvânt.

Katy îşi lăsă capul pe spate, rezemându-l de pernele moi şi oftă prelung, uşurată. Slavă Domnului, Jake plecase ! Tocmai îşi jucase marele rol al vieţii, iar el fusese cel care capitulase.

Ar fi trebuit să fie mulţumită, nu atât de disperată încât s-ar fi aruncat la picioarele lui Jake cerşindu-i să se culce cu ea.

Ochii mari şi verzi i se umeziră şi o lacrimă i se prelinse pe obrazul catifelat. Autocompătimirea nu era un sentiment de invidiat, dar în seara aceea nu şi-l putea reprima. De ce ? De ce ? se tânguia inima ei. Dintre toţi bărbaţii pe care-i cunoscuse, Jake şi numai el îi trezea dorinţe fieşti, mistui-
Jake și numai el îi trezea dorințe firești, mistuitoare.

Cu timpul se obișnuise cu ideea că îl ura pe
În nici un caz nu era vorba de dragoste — prea mult îl dispreţuia — dar tainicele trăiri, dorința şi explozia de sentimente pe care prezenţa lui i le stârnea în suflet, aveau să o subjuge întreaga viaţă. Era o realitate cu care trebuia să se obișnuiască. Înăbușindu-şi un suspini îşi şterse lacrimile, apoi se ridică de pe canapea și intră în dormitor. Inima îi tresări dureros în piept când privi împietrită patul răvăşit în care, cu numai un sfert de oră în urmă, ea și Jake, înlănţuiţi, gustau clipe de intensă pasiune.

Se întoarse cu spatele ca să nu mai vadă patul şi, alungând amintirile, ridică prosopul care-i căzuse de pe cap, se așeză pe taburetul din fața măsuței de toaletă și începu să-și frece părul cu înverşunare. Acest gen de masaj avu un efect benefic asupra nervilor săi încordaţi şi, în cele din urmă, aruncă prosopul și începu să-și pieptene părul umed.

Cu mintea limpede se întrebă care fusese motivul pentru care Jake licitase întâlnirea cu ea. Adevărul era că dacă ar fi procedat cum era firesc, rugând-o să se vadă cu el, l-ar fi refuzat categoric, deşi în ultimii doi ani ar fi putut-o întâlni la toate

prezentările de modă cărora li se făcea publicitate zgomotoasă, sau la întâlnirile mondene la care luase parte.

Era un bărbat influent, care avea acces în toate mediile sociale și o cunoștea destul de bine pentru a-și da seama că nicicând nu i-ar fi făcut o scenă în public. Atunci, de ce se complicase licitând o întâlnire despre care, probabil, știa că va fi puternic mediatizată de fotografii care atâta așteptau ? Nu avusese nici un sens.

Era de notorietate faptul că Jake Granton se ferea cu strășnicie de orice fel de publicitate ; rareori i se pomenea numele și atunci doar în articolele din revistele de afaceri, iar fotografia lui sau amănunte despre viața sa personală nu apăreau mai deloc. Numai Dumnezeu știa de câte ori chiar ea le căutase !

În răstimpul celor patru ani, Katy văzuse numai un singur articol despre Jake, într-o revistă italiană. Buzele ei senzuale se crispară într-un zâmbet amar. Petrecuse o seară întreagă în camera de hotel din Roma, încercând să descifreze, cu puținele-i cunoștințe de limba italiană, ce scria în articol. Ce nebunie, își spuse dezgustată.

În cele din urmă, recunoscu în sinea ei că niciodată nu reușise să și-l smulgă pe Jake din suflet. Doar se amăgise. Fugise în Franța și locuise acolo sub pretextul alegerii unei alte meserii.

Se ridică brusc și străbătu camera îndreptându-se spre pat. Gata, jocul se sfârșise. De săptămâna următoare spera să înceapă lucrul ca designer. Jake și absolut tot ce fusese între ei nu mai

existau. Trebuia să înfrunte realitatea şi să-şi vadă de viaţă.

Se dezbrăcă de halat şi se sui în pat. În ceea ce-l privea pe Jake, nu mai avea de ce se teme. Sclipirea de ură nedisimulată, pe care o zărise în ochii lui cu câteva clipe înainte de a pleca, îi spunea mai limpede decât cuvintele că ultimul act pe care-l jucase fusese pe cât de bun pe atât de convingător.

CAPITOLUL III

Katy își ascunse capul în pernă, dar parfumul discret al coloniei folosite de Jake persista în așternuturile scrobite, obligând-o să-și amintească noaptea de dragoste și, mai mult decât atât – toate momentele petrecute alături de Jake...

Se răsuci agitată în pat și, în cele din urmă, se întinse pe spate, cu ochii ațintiți în tavan. Gândurile nu-i dădeau pace, alungându-i somnul odihnitor. Cu ochii minții revedea frânturi de imagini din trecut.

Avea șase ani și cutreiera vastele terenuri din Cornwall, proprietatea familiei sale. O construcție masivă din granit era cocoțată pe deal, chiar deasupra micului port Fowey, la câteva mile distanță de fabrica de caolin. În locul acesta, în urmă cu aproape două sute de ani, se înălțase primul sediu al companiei. Avusese o copilărie fericită, locuind într-o casă imensă cu mama și bunicul său. Deseori, tatăl ei venea la sfârșitul săptămânii de la Londra, unde se afla fabrica și, uneori, mama o ducea la Londra să locuiască în casa elegantă de acolo.

Gândindu-se în urmă Katy putea să stabilească cu exactitate momentul în care situația începuse să

se schimbe. Tatăl său venise acasă pe neaşteptate, târziu, într-o joi seara. O treziseră vocile răstite ale părinţilor şi a prietenei mamei sale, mătuşa Fiona. În dimineaţa următoare, micuţa Katy alergase să-şi găsească liniştea în dormitorul părinţilor, dar acolo n-o găsise decât pe mama sa ; tatăl se mutase într-o altă cameră.

Din ziua aceea vizitele tatălui se răriseră, iar drumurile ei la Londra se curmaseră definitiv. Singurul subiect abordat atunci când sosea în vizită era cel despre trimiterea lui Katy la şcoală. Şase luni mai târziu, dragul ei bunic se stingea din viaţă şi la înmormântare părinţii stătuseră la distanţă. Proprietăreasa cârciumii din localitate, *The Bird in the Hand*, plânsese la mormânt, lucru care pe mama ei o dezgustase. Încă îi mai răsuna în urechi vocea tatălui său :

– Mama a murit acum douăzeci şi cinci de ani, pentru numele lui Dumnezeu, iar el era un bărbat normal şi zdravăn, lucru pe care tu nu-l înţelegi, dacă ne gândim la preferinţele tale în ce priveşte sexul.

Acum, amintindu-şi scena aceea, îşi punea pentru prima dată întrebarea dacă nu cumva mama ei fusese frigidă. În cazul acela, comportamentul tatălui său fusese inadmisibil.

Spre sfârşitul anului, Katy devenea elevă a şcolii de fete „St. Oswald". Una din colegele mai mari îi atrăsese atenţia asupra unei fotografii apărute în ziarul de scandal citit de portăreasa şcolii, în care tatăl ei fusese surprins ieşind însoţit de o tânără dintr-un club londonez. Dintr-o dată, începuse să înţeleagă tot ceea ce se întâmplase la ea în casă

în ultimul an; tatăl ei era un afemeiat și credința ei naivă în trăinicia căminului și a familiei fusese serios zdruncinată.

În ziua în care mama îi murise într-un accident de circulație, poliția sunase la fabrică căutându-l pe tatăl ei. Nu era acolo – plecase în străinătate cu una din prietene. Coincidența făcuse ca Jake Granton să viziteze fabrica chiar în ziua aceea și la îndemnul lui Mary, secretara tatălui ei, acesta acceptase să meargă la școală și să anunțe vestea copilei de paisprezece ani, mult prea matură pentru vârsta ei.

O dusese acasă în Cornwall și preferase să rămână cu ea, acolo, decât s-o lase singură cu menajera. Jake o încurajase și-i alinase durerea. În ziua înmormântării apăruse, în sfârșit, și tatăl ei. Jake îi motivase absența acestuia spunându-i că era prea tânără să înțeleagă sentimentele adulților și o rugase să nu-l judece prea aspru. La douăzeci și șase de ani părea un tânăr sigur pe sine, dar apropiat generației ei, făcând-o să se simtă bine în compania lui, așa că încercase să-l creadă.

Jake îi povestise despre moartea mamei lui, care survenise cu câteva luni în urmă și-i spusese că îi înțelege suferința. Se întorsese de curând de la Veneția unde, împuternicit de tatăl său, rezolvase afacerile mamei.

Katy oftă. Vicisitudinile soartei – moartea celor două femei la interval de câteva luni – făcuseră să se întâlnească.

La Veneția, Jake aflase că unul din bunici îi lăsase acțiuni la Meldenton și, făcând cercetări, aflase povestea acelor acțiuni.

În timpul celui de-al doilea război mondial, bunicul Meldenton fusese trimis în Italia, unde salvase viața unui anume Gianni Luzzini. După război, când bunicul Meldenton avusese nevoie de capital pentru a repune pe picioare fabrica din Londra care fusese bombardată, Gianni, a cărui familie se ocupa, de secole, la Veneția cu fabricarea sticlăriei, insistase să-l ajute, acceptând în schimb, cu greutate însă, treizeci la sută din acțiunile Meldenton. Orgolios, bunicul Meldenton n-ar fi acceptat banii fără să se revanșeze.

Vreme de un an, ori de câte ori primea vederi trimise de Jake din diferite colțuri ale lumii, Katy se simțea extrem de fericită. În vara următoare îl întâlnise din nou.

Tatăl său o luase la noua lui vilă din Marbella și-i făcuse cunoștință cu Monica, logodnica sa, o roșcată frumoasă, mai tânără decât el cu cel puțin douăzeci de ani. O anunțase pa Katy că reședința din Cornwall va fi pusă în vânzare pentru că Monicăi nu-i plăcea să locuiască la țară și că singura lor locuință de atunci încolo avea să fie cea din Londra. Katy se îngrozise, dar Jake, sosit pe neașteptate, o convinsese în câteva cuvinte să nu fie împotriva căsătoriei. Din ziua aceea, ori de câte ori venea acasă, sosea și Jake în vizită.

Katy gemu și se răsuci în pat, ascunzându-și capul în pernă. Se întrebă cum de fusese atât de naivă și proastă, dar la paisprezece ani îl iubea pe Jake la nebunie. Înalt, brunet și frumos, era bărbatul visurilor ei și ar fi făcut orice pentru el... ceea ce, până la urmă, se și întâmplase!

In vacanţa de Paşti din ultimul an de şcoal plecase la vila din Spania, cărând după ea cărţi s înveţe pentru examenul de bacalaureat. Pe Jake l găsise deja acolo. Era în convalescenţă după un accident la schi, întâmplat cu o lună în urmă. Fusese îngrozită când îl văzuse ţopăind în cârje, cu piciorul în ghips de la şold până la călcâi. Tatăl ei şi Monica nu rămăseseră decât câteva zile, Monica nefiind genul de femeie care să îngrijească un invalid.

Pentru Katy, următoarele două săptămâni fuseseră o adevărată fericire. În afară de Jake, pe care îl sorbea din priviri, la vilă nu mai rămăseseră decât cei doi soţi în vârstă îngrijitori. Discutau ore întregi, jucau Monopoly şi şah, iar Jake o învăţă să joace backgammon. Toate necazurile care urmaseră după aceea se datorau acelui joc. În ultima seară de vacanţă dorise cu disperare ca Jake s-o trateze ca pe o femeie.

Era drept că o mai luase de braţ, de umăr, că o îmbrăţişase şi o sărutase pe obraz — dar ea voia mai mult ; numai când îl privea, bătăile inimii i se înteţeau şi crampele îi chinuiau stomacul. Ardea de dorinţă s-o cuprindă în braţe şi să fie sărutată de gura lui senzuală.

Katy citise romane de dragoste şi dorea nespus de mult să cunoască pe viu realitatea, alături de Jake. În seara aceea îl bătuse pentru prima oară la backgammon. Îşi amintea lucrul acela de parcă s-ar fi întâmplat cu o zi în urmă. Jake stătea tolănit pe canapea, cu piciorul rănit întins înainte şi braţul pe speteaza canapelei. Niciodată până atunci

nu arătase atât de sexy. Ochii negri îi străluceau în timp ce râdea aplecat peste măsuța joasă.

– În sfârșit, Katy, ai reușit. Ți-ai întrecut profesorul și, după socoteala mea, îți datorez cinci mii de lire. Jucau pe bețe de chibrit și, chicotind, pusese în dreptul ei un pumn de bețișoare. Asta fiindcă sunt eu un profesor talentat, declarase plin de mândrie.

Încântată de faptul că reușise să câștige, Katy era totuși tristă fiindcă a doua zi urma să plece. Îi răspunsese plină de îndrăzneală.

– Recunosc că ești un profesor talentat, Jake, dar mă întreb dacă altceva în afară de jocul de backgammon mă mai poți învăța. Și, ridicându-se în picioare, ocolise măsuța și se așezase lângă el pe canapea.

Il privise, fără să mai spună ceva, cu ochi verzi strălucitori. Purta o rochiță de bumbac fără bretele, cu corsaj din dantelă care, atunci când se aplecase spre el alunecase puțin, descoperindu-i linia delicată a sânilor. Il văzuse cum se încruntă, cum privirea îi alunecă asupra lor și o umbră de roșeață îi acoperă pomeții, și cum de pe chip îi dispare toată buna dispoziție.

– Ce altceva ai mai dori să te învăț, Katy? o întrebase el prefăcându-se că nu înțelege.

Inima îi bătea frenetic și zgomotul din urechi aproape că o asurzise. Se apropiase și mai mult de el și, aplecându-se, îi înconjurase gâtul cu brațele.

– Îmi dai un sărut în schimbul celor cinci mii de lire pe care mi le datorezi, încercase ea să glumească.

Cu o mişcare rapidă o cuprinsese în braţele lui puternice şi-i devorase buzele care fremătau de dorinţă.

Sărutul acela întrecuse orice imaginaţie.

Limba lui îi pătrunsese printre buzele întredeschise şi focul care îl aprinsese în ea îi produsese spasme în tot corpul. Când el încetase s-o mai sărute, ea tremura în braţele lui. Îi aşezase cu blândeţe capul pe pieptul său şi-i mângâiase părul lung şi blond.

– Ştiu, iubito, ştiu. Vorbele de dragoste rostite cu vocea aceea profundă o excitaseră dar, în mod ciudat, o şi calmaseră. Vrei să te învăţ să devii femeie şi o voi face. Îţi jur, Katy. Eu am aproape treizeci de ani, pe când tu nici n-ai împlinit optsprezece. Trebuie să-mi păstrez luciditatea pentru amândoi. Mai ai doar câteva luni de şcoală şi trebuie să te concentrezi asupra examenelor. După ce termini scoala îţi promit că am să-ţi arăt ce înseamnă să fii femeie. Şi, ridicându-i bărbia, Jake o privise în ochi, roşu la faţă. Fir-ar să fie, Katy, ar trebui să mă stăpânesc, gemuse el dar îţi dai şi tu seama, probabil, ce efect are asupra mea trupul tău minunat.

Lipită de el şi ţintuită între picioarele lui, simţise foarte bine efectul.

– Da, Jake, murmurase ea gâtuită de emoţie.

– La momentul şi locul potrivit, vei fi *a mea*, îi accentuase el.

Amintirile îi încinseseră trupul şi se răsuci în pat agitată. Jake se ţinuse de cuvânt, îşi spuse cu amărăciune.

Terminase examenele în iunie și plecase la Londra în vacanță. Tatăl său și mama vitregă o felicitaseră scurt, iar pentru aniversarea celor optsprezece ani pe care îi împlinea chiar a doua zi îi dăruiseră un ceas de mână din aur, după care, imediat, plecaseră în weekend. Rămasă singură, doar cu menajera, până să telefoneze Jake se simțise foarte deprimată.

El îi dăruise un medalion superb, cu lănțișor de aur – un smarald în formă de inimioară, de jur-împrejurul căruia erau montate diamante micuțe – și o sărutase șoptindu-i :

– Slavă Domnului, ai împlinit optsprezece ani.

Petrecuseră împreună trei zile de vis ; ca doi turiști, vizitaseră Turnul Londrei și luaseră vaporașul de la Richmond până la Hampton Court unde, rătăcind prin labirinturi, ore întregi nu făcuseră altceva decât să se sărute și să se mângâie. Se jucaseră cu focul.

Încordarea din timpul weekend-ului atinsese punctul maxim în clipa în care Jake îi atinsese buzele. Era convinsă că o iubește și în câteva secunde se dezbrăcaseră și goi, printre sărutări fierbinți și mângâieri, Jake o posedase, cu infinită tandrețe și pricepere, încât aproape că nu simțise durerea.

Mai târziu, când o dusese în pat și făcuseră din nou dragoste, el îi spusese că vrea s-o întrebe ceva, dar asta numai după ce avea să termine școala, că o iubea, dar atâta vreme cât mai era elevă nu-i putea face propunerea. Ea știuse exact la ce se referea și avusese o încredere oarbă în dovezile lui de dragoste și fidelitate, fără să bănuiască vreodată...

logodiţişaţi, işi făcuseră planuri pentru viitor. Katy fusese deja admisă la o universitate particulară de la Paris, împreună cu Anna, prietena sa dar, la îndemnul lui Jake, acceptase să se înscrie la una din academiile de artă din Londra.

Jake îi urase noapte bună şi se despărţise cu greu de ea, în zori. Îi promisese că o va aştepta până termină şcoala. În ziua următoare se întorsese la şcoală pentru ultima parte a trimestrului, plutind de fericire şi cu viitorul asigurat, sau cel puţin aşa credea ea...

Cu o zi înainte de sfârşitul trimestrului se împărţiseră premiile şi tatăl Annei, domnul La Tour, sosise să-şi vadă fiica, şefa de promoţie. După festivitate, o întrebase pe Katy dacă nu vrea să se întoarcă cu ei la Londra, fiindcă nu era obligată să rămână chiar până în ultima zi şi astfel scutea un drum cu trenul până în oraş.

Katy profitase de ocazie şi clipa în care hotărâse să plece cu ei îi schimbase tot cursul vieţii. Ajunseseră la Londra foarte târziu, aproape de miezul nopţii. Domnul La Tour insistase să-i ducă bagajele până la uşă şi aşteptase până se strecurase în casă.

Trecuseră de atunci patru ani, dar scena care i se desfăşurase în faţa ochilor o mai îndurera încă. Holul era în semiîntuneric, dar uşa întredeschisă lăsa să se strecoare o dâră de lumină. Crezuse că tatăl său era încă treaz şi tocmai se pregătea să intre când liniştea fu întreruptă de vocea inconfundabilă a lui Jake.

— Vorbesc serios, Monica. Motivele pentru care vreau să mă însor cu Katy nu au nici o legătură cu tine.

Katy se oprise în loc, şocată că Jake îi povestise mamei sale vitrege, înainte chiar de a discuta cu ea, despre intenţiile lui. Imediat după aceea se gândise că, probabil, ceruse deja consimţământul tatălui ei care, mai mult ca sigur, îi povestise şi soţiei sale. Zâmbise – cuvintele lui Jake îi confirmau cele mai dragi speranţe. Mai făcuse un pas.

– Şşşt, Monica, am auzit un zgomot, spusese Jake.

– Jake, iubitule, nu-ţi face griji. David a adormit dus după ce l-am epuizat, dar noi doi niciodată nu ne vom sătura unul de celălalt, nu-i aşa, iubitule ? Îţi aminteşti când am fost la schi şi n-am ieşit două zile din camera de hotel ?

Cuvintele mamei sale vitrege o făcuseră pe Katy să încremenească de groază. Toate visele ei se spulberaseră. Văzuse spatele lui Jake şi braţele Monicăi îmbrăţişându-i umerii. Auzise vocea mamei vitrege ca de la mare distanţă şi râsul ei gutural.

– Vezi tu, Jake, dacă stau bine să mă gândesc, cred că nu-i rea ideea de a te însura cu Katy ; devenindu-ţi soacră, avem cel mai bun paravan pentru ceea ce dorim să facem.

Nici ea nu ştiuse cum părăsise casa. Nu avea în minte decât imaginea celor doi. Timp de patru ani Jake venise la ei în casă şi crezuse că pentru ea o face dar, de fapt, el se folosise de dragostea ei oarbă pentru a-şi masca aventura cu mama ei vitregă...

Oprise un taxi şi-i spusese şoferului să o ducă la hotelul Savoy, acolo unde locuiau Anna şi părinţii ei. Anna rămăsese surprinsă când o văzuse şi o ascultase cum îi povestea plângând, cu groază şi

durere, ceea ce descoperise. Părinţii Annei fuseseră cât se poate de înţelegători, reînnoindu-şi invitaţia de a locui la ei câtă vreme va urma cursurile academiei. În seara următoare plecau la Paris şi Katy decisese să meargă cu ei.

Dar asta nu înainte ca doamna şi domnul La Tour să caute s-o convingă să se întoarcă acasă a doua zi, atunci când, de fapt, era aşteptată sosirea ei.

— Nu-i nevoie să-i spui ce ai văzut şi auzit. Eşti prea tânără să te măriţi ; trebuie să te distrezi.

Katy procedase întocmai. Jake păruse nedumerit când, în câteva cuvinte, îl informase în faţa Monicăi şi a tatălui ei care-i sunt intenţiile. Jake insistase să-i vorbească între patru ochi, dar rezistase rugăminţilor lui de a rămâne la Londra, iar sosirea domnului La Tour pusese capăt discuţiei.

Amintindu-şi toate acestea, întinsă în patul din camera de hotel, Katy recunoscu că reuşise să reziste numai datorită şocului prin care trecuse în momentul respectiv. Îi trebuiseră luni de zile pentru a-şi uita durerea, dar în seara aceea fusese obligată să recunoască fantul că nu reuşise pe deplin.

Jake îi scrisese la Paris, la adresa obţinută de la tatăl ei. La început, se abţinuse să nu-i trimită decât câteva rânduri, descriindu-i viaţa la Paris, pentru a-şi motiva plecarea. Dar, după câteva săptămâni, concepuse o scrisoare care începea cu „dragă Jake", în care îl informa că întâlnise un student — şi că el, Jake, avusese dreptate când îi spusese că e prea bătrân pentru ea.

Spre surprinderea sa, primise un răspuns elocvent, cum că era foarte dezamăgit, dar că o înțe-

legea, sperând că aveau să rămână prieteni. De ziua ei și de Crăciun îi trimitea de fiecare dată flori și, în cursul anului, vederi. Căzuse victimă propriilor sale minciuni. Doi ani mai târziu, nu mult după prima ei apariție pe coperta revistei *Vogue*, Jake venise la Paris. Nu găsise nici o scuză pentru a-l evita, dar își alesese cu grijă terenul, stabilind să se întâlnească în casa Annei, unde mai erau de față soțul acesteia și Claude.

Jucase foarte bine rolul fetei de societate și al manechinului plin de ambiții. El o întrebase de tânărul despre care îi scrisese.

– Care dintre ei? îl ironizase ea, agățată de brațul lui Claude. Jake se înfuriase.

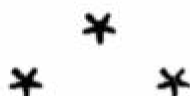
Cu toate acestea, când o prinsese singură îi ceruse din nou să se mărite cu el, dar ea îi râsese în nas, spunându-i că pe Claude l-ar deranja dacă ar face-o.

– Parcă spuneai că sunt prea bătrân. Atunci, el cum naiba arată? mârâise el. Înfuriat la culme, în cele din urmă nu se mai putuse stăpâni și-i spusese că între ea și o târfă nu e nici o diferență.

Până în seara aceea nu-l mai văzuse și era limpede că nu-și schimbase părerea despre ea. Cu atât mai bine, își spuse ea, resemnată. Jake încă reușea să o rănească, dar numai dacă ea ceda.

În ultimii ani căpătase încredere în propriile-i forțe și nimic din femeia matură și plină de succes nu mai amintea de adolescenta naivă. Bărbații pe care-i cunoscuse în lumea modei îi întăriseră convingerea că nu trebuia să aibă nici un fel de încredere în ei. Trebuia să recunoască faptul că, pe lângă aceștia, tatăl ei era un sfânt. Căscând cu

poftă, se înveli cu cearşaful şi când prima geană de lumină se ivi la orizont, reuşi în sfârşit să adoarmă.

– Katy, fetiţo, mă bucur că te-ai întors.

Tatăl său oftă mulţumit şi se lăsă pe spate în fotoliul comod, cu ceaşca de cafea în mână. Mă uit la tine şi nimic nu-mi aminteşte de celebra Lena Lawrence. Nici nu te-am întrebat, vrei să-ţi spun Lena ?

– Nu, tată. Fireşte că nu. Zâmbind îşi rezemă capul de perna moale a canapelei şi îşi întinse picioarele. Întoarcerea acasă fusese mult mai simplă decât şi-o închipuise, deşi rămăsese şocată cât de mult se schimbase tatăl ei. Când plecase de acasă era un bărbat frumos, de vârstă mijlocie, cu o uşoară tendinţă spre îngrăşare. Acum era obez şi îşi arăta din plin toţi cei şaizeci de ani.

La prânz mâncaseră o friptură excelentă, iar acum îşi făceau siesta în salon, la o ceaşcă cu cafea.

– De fapt, tată, voiam să-ţi vorbesc despre... Lena Lawrence.

– Nu mă pot preface spunându-ţi că mă bucuram să-ţi văd fotografia afişată peste tot sau să citesc despre tine în ziarele de scandal, dar bănuiesc că în privinţa asta totul s-a sfârşit. Nu mi-am imaginat că fetiţa mea va avea un asemenea succes. Aş putea spune chiar că m-am obişnuit greu cu ideea asta.

— Mda, totul s-a sfârşit, tată. Începând de ieri, Lena Lawrence s-a retras în mod oficial, iar de astăzi intenţionez să fiu eu însămi : Katy Meldenton.

— Te-ai retras... la vârsta ta ! exclamă el.

Katy izbucni în râs citindu-i pe chip uimirea, dar imediat deveni serioasă când îşi dădu seama că nu era deloc amuzat. De fapt, văzându-l cum se înroşeşte la faţă, fu clar convinsă că evita să o privească.

— Sper că n-ai luat o hotărâre pripită, Katy. În meseria ta bănuiesc că se câştigă o grămadă de bani. Şi, apoi, te poţi lansa în cinematografie, poţi apărea la televiziune... toate căile îţi sunt deschise.

— Da, asta am auzit şi eu, dar am suficienţi bani ca să-mi cumpăr un apartament şi să-mi mai şi rămână ceva în bancă. Am ieşit de sub tutela ta şi intenţionez să-mi ocup locul cuvenit în consiliul de conducere al firmei Meldenton. Fără nici un dubiu, cuvintele ei îl lăsaseră perplex. Dar cel mai important lucru este că doresc o slujbă. Vreau să fiu designer, aşa cum era mama atunci când ai cunoscut-o.

Tatăl său încerca s-o convingă să renunţe la ideea aceea, dar până la plecarea spre hotelul în care locuia, Katy îl convinse. A doua zi achită hotelul şi luă un taxi spre locuinţa tatălui său.

Ochii i se umplură de lacrimi când intră în dormitor şi privi în jur. Ştia că este o prostie ; în adolescenţă nu prea o interesase locuinţa de la oraş, construită în stil georgian, dar acum îşi dădea seama cât îi lipsise. Dormitorul ei era neschimbat — acelaşi pat îngust, acelaşi tapet cu buchețele de flori albe şi roz, pe care singură îl alesese. Totul îi

era foarte familiar. Cu dosul palmei își șterse ochii umezi. De câte ori nu stătuse în camera aceea cu gândul la Jake.

Nu. Nu voia să se gândească la el. Perioada aceea din viața ei era încheiată, iar de a doua zi va merge cu tatăl ei la fabrică și viața ei se va schimba complet.

Afacerile familiei Meldenton prinseseră viață la jumătatea secolului șaptesprezece, o dată cu darea în funcțiune a fabricii de caolin din Cornwall. Pe la jumătatea secolului, unul din predecesori hotărâse ca în loc să vândă caolinul fabricilor de porțelan din Londra, mai bine să-și construiască propria fabrică pe malul Tamisei. La începutul secolului nouăsprezece fabrica începu producția, iar pe la 1850, porțelanul Meldenton făcea concurență cu „Imperial Potteries" din Lambeth.

Katy își aduse aminte cum bunicul o luase la British Museum și-i arătase o carafă marcată „Stephen Green, Imperial Potteries, Lambeth", cu monograma reginei Victoria. Atunci îi povestise istoria porțelanului Meldenton. Tatăl lui, înainte de a lucra la Meldenton, fusese elevul lui Green.

Katy se gândea la trecut, încercând să-și alunge starea de nervozitate pe care i-o dădea perspectiva începerii unei noi meserii. A doua zi tatăl său o conduse cu mașina prin traficul londonez ca un șofer rutinat și când în cele din urmă opri, ea se uită uimită în jur. Fabrica, acel colos din amintirile ei, părea acum o clădire sordidă, pierdută între doi zgârie nori.

Se întoarse către tatăl său.

— Ce s-a întâmplat aici ?

— Nimic care să te îngrijoreze, Katy. Acum patru ani am investit capital în industria de construcţii.

Katy i-ar fi putut cere mai multe amănunte, dar el oprise motorul şi cu o grabă aproape nefirească sări din maşină. Două luni mai târziu şi-ar fi dorit să...

În zorii acelei dimineţi soarele strălucea deasupra Tamisei, transformând cursul leneş al fluviului într-un şuvoi cu sclipiri aurii. Katy îşi goli ceaşca de cafea şi o puse pe pervazul ferestrei. Era o autentică dimineaţă de sfârşit de octombrie şi frunzele pomişorilor plantaţi în faţa blocurilor formaseră deja un covor ruginiu. Se mutase în acel apartament cu două săptămâni în urmă, cumpărându-l de la firmă. Avea o poziţie ideală, fiindcă până la serviciu făcea două minute.

Serviciul. Oftă mulţumită. În numai două luni reuşise să-şi împlinească cele mai nebuneşti visuri. Bărbaţii din fabrică mai făcuseră uneori comentarii la adresa ei şi unul din posterele-reclamă apăruse pe peretele de la bufet. Dar curiozitatea le dispăruse curând când îşi dăduseră seama că îşi vedea de treabă cu conştiinciozitate.

Îşi convinsese tatăl s-o lase să-şi încerce talentul în cadrul atelierului de proiectare şi acesta fusese de acord, dar insistase să nu ocolească celelalte compartimente.

In prima săptămână, în loc să se ducă direct în biroul său, urmărise ce trebuia să facă un decorator.

Porţelanul glazurat era decorat mutând smalţul ceramic, învelit într-o pojghiţă de plastic, în tăvile de ardere. Treaba decoratorului era aceea de a le cufunda în apă, de a le scoate cu grijă din tăvi şi a le monta pe porţelan netezindu-le suprafaţa pentru a elimina bulele de aer.

După câteva eşecuri, Katy reuşise să se descurce foarte bine. Rămăsese fascinată văzând că după a doua ardere pojghiţa se topea şi caolinul făcea priză cu glazura.

În a doua săptămână stătuse lângă o desenatoare care trasa linii, nu numai aurii, pe buza şi toarta obiectelor, învârtindu-le pe o masă rotativă şi folosind o pensulă foarte subţire, după care obiectele erau trecute pentru ultima oară prin foc.

Totul i se păruse fascinant, iar practica îi dăduse o viziune mai clară asupra schiţelor ce le avea de realizat. În plus, câştigase respectul majorităţii muncitorilor.

Işi privi ceasul de la mână şi se încruntă : trebuia să se grăbească. Luă ceaşca şi farfurioara şi le duse în bucătărie. Deschise robinetul, le spălă în chiuvetă şi le puse la uscat, după care îşi luă geanta diplomat şi se îndreptă spre uşă. Se opri ; în ziua aceea lua parte, pentru prima oară, la şedinţa de consiliu – o nouă confruntare. Se întoarse şi se privi în oglinda din hol.

Imaginea reflectată o linişti. Işi strânsese părul blond în coc, se fardase foarte discret – puţin mai deschis la culoare şi o urmă de rimel pe genele

lungi. Jacheta gri din lână a taiorului îi cădea perfect, marcându-i talia subțire. Își trecu mâinile peste șolduri, netezindu-și fusta dreaptă. Arăt ca o adevărată femeie de afaceri, își spuse mulțumită și, aranjându-și pentru ultima oară nodul de la gât al bluzei albe, se întoarse și ieși din casă.

Se îndrepta grăbită spre sediul firmei Meldenton, aflat la o distanță de câteva sute de iarzi, fără să dea atenție privirilor admirative ale bărbaților, preocupată de întâlnirea la care avea să participe. Ar fi fost disperată dacă ar fi constatat că între imaginea ei și cea a Lenei Lawrence, pe care întotdeauna o considerase un personaj dintr-o piesă, ar mai fi existat o cât de vagă asemănare, dar grația mișcărilor, frumusețea trăsăturilor și perfecțiunea trupului ei făceau bărbații să se întoarcă, indiferent dacă se îmbrăca sobru sau purta numai bikini.

– Bună dimineața, Mary. Katy se oprise în fața biroului secretarei. Tata și domnul Jeffries au urcat deja ? întrebă ea arătând cu capul spre etaj unde se afla sala de consiliu. Și John ? John fusese contabilul firmei, ieșise la pensie de Crăciun, dar deținea cinci la sută din acțiunile firmei Meldenton.

– Ai rămas la fel de nerăbdătoare cum te știu, spuse Mary, clătinând din cap. Așteaptă puțin și-ți spun, Katy ! Toți sunt sus, își beau cafeaua și te așteaptă.

– Fir-ar să fie. Nu voiam să ajung ultima ! exclamă ea și, întorcându-se, părăsi biroul și o luă pe holișor spre scări.

Slavă Domnului că Jake Granton nu va fi acolo!

Își imagina ce satisfacție răutăcioasă ar fi avut când ar fi văzut că întârzie. Cu o seară în urmă,

când cinase cu tatăl ei, teama de a-l întâlni o făcuse, fără să vrea, să-l întrebe dacă Jake va lua parte la întâlnire.

Tatăl său izbucnise în râs.

– Oh, Doamne, nu. Jake e mult prea ocupat ca să-și bată capul cu o companie mică cum e a noastră. Cu dividendele obținute din acțiunile de aici ar muri de foame. Sunt sigur că-ţi aminteşti că după moartea tatălui său a rămas proprietar la Granton. În ultimii ani banca a prosperat, el a devenit un om de afaceri foarte cunoscut, iar Granton Holding are sucursale în toată lumea. În plus, mai conduce și compania din Italia și mai mult locuiește acolo.

– Ştiam, murmură ea. Mai bine nu l-ar fi întrebat.

– În ultimele zile nu prea l-am văzut. În orice caz, de patru ani n-a asistat la nici una din întrunirile noastre. M-a împuternicit să votez în locul lui și păstrăm legătura prin telefon. Şi, fiindcă tot mi-am adus aminte, am să-l sun chiar acum.

Ajunsă la capătul scărilor, Katy se îndreptă spre ușile grele de stejar. Se opri o clipă. De ce trebuise tatăl ei să-l sune pe Jake ? se întrebă, șovăind cu mâna pe clanță. Nici el nu-i spusese, iar ea uitase să-l întrebe, simțindu-se ușurată că nu avea să dea ochii cu el.

Deschise ușa din lemn masiv și, îndreptându-și umerii, se rugă în gând ca tot ce învățase timp de doi ani la cursul de management prin corespondenţă să-și dovedească utilitatea în ora care va urma, apoi păşi înăuntru.

Când își văzu tatăl evitându-i privirea simți că i se zbârlește părul la ceafă ; ceva nu era în regulă. Privi în jur și răspunse salutului adresat de domnul Jeffries, avocatul și de John, apoi atenția îi fu atrasă de cel de-al patrulea bărbat a cărui siluetă se profila în dreptul ferestrei.

Având soarele în spate, nu-i putea distinge bine figura, dar asta nu mai conta. Era Jake Granton...! Inima i se opri în loc, clipi uimită și rămase cu privirea ațintită asupra lui.

— Bună dimineața, Katy. Mă bucur că până la urmă ai reușit să ajungi. Haideți să ne așezăm și să începem.

— D... da. B... bună dimineața, îngăimă ea. I se înmuiaseră picioarele și nemaiașteptând a doua invitație, se prăbuși în cel mai apropiat scaun și, după ce puse geanta diplomat în față, pe masa ovală, își așeză mâinile în poală, frângându-și-le și încercând să le oprească tremurul.

Îl urmări pe Jake cum își ocupă locul în capul mesei. Ochii lui negri îi susținură privirea cu atâta duritate, încât simți fiori de spaimă pe șira spinării.

Ce căuta acolo ? Și de ce se așezase în capul mesei ?

Tatăl ei deținea treizeci și cinci la sută din acțiunile companiei, ea treizeci și Jake tot treizeci. John, contabilul, deținea un procent neînsemnat, de cinci la sută. În capul mesei ar fi trebuit să stea tatăl său. O mulțime de întrebări i se învârteau în minte, dar nu avea curajul să le exprime cu voce tare ; ultima fărâmă de curaj i se spulberase când Jake o săgetase cu privirea.

Primele puncte de pe ordinea de zi se epuizară până să priceapă ea despre ce se discuta.

— Domnilor, cred că putem renunţa...

— O clipă, izbucni Katy, aruncându-i lui Jake o privire furioasă. N-avea de gând să-l lase să nu-i ia în seamă prezenţa — avea acelaşi drept de a se afla acolo ca şi el. Chiar mai mult decât atât, işi spuse hotărâtă, recăpătându-şi, treptat, calmul.

— Scuzaţi-mă, domnilor şi doamnă, sau, poate, Lena. Zâmbetul lui ironic şi gluma nereuşită fură întâmpinate cu râsete din partea celorlalţi, dar Katy observă că privirea lui nu era deloc amuzată.

— Spuneţi-mi Katy ; în fond, suntem între prieteni, răspunse ea cu răceală.

— Da, cum să nu. Acum pot să continui ? întrebă el curtenitor.

Cu tonul acela ironic o insultase intenţionat. Drept răspuns dădu din cap, nefiind sigură că i-ar fi putut vorbi într-un mod civilizat. Persoana lui îi sugera imaginea unui jaguar la pândă gata să-şi înhaţe prada. Costumul bleumarin, sobru, şi tradiţionala cămaşă albă nu-i puteau ascunde trupul musculos şi nici aerul ameninţător. Pe lângă el, ceilalţi bărbaţi din încăpere erau ca şi inexistenţi.

— Cum spuneam, cred că putem renunţa la celelalte puncte de pe ordinea de zi. Singura problemă pe care mai trebuie s-o discutăm este situaţia financiară a companiei şi, după părerea mea, nu dacă să chemăm executorii judecătoreşti, ci când să îi chemăm.

CAPITOLUL IV

Şocată, Katy îşi întoarse privirea spre tatăl său, aşteptând încordată să-i spună lui Jake că a înnebunit, dar cum vocea gravă a acestuia se auzea în continuare, deveni treptat conştientă că nimeni nu avea de gând să-l facă să tacă. Se uită peste masă la domnul Jeffries şi la John, dar aceştia îi evitau privirea. Înnebuniseră, oare, cu toţii ? Se simţea ca Alice în Ţara Minunilor luând ceaiul cu Pălărierul cel Nebun, sau poate că o distribuiseră în rolul hârciogului, îi trecu brusc prin minte. Aşa să creadă ei. O să le spună ce avea de spus. Deschizând cu zgomot geanta diplomat, extrase din ea un teanc de hârtii şi fluturându-le, sări în picioare.

— Stai puţin, domnule Granton. Pot să citesc şi eu, ca de altfel toţi ceilalţi, o dare de seamă contabilă. Meldenton China scoate un profit foarte bun. Registrul de comenzi este aproape plin şi acum două zile, personal am luat prânzul cu şeicul Hassan, sultan în Emiratele Arabe Unite. I-au plăcut schiţele noului model de serviciu de masă pentru dineuri oficiale şi chiar ieri, departamentul Vânzări a primit confirmarea comenzii. Nu există nici un motiv pentru care compania să se restrângă. Îi

aruncă lui Jake un zâmbet victorios, săgetându-l cu privirea. Nu-ți pot sugera decât că suferi de un acces de nebunie, încheie ea pe un ton sarcastic.'

Jake stătea tolănit în fotoliul adânc și se juca cu hârtiile întinse pe masă în fața sa. Ridică ochii și o privi batjocoritor studiindu-i trupul cu minuțiozitate ostentativă.

Privirea lui ironică o tulbură, făcând-o să se simtă neajutorată ; arăta plin de forță și extrem de viril în haina aceea care-i reliefa umerii lați. De ce i se întâmpla tocmai ei așa ceva ? Dintre toți bărbații pe care-i cunoscuse, el era singurul care-i provoca o asemenea reacție spontană. Simți un ghiont în braț – tatăl ei voia, în mod sigur, ca ea să se așeze. Făcând o grimasă își ocupă din nou locul.

Vocea ironică a lui Jake rupse tăcerea care se lăsase în încăpere.

– Iar eu, Katy, îți sugerez, zise el, aruncându-i un zâmbet rece și disprețuitor, ca în loc să-ți irosești cele mai remarcabile talente vânzându-ți schițele șeicului Hassan, să-l convingi să cumpere două blocuri de locuințe goale. Nu am nici o îndoială că, punându-ți în valoare calitățile, i-ai putea vinde chiar și nisip, își exprimă el părerea pe un ton curtenitor.

Pe Katy o exasperau insinuările lui, iar chicotelile pe care le auzea în jurul mesei puseră gaz pe foc.

– Cel puțin, eu nu încerc să scindez compania, izbucni ea. Cine te crezi ca să ne înveți pe noi ce să facem ?

În liniștea apăsătoare care se lăsă se putea auzi musca. Katy, la fel de furioasă, se uită în jurul mesei și toți, în afară de Jake, îi evitară privirea. El o urmărea atent, cu ochi negri amenințători și i se adresă tatălui ei.

– Îi spun eu, sau o faci tu, David ?

Katy se întoarse spre tatăl său și următoarele cincisprezece minute avu impresia că totul în jurul ei se prăbușește. Toate speranțele ei într-o nouă carieră se năruiră, în vreme ce asculta înfricoșată explicațiile incoerente ale tatălui său.

Folosise terenul din apropierea fabricii pentru a intra în afaceri imobiliare. Făcând împrumuturi enorme, cu câțiva ani în urmă înființase compania de construcții ; în acea perioadă prețurile imobilelor in Londra și în Docklands, în special, crescuseră vertiginos.

Ghinion, sau cum i-o fi zicând tatăl ei, dezastrul se produsese în momentul în care blocurile de locuințe fuseseră gata și prețurile scăzuseră brusc. Dobânzile se dublaseră, făcând practic imposibilă achitarea împrumuturilor și cu numai douăsprezece apartamente vândute, din totalul de optzeci, ajunseseră în pragul falimentului.

Katy își dădu seama de gravitatea situației, dar nu-i venea să creadă că Meldenton China trebuia sacrificată. Făcând eforturi să judece cât mai logic posibil, fără implicații de ordin emoțional, întrebă cu voce slabă :

– Ținând cont de acestea, nu e clar că numai compania de construcții este falimentară, nu și Meldenton China ?

— Cele două sunt indivizibile, spuse Jake pe un ton sec.

Katy îi aruncă o privire înveninată.

— Ţi se poate ierta greşeala pe care ai făcut-o imaginându-ţi că întreaga companie îţi aparţine şi felul în care ai ocupat scaunul, vorbind mai mult decât trebuie.

În adâncul ochilor lui întunecaţi se aprinse o scânteie de triumf.

— S-ar putea să fiu îndreptăţit, rosti sacadat, pe un ton sarcastic. Deţin majoritatea voturilor. Doar aruncându-i o privire tatălui ei şi îşi dădu seama că Jake spusese adevărul.

— Cum, tată ? îl întrebă ea clătinând din cap, nevenindu-i să creadă. Cum ai putut să faci aşa ceva ?

Jake răspunse în locul lui :

— Cred că tatălui tău îi ajunge pentru dimineaţa asta, la fel şi mie. Îţi propun să amânăm discutia pentru mâine. Privind în jurul mesei, continuă : Mâine la zece vă convine ? Se auziră murmure de aprobare. Bine.

Katy se ridică, împingând scaunul în spate. Trebuia să dispară de acolo, să stea cât mai departe de Jake a cărui prezenţă o copleşea şi să încerce să judece cu luciditate cele întâmplate. Trebuia neapărat să primească nişte răspunsuri din partea tatălui său, care se făcuse nevăzut cu o grabă nefirească. Cum de permisese ca Jake să pună mâna pe Meldenton ? Era de neconceput. Tocmai se îndrepta spre uşă, când Jake o opri, apucând-o de braţ.

– Stai puțin, Katy. O trase într-o parte, înfigându-și degetele în brațul ei, în vreme ce își lua la revedere de la ceilalți doi.

Când el își aplecă fața spre ea, i se opri respirația și preț de o clipă avu impresia că vrea s-o ia în brațe și s-o sărute.

– Dă-mi drumul, se răsti ea, pe un ton nesigur.

– Am să-ți dau, dar mai întâi, cred că trebuie să avem o discuție. După figura ta îmi dau seama că abia aștepți să alergi după tatăl tău și să-l zăpăcești cu întrebările la care în momentul de față nu-ți poate răspunde.

– Și, mă rog, din vina cui s-au întâmplat toate astea ? întrebă ea furioasă. Jake era un priceput om de afaceri care simțea pulsul lumii bancare. Cu două luni în urmă știa precis că firma era în impas.

Nu era nevoie ca Jake să-i sublinieze că tatăl ei era distrus când părăsise încăperea. Observase și ea și parte din supărarea sa era îndreptată asupra propriei persoane și toată teama, nedumerirea și frustrarea se revărsară într-un torent de cuvinte jignitoare la adresa bărbatului din fața ei.

– I-ai furat compania și i-ai călcat mândria în picioare. De ce ai făcut-o ? Răzbunarea tipic latină fiindcă... Îi stătea pe limbă să spună „fiindcă s-a însurat cu amanta ta", dar se opri la timp și continuă pe un ton tăios : Fiindcă n-am avut bunăvoința să mă culc cu tine în noaptea aia și din orgoliu nu ai suportat să fii refuzat, hmm ? Oricum, eu încă dețin treizeci la sută din companie și intenționez să duc lupta până la capăt. Cum, habar

p avea și o clipă se întrebă dacă va ape... și puna în aplicare amenințările.

Jake se încruntă cuprins de furie și o strânse atât de tare de braț încât o făcu să țipe. Brusc, îi dădu drumul dar ochii îi ardeau ca tăciunii încinși. Asemenea furie nu mai văzuse în viața ei.

— O singură dată dacă mă mai jignești... am să te fac să plătești pentru toate insultele pe care mi le-ai adus până acum. Vocea lui șuierătoare și liniștită era mai ucigătoare chiar decât accesul lui de furie. Stai jos. Îi arătă un scaun și se duse și el să-și ocupe locul în capul mesei. Mai întâi de toate, compania nu este proprietatea mea.

Katy îl privi uimită.

— Dar... atunci, ce înseamnă toate operațiunile astea de lichidare ? se răsti ea. Fusese atât de preocupată și de mulțumită de noua ei slujbă încât nu dăduse atenție semnalelor de avertizare pe care tatăl său i le dăduse în ultimele săptămâni. Își recunoștea prostia. Se mutase în apartamentul cel nou, dar niciodată nu-și pusese întrebarea de ce numai douăsprezece din celelalte erau locuite.

— În al doilea rând... dețin majoriatea voturilor, continuă Jake, neluându-i în seamă vorbele. Treizeci și cinci la sută din acțiuni, cu cele cumpărate de la John. Fiind contabilul companiei, știa foarte bine situația dezastruoasă în care se află și o dată ieșit la pensie, a fost mulțumit să le vândă.

— În acest caz, îl întrerupse Katy victorioasă, cele treizeci la sută ale mele și încă pe atât ale tatălui meu... Se opri când Jake își aținti privirea, aproape cu milă, pe chipul ei îmbujorat.

– Tatăl tău nu mai deţine decât optsprezece la sută. Celelalte şaptesprezece procente i-au revenit Monicăi prin hotărârea de divorţ, iar eu sunt împuternicit să votez în locul ei. Îi privea atent, printre gene, faţa roşie ca focul. Acum te-ai hotărât să mă asculţi ? o întrebă pe un ton batjocoritor, fără să-şi ascundă triumful din priviri.

Când el pronunţase numele fostei ei mame vitrege, se înfurie de-a binelea. Monica ! Nici nu era de mirare că femeia aceea era implicată în dezastrul de la Meldenton.

– Când ai cumpărat acţiunile lui John ?

– Acum şase săptămâni.

După seara de pomină din camera de hotel. Nici n-o surprindea – bănuise că va pregăti o răzbunare şi, pentru prima dată în viaţa ei, Katy îşi compătimea tatăl ; în faţa unor asemenea adversari nu avusese nici o portiţă de scăpare. Rămasă fără replică, se ridică să plece, cu fărâma de mândrie care-i mai rămăsese.

Observă chipul dur al lui Jake.

– Ascultă ! Eu nu înţeleg toate chestiile astea, dar ştiu că nu-ţi dă mâna să pierzi nici un procent din acţiunile astea care, se pare, valorează mult pentru tine. Sunt obligat să trag concluzia că cel mai bine ar fi să predai firma executorilor judecătoreşti. Accept decizia ta.

Mândria o făcea să-şi ţină fruntea sus, dar în sinea ei era distrusă. Şi când te gândeşti că bărbatul ăsta m-a cerut de două ori în căsătorie, îşi spuse cu amărăciune. Tu, era să zică, cu Monica, ţi-ai conceput foarte minuţios planul, dar se opri la timp.

Sper că eşti satisfăcut ?

— Satisfăcut ? Nu, dar sper să fiu. În privirea lui distantă se aprinse o scânteie care nu prevestea nimic bun. Cu o încurajare corespunzătoare aş putea fi convins să înaintez suma de bani care ar pune firma pe linia de plutire. Aluzia lui era cât se poate de clară. Îi făcu cu ochiul şi o măsură din cap până în picioare. Îţi fac o propunere.

Katy se făcu palidă ; tremura, şi ura pe care o simţea faţă de el aproape că o sufoca. Înghiţi în sec şi-l fulgeră cu privirea.

— O propunere din partea ta... Mai bine mor decât să mă mărit cu tine, se jură ea şi întorcându-se îşi luă geanta diplomat, grăbindu-se să iasă.

Câteva clipe se lăsă o linişte apăsătoare apoi îi răsună în urechi râsul batjocoritor al lui Jake. Ce i s-o fi părut atât de caraghios ? Situaţia nu era deloc amuzantă. De fapt, dacă nu pleca mai repede de lângă bărbatul acela pe care îl ura atât de mult, avea să izbucnească în plâns, pierzându-şi şi bruma de calm pe care o mai avea.

— Te amăgeşti degeaba, Katy. Nu vreau să mă însor cu tine. Când o s-o fac am să iau o fată serioasă, nu un manechin, spuse el calm, tărăgănând cuvintele în vreme ce o apucă de umăr şi o întoarse cu faţa spre el. Propunerea la care mă gândeam e o modalitate de a salva fabrica şi afacerea de caolin din Cornwall. Ştiu că nu vrei să ai pe conştiinţă atâţia oameni daţi afară.

De furie şi ruşine se făcu stacojie la faţă. De ce naiba îi trecuse prin minte că ar fi vrut să se însoare cu ea ? Doamne, Dumnezeule, gemu în

sinea ei, cu toată starea aceea de agitație pe care i-o provocase Jake, uitase cu totul de angajați. Străduindu-se să-și adune gândurile își dădu capul pe spate și-l privi tăios. La un metru șaptezeci și șapte nu era scundă deloc, dar Jake o domina ca un înger răzbunător.

Era neliniștită și simțea o teamă inexplicabilă. Trăsăturile lui sobre nu mai aminteau nimic din chipul zâmbitor al prietenului din adolescență. Nu îl înțelegea deloc, dar celor de la Meldenton le datora explicația pe care el trebuia neapărat să i-o dea.

— Bine. Spune-mi care-i planul, consimți ea fără chef, înăbușindu-și furia.

— E foarte simplu. Eu, personal, am să cumpăr cele două blocuri de locuințe pentru firmă. Asta va rezolva problema banilor și Meldenton China va continua să funcționeze ca și până acum.

Îl urmărea nedumerită.

— Atât...

El ridică sardonic dintr-o sprânceană și-i zâmbi malițios.

— Nu chiar. După cum ți-am spus, nu vreau să mă însor cu tine. Dar te doresc... În schimbul salvării companiei și a bunei reputații a tatălui tău, vei deveni amanta mea.

Îl privi îngrozită. Doar nu vorbea serios.

— Ăsta-i șantaj... șopti ea.

— Zi-i cum vrei, Katy, dar asta-i învoiala, răspunse Jake neînduplecat, impasibil la acuzația ei. Și cu asta, basta. Din buzunarul interior al hainei scoase o carte de vizită și i-o îndesă în palma inertă. Aici ai adresa mea. Diseară după șase sunt liber.

Mâine dimineața la nouă sun[illegible] judecătorești. Până atunci ai timp să te hotărăști.

Nu-i venea să creadă. Jake intenționa să se folosească de ea, s-o umilească. De ce stătea ca o tâmpită, ascultând ce spune ? Îl privi în față, căutând un semn, un indiciu care să-i dea de înțeles că glumește, dar figura lui nu exprima decât o duritate implacabilă.

Se dădu înapoi, tremurând din cauza șocului și, deși nu-i plăcea să recunoască, de teamă. Teama față de ea însăși fiindcă preț de o clipă ideea de a împărți patul cu Jake, de a-i simți trupul, îi stârnise senzații nedorite.

— De ce ? protestă ea cu voce răgușită în timp ce el o prinse de încheietură și o trase spre el.

— Fiindcă te afli aici, la dispoziția mea și îmi datorezi...

Își aplecă fața și buzele lui începură să-i exploreze neîndurător gura. Își coborî palmele pe spatele ei ca să-i cuprindă fesele și o trase cu putere între coapsele lui. Când îi simți bărbăția apăsându-i abdomenul gemu scurt, șocată și începu să tremure. Profitând de ocazie el își băgă limba între buzele ei deschise, obligând-o să se supună și să se abandoneze minunatei torturi a atingerii lui.

În ea se confruntau dorința și dezgustul ; trupul ei însetat de iubire fu inundat de un val de senzații erotice. Nu trebuia să-l lase să-și dea seama cât de ușor o putea constrânge să se comporte ca o femeie ușoară, cum o numise de atâtea ori, își spuse, nefiind însă sigură că va reuși. Instinctiv, se lipi de trupul lui puternic ; buzele ei ispititoare se depărtară și le prinseră pe ale lui. Ținând-o cu

o mână, pe cealaltă el şi-o strecură sub jacheta ei, strângându-i sânul prin mătasea fină a bluzei.

— Ah ! Scuzaţi-mă.

Jake îi dădu drumul brusc şi o clipă ea rămase complet dezorientată — nu-şi auzise tatăl intrând în încăpere. Se înroşi la faţă şi îşi aranjă în grabă jacheta. Ticălosului de Jake nu i se clintise nici măcar un fir de păr din cap.

— Slavă Domnului că v-aţi împăcat, spuse tatăl ei entuziasmat. Ştiu că mă pot baza pe tine să ai grijă de Katy.

— Nu fi stupid, tată. Îmi pot purta şi singură de grijă, izbucni ea nemaiputându-se abţine.

— Da, poate, dar Jake e un om minunat şi singurul meu regret în toată situaţia asta neplăcută este că nu i-am cerut ajutorul cu luni în urmă. Acum e prea târziu, dar ştiu că va face tot ce se poate pentru noi.

Pentru el, îşi spuse Katy cu amărăciune. Era, oare, tatăl ei atât de nebun, atât de orb, încât să aibă încredere în Jake ?

— Îţi promit, David. Voi face tot posibilul să salvez Meldenton, spuse Jake pe un ton curtenitor, aruncându-i lui Katy o privire triumfătoare, după care îşi concentră toată atenţia asupra tatălui ei. Acum, vă rog să mă scuzaţi. Mai am o întâlnire.

Jake se opri cu mâna pe clanţă. Privirile li se încrucişară şi în ochii lui ea desluşi binecunoscutul surâs de triumf, tipic masculin. El era perfect conştient că numai cu un singur sărut îi putea stârni senzaţii erotice. Ochii negri o provocau să nege acest lucru.

— Lua-te-ar naiba, mormăi ea ; îl ura, dar nu-i putea susţine privirea şi, aplecându-şi capul, se prefăcu interesată de ceva aflat pe masă.

— Ne vedem mai târziu, Katy. Ciao ! Şi, făcându-i cu mâna părăsi încăperea.

Rămaşi singuri, Katy se uită la tatăl ei cu reproş. Era limpede că ascunsese sticla de whisky, dar îl mirosise de la o poştă. Oftă adânc ; în ultimele săptămâni băuse enorm. Un alt semn căruia nu-i dăduse importanţă.

Brusc, se simţi copleşită de gravitatea situaţiei şi ochii i se umplură de lacrimi. Undeva, într-un ungher ascuns al sufletului său, nutrea speranţa disperată că poate îl judeca greşit pe Jake şi că, în realitate, era un om corect, aşa cum îl cunoscuse. Oricum, în ceea ce îl privea nu se va lăsa amăgită.

Se apropie de tatăl ei şi-l luă de braţ.

— Haide, tată, te conduc acasă. O să ne petrecem ziua împreună. Şi în cazul în care voi deveni amanta lui Jake, tot restul vieţii, îşi spuse cu amărăciune.

Se blestema în gând, fiindcă ar fi trebuit să se ocupe mai mult de tatăl său. Dacă l-ar fi vizitat mai des, dacă ar fi insistat să intre în afaceri, dacă nu s-ar fi lăsat alungată de Jake şi Monica... „Dacă" era cel mai superfluu cuvânt din vocabularul limbii engleze, îşi spuse posomorâtă şi luându-i cheile de la maşină se aşeză la volanul Jaguarului. Îl aşteptă pe tatăl său să se instaleze alături, ambală motorul şi porni.

— Îmi pare nespus de rău, Katy. Ţi-am înşelat aşteptările, fetiţa mea, singura mea familie.

Katy îi asculta distrată vorbele dezlânate, atentă la traficul aglomerat. Răsuflă uşurată când ajunseră acasă şi opri maşina.

— Hai să bem ceva, Katy. Nu mă lăsa singur astăzi. Stăm de priveghi pentru Meldenton China, ce zici ?

Tonul lui dezolat o făcea să sufere mai mult decât voia să recunoască şi, schiţând un zâmbet, îi făcu semn că da. Uită cu totul de ultimatumul dat de Jake. Pentru prima oară în viaţă se părea că tatăl său avea nevoie de ea. Ironia soartei făcea ca numai ruinat şi pe jumătate beat să admită acel lucru.

Îl urmă în birou şi se opri cu ochii măriţi de uimire. Portretul mamei sale atârna deasupra căminului cu încrustaţii în lemn de mahon. Monica îi mutase locul câtă vreme locuise acolo şi Katy se întrebă cine-l pusese la loc. Era sigură că nu tatăl ei.

Acesta îi urmări privirea şi zâmbind vag se duse la bufetul cu băuturi şi umplu două pahare de cristal cu whisky marca Glenfiddich. Veni lângă ea şi-i întinse unul din pahare. Ea i-l luă din mână şi-l duse la buze, sorbind cu poftă. Simţea nevoia...

— Lydia a fost o femeie frumoasă. Îi semeni. A fost singura femeie pe care am iubit-o.

Katy îl privi surprinsă. În momentele acelea îl compătimea, dar o asemenea minciună n-o putea înghiţi. Se aşeză comod pe canapeaua moale de piele. Nu-i uitase prietenele şi nici pe Monica, cea de a doua soţie, deşi se părea că lui îi convenise situaţia.

Îl văzu cum golește paharul și cum îl umple din nou, imediat. Ideea de a accepta să bea un pahar împreună nu fusese prea grozavă și și-ar fi dorit să se afle la ea acasă. Capul o durea îngrozitor, iar băutura pe stomacul gol îi făcuse rău.

— Nu cred că-ți mai amintești, dar când ne-am căsătorit am locuit în această casă și eram fericiți. Aveai trei ani când am hotărât că orașul nu este locul potrivit pentru a crește un copil, așa că și tu și Lydia ați plecat în Cornwall să stați cu tata. Și acolo am fost fericiți, cel puțin o perioadă. Îmi amintesc cum alergai pe alee să mă întâmpini în fiecare vineri seară. Te luam în brațe și te învârteam, iar tu râdeai ; tot timpul râdeai...

Katy zâmbi. Era el beat, dar avea dreptate.

— A trebuit s-o întâlnească pe nemernica de Fiona, actrița.

— Mătușa Fiona, n-am mai văzut-o de ani de zile, murmură Katy mai mult pentru sine.

— Doamne ferește ! Am știut eu cum să aranjez lucrurile.

Katy îi aruncă o privire nedumerită. El își umplu din nou paharul.

— Nu crezi că îți ajunge ?

— Să-mi ajungă ? Așa e, mi-a ajuns și am suferit mai mult decât se poate îndura. Știi că le-am prins...

Katy își dădu seama brusc că tatăl său vorbea despre trecut așa cum n-o făcuse niciodată. Părea că uitase de prezența ei. Stătea la biroul masiv din lemn de stejar, cu privirea ațintită la paharul din

mână, mişcând din buze, încât ea trebuia să facă eforturi să audă ce spune.

— Aniversam în acel weekend unsprezece ani de căsătorie. De câtva timp simţeam că e ceva în neregulă şi nu-mi dădeam seama ce. Aşa că în săptămâna aceea am plecat joi din Londra. Voiam să-i fac Lydiei o surpriză — să petrecem un weekend prelungit la Paris, ceva 'e felul ăsta, sau cum i-ar fi plăcut ei. Dacă aş fi putut, i-aş fi oferit întregul univers. Dar eu am fost acela care a avut parte de surprize. Am găsit-o pe Lydia în pat cu Fiona. Cu un bărbat aş mai fi înţeles, dar cu o femeie...

Katy scăpă paharul din mână, stupefiată. Rămase cu gura căscată şi în ochii verzi i se oglindi neîncrederea, dar dintr-o singură privire pe care i-o aruncă tatălui său îşi dădu seama că spunea adevărul.

El clătină din cap.

— Niciodată n-am să înţeleg ; niciodată, niciodată, mormăi şi duse din nou paharul la gură.

Katy sări în picioare şi, fără să ia în seamă paharul şi lichidul care se împrăştia pe covorul gros, se duse lângă tatăl său.

— Tată, te rog. Nu mai ştia ce voia să-i spună ; nu mai voia decât s-l consoleze.

— Katy, întotdeauna am iubit-o pe mama ta. Încă o mai iubesc şi am s-o iubesc până la moarte, dar niciodată n-am s-o pot ierta. Am început să ies cu alte femei, dar eram un om sfârşit ; Lydia parcă mă castrase. Apoi a murit. Monica era bună la pat, de-asta m-am însurat cu ea... Acum a plecat şi ea şi, se pare că o dată cu ea mi-am încheiat şi afacerile, dar niciodată n-am să regret că am divorţat.

— Tată, nu-i nevoie să-mi dai explicații.

— Ba da, Katy. Nu găsesc, însă, cuvintele potrivite pentru a-ți cere iertare. Ție ți-am risipit moștenirea, tatălui meu i-am înșelat așteptările, mi-am trădat strămoșii și pe angajați. Cum mai dau eu cu ochii de ei ?

— Te rog, tată, nu te mai gândi acum la asta. Hai să te ajut să mergi sus ; ești obosit și ai nevoie de odihnă. Îl ajută cu grijă să se ridice în picioare și ieșind din încăpere urcară scările. În seara asta cinăm împreună și totul îți va părea altfel, tată, îți promit.

— Mă îndoiesc, doar dacă lui Jake nu-i vine vreo idee. Se întoarse s-o privească și ea zări în ochii lui albaștri, tulburi, o rugăminte aproape copilărească. Tu ce crezi ?

— Sunt convinsă, răspunse ea zâmbind și-l supraveghe până îl știu în siguranță în dormitorul principal.

Se duse în camera ei și cum închise ușa răsuflă ușurată. Își dezbrăcă taiorul și bluza și se întinse în pat, amețită de evenimentele din ultimele ore la care nu apucase să se gândească cum trebuie, dar trebuia să o facă...

Un zâmbet amar îi crispă gura senzuală. Ani de zile îl ținuse la distanță pe tatăl său ; îl blamase pentru toate prietenele pe care le avusese și, implicit, pentru moartea mamei sale. Cum putuse să-l acuze toți anii aceia ? El avusese dreptate amintindu-i că fusese un copil fericit ; fusese un tată desăvârșit și un bărbat mândru și fericit de familia sa. Niciodată n-o mințise și știa că în acel moment de slăbiciune îi povestise adevărul despre mama sa.

Acum, revedea cu alți ochi scurte episoade din trecut. Mama ei și Fiona erau nedespărțite, încât aceasta din urmă primise titlul onorific de mătușă.

Gemând, Katy se răsuci în pat și își ascunse fața în pernă. Nu era în măsură să-și judece părinții, dar vina pentru indiferența și răceala pe care o manifestase față de tatăl ei o rodea. Se înroși la față de rușine. Oh, Doamne, fusese o adolescentă precoce care își judecase tatăl cu asprime, când nu avea nici competența și nici experiența ca s-o facă.

Din cauza lui Jake fugise în Franța și, dacă se învrednicise să-l sune o dată pe săptămână. În ultimii patru ani nu se văzuseră decât de trei ori și întotdeauna la rugămințile lui.

Cu două luni în urmă intrase din nou în viața lui, informându-l cu nonșalanță că avea de gând să-și ocupe locul în cadrul firmei. Se ghemui amintindu-și cu câtă impertinență îi vorbise. Crezuse că anii petrecuți pe continent o făcuseră mai conciliantă, că se maturizase și era pregătită să-i ierte tatălui său micile escapade.

Katy își analiza trecutul și ceea ce constată nu-i plăcu deloc. Luase de la viață exact ceea ce dorise. Permanent, o susținuse din umbră și atunci când plecase prima dată de acasă, o ajutase cu bani.

Era fiica lui, dar niciodată până în ziua aceea ea nu-i luase în seamă sentimentele. Mama ei îi distrusese orgoliul bărbătesc și el dusese lupta în felul său. Un psihiatru ar putea, probabil, explica mai clar, dar Katy își imagina ce fusese în sufletul lui.

În ziua aceea îl auzise scuzându-se tot timpul și rugând-o să-l ierte. Ea ar fi trebuit să se scuze pentru intransigența cu care îl tratase. De nenumărate ori făcuse aluzie la faptul că la firmă treburile nu merg cum trebuie, dar nici măcar o singură dată nu discutase cu el această problemă. Nu ținuse seamă decât de propria-i persoană. Acum, tatăl său avea să apară în fața tribunalului comercial și toată publicitatea defavorabilă ce avea să urmeze acestui eveniment îi va distruge și ultima fărâmă de orgoliu.

Se dădu jos din pat și își puse halatul. Nu putea lăsa ca lucrurile să aibă un asemenea deznodământ; îi era mai mult decât îndatorată. Va face tot posibilul ca Meldenton China să fie salvată și dacă una din condiții era aceea de a deveni amanta lui Jake Granton, se va conforma fără să ezite.

În minte ii încolțise deja o idee. Își dădu jos halatul și intră sub duș. Poate că până la urmă va reuși să-l păcălească pe Jake. Avea ceva bani puși deoparte. Un telefon dat lui Claude în Franța o va relansa în lumea modei. Nu avea nevoie decât ca o instituție bancară să fie pregătită să-i împrumute o sumă de bani, având drept garanție veniturile realizate de manechinul Lena Lawrence.

Îngândurată, își trecu în revistă garderoba și zâmbi cu tristețe. Mare parte din lucruri se aflau în apartamentul său. Aici nu avea decât capa de nurcă — primită în dar de la tatăl ei și pe care nu o purtase niciodată — și două rochii.

O alese pe cea mai puțin provocatoare, cea din jerse de mătase de culoarea jadului. Peste body-ul din dantelă își trase rochia, aranjând-o peste

şolduri. În cinci minute îşi strânse părul lung şi blond într-un coc franţuzesc, se fardă discret şi coborî repede scările îndreptându-se spre birou.

În dimineaţa aceea Jake o luase prin surprindere şi ea uitase prima regulă în afaceri, adică să citească absolut totul, inclusiv ce este scris şi cu litere mărunte. Înainte de întrunire citsie doar raportul referitor la Meldenton China, nedând atenţie actelor privitoare la compania de construcţii.

Jake îi deschisese ochii şi devenise circumspectă. Făcuse o greşeală pe care nu avea s-o mai repete.

Se aşeză la birou şi ridică receptorul.

– *Bonjour*, Claude. În câteva cuvinte rostite în franceză îi explică prietenului său ce dorea. Reînnoirea contractului, un salariu foarte mare şi cât mai multe comisioane, în exclusivitate. Aştepta răspunsul în seara aceea.

Puse jos receptorul şi rămase încruntată. Claude îi promisese că va face tot posibilul, nefiind totuşi foarte sigur că-i va putea da răspunsul dorit în câteva ore, dar că, oricum, o va suna mai târziu.

Deschise geanta diplomat şi scoase dinăuntru un teanc de acte. Două ore mai târziu, cu ochii obosiţi din cauza cititului, îşi ridică ochii din hârtii când o auzi intrând pe doamna Thomas, menajera.

– Scuzaţi-mă, domnişoară, rămâneţi la cină?

– Da, răspunse Katy schiţând un zâmbet. Doamna Thomas fusese angajată în locul bătrânei menajere şi, după spusele tatălui ei, era o adevărată comoară. În jur de cincizeci de ani, la moartea soţului ei pierduse casa şi era recunoscătoare pentru un adăpost deasupra capului.

Katy ofă obosită. După citirea tuturor rapoartelor se întreba dacă nu cumva, în curând vor ră-

mane cu toţii pe drumuri. Situaţia era mult mai gravă decât îşi închipuise dar, cu economiile ei şi banii pe care îi mai avea tatăl său, compania încă mai putea fi salvată.

La cina de care abia se atinse, Katy îi expuse planul tatălui său.

– Aşa că vezi, tată, cu banii pe care îi avem şi veniturile mele pe următorii doi ani vom putea rezista fiindcă preţurile la locuinţe vor creşte.

– Oh, Katy, draga mea. Nu merit să am o asemenea fiică. Îmi dai toţi banii tăi şi ce vei câştiga...

– N-are importanţă, tată. Compania contează cel mai mult. Nu mai dorea să-l vadă îmbătându-se când abia îşi revenise din starea depresivă provocată de băutură.

– Lucrurile nu stau chiar aşa, Katy. Nu am nici pe departe atâţia bani cât să pot salva compania.

– Dar bunicul ţi-a lăsat tone de bani...

– Ai dreptate, dar Monica a fost o soţie foarte costisitoare... vila de la Marbella, iahtul din Mediterana şi echipajul angajat, bijuteriile, blănurile... Ce visa noaptea, avea ziua. Am făcut speculaţii la bursă, dar am pierdut totul.

– Ah, nu ! Katy bănuia ce avea să urmeze.

– Acum doi ani, am pierdut peste noapte jumătate din avere, iar hotărârea de divorţ pronunţată anul trecut aproape că m-a ruinat. Adun fiecare bănuţ, dar a trebuit să-i cedez Monicăi drept pensie de întreţinere jumătate din acţiunile Meldenton.

Katy pufni dezgustată, dar el continuă :

– Pe atunci credeam că divorţul nu va implica nici un fel de risc. Avocatul meu a aranjat în aşa fel lucrurile încât Monica să nu poată vinde absolut

nimic vreme de doi ani, după care să pot avea prioritate în a recumpăra totul. Pe hârtie, totul părea în perfectă ordine. În doi ani aş fi vândut apartamentele cu un profit foarte bun şi aş fi avut în continuare controlul firmei. Din păcate, n-am prevăzut prăbuşirea catastrofală a preţurilor la locuinţe.

Katy asculta cu un fel de resemnare fatalistă; cele două soţii îl ruinaseră efectiv, iar ea nu făcuse absolut nimic pentru a-l ajuta.

Telefonul o scoase din starea de apatie. Se ridică de la masă şi ieşi în hol. Ridică receptorul gândindu-se că, probabil, era Claude. Numai o ofertă foarte generoasă i-ar fi dat şansa unui câştig însemnat, cu ajutorul căruia să poată pune firma pe linia de plutire.

– *Bonsoir*, Claude, răspunse ea salutului, ascultând în continuare cu îngrijorare crescândă explicaţiile date de acesta într-o franceză vorbită foarte repede. Nu auzi soneria de la intrare şi când palma puternică şi bronzată întrerupse legătura, aproape că încremeni de spaimă.

– Jake! exclamă ea.

– Mulţumesc, Claude, a preluat mesajul. Noapte bună, zise Jake scurt şi, desprinzându-i mâna încleştată pe receptor, îl aşeză în furcă.

– Cum îndrăzneşti să închizi telefonul în timp ce vorbesc? Era ceva foarte important, şuieră ea printre dinţi, revenindu-şi din şocul provocat de neaşteptata lui apariţie.

– Nu te poate ajuta cu nimic, Katy, zise el laconic.

Katy îşi aţinti privirea în ochii negri în care străluceau semnele triumfului. Avea dreptate. Claude

n-o putea ajuta ; din cine știe ce motiv, acesta părea că ezită să-i reînnoiască contractul, dar de unde știa Jake lucrul acesta ? Doar nu era clarvăzător, își spuse cu amărăciune.

— Claude nu-mi este numai patron dar și foarte bun prieten și, în orice caz, nu ai drepul să dai buzna în casa asta și să-mi smulgi telefonul din mână. Era revoltată dar, în sinea ei, se simțea tulburată.

— N-am dat buzna, Katy dragă. Menajera, care este foarte amabilă, mi-a deschis ușa și m-a invitat înăuntru. În privința lui Claude, rosti el sacadat și pe un ton sarcastic numele acestuia, cred că în clipa asta prietenia voastră a luat sfârșit.

— Asta s-o crezi tu, îl repezi ea. De unde până unde hotăra el cu cine sau nu să fie prietenă ? Îl măsură din cap până-n picioare, clocotind de furie, dar nu reuși să-i prindă privirea.

Arăta extraordinar — mai bine decât oricare alt bărbat care într-adevăr ar fi meritat-o, își spuse disperată. În privința îmbrăcăminții, se părea că Jake moștenise bunul-gust al italienilor în materie de eleganță. Pardesiul bleumarin îi cădea lejer peste umerii lați, până la jumătatea gambei. Dedesubt purta un costum închis la culoare, cămașă albă ca neaua și cravată maron cu nod moale, care oricărui bărbat i-ar fi dat un aer efeminat, pe Jake, însă, prinzându-l de minune.

Cufundată în gânduri asupra motivului pentru care Jake se afla acolo, în fața ei, nici nu-l observă pe tatăl său când apăru în hol.

CAPITOLUL V

– Ce surpriză, Jake ! Mă bucur că te văd din nou la mine în casă. A trecut ceva timp de când n-ai mai trecut pe aici, dar acum a revenit printre noi persoana care constituia principalul punct de atracţie.

Katy observă semnul cu ochiul făcut de tatăl său şi rânjetul lui Jake.

– Ai descoperit vreo soluție pentru rezolvarea problemei, sau ai venit să o scoţi în oraş pe fiica mea ?

Katy rămase cu ochii măriţi de uimire. Oare tatăl ei chiar îşi pierduse minţile ? Chiar nu-şi dădea seama că singurul motiv pentru care Jake nu mai trecuse pe acolo de luni de zile era acela că Monica se mutase şi că ultimul lucru pe care ea şi-l dorea era să iasă cu Jake în oraş ?

– Ai ghicit, David. Katy şi cu mine ne-am dat întâlnire să mergem la dans. M-am gândit că ar mai înveseli-o. O fată atât de drăguţă nu trebuie să-şi bată capul cu afacerile, răspunse Jake pe un ton degajat.

Îşi dăduseră întâlnire ! Katy spumega de furie auzindu-i pe cei doi discutând, de parcă ea n-ar

fi fost de față. Ea îi dăduse întâlnire... Cum îndrăznea să afirme așa ceva ? Deschise gura să riposteze, dar tocmai atunci interveni doamna Thomas.

– Ați terminat cina, domnule Meldenton ? Aș vrea să strâng masa.

– Scuză-mă, Margaret ; mulțumesc, mâncarea a fost excelentă, ca de obicei.

Margaret ? De când i se adresa menajerei pe numele mic ? Katy rămase cu gura căscată, mutându-și privirea de la unul la celălalt ; tatăl său îi zâmbea binevoitor femeii, dar aceasta părea extrem de timidă. Atmosfera din hol se asemăna celei din Picadilly Circus. Circ e cuvântul potrivit, își spuse Katy, toropită de oboseală ; pentru ea se mai încheiase o zi.

– Ia-ți haina, Katy ; plecăm.

Deschise din nou gura, să-i spună lui Jake că este un mincinos ordinar și iar o închise când îl auzi pe tatăl ei spunând :

– Chiar așa, Katy, du-te și distrează-te.

În fața atâtor reprezentanți ai sexului tare, Katy nu avu încotro și cedă, urcând scările să se îmbrace. Își puse pe umeri capa din blană de nurcă, singura pe care o avea acolo. Taiorul șifonat va trebui să-l calce pentru a doua zi, dar ceva îi spunea că pentru o perioadă nu va mai avea nevoie de o toaletă pentru serviciu.

În timp ce cobora scările se întreba cum de fusese atât de nebună să se lase convinsă de Jake să iasă cu el în oraș ; oricum, era prea târziu să mai dea înapoi.

– Știi, Katy, uneori uit că nu mai ești un manechin celebru, o ironiză el când o văzu pe ultima

treaptă și, apropiindu-se, o prinse de talie. În rochia asta care ți se mulează pe corp și cu blana pari foarte vulnerabilă, murmură el cu voce caldă.

Katy îi aruncă o privire înveninată.

– Cu posterul acela am făcut o greșeală, izbucni ea. Arogant cum îl știa, trebuia să se aștepte la orice, dar când îl văzu ridicând ironic din sprânceană și întorcându-se să îi vorbească tatălui ei, își ieși din sărite.

– Noapte bună, David, și nu-ți mai face probleme ; sunt convins că mâine totul se va aranja.

– Și cum intenționezi s-o faci ? îl întrebă Katy pe un ton batjocoritor în timp ce el o conducea spre ieșire. Oi fi tu pe jumătate italian, dar în nici un caz Machiavelli. Nu poți transforma peste noapte în profit o pierdere de câteva milioane.

– Ai dreptate, dar tu și banii mei o vor face, *cara.*

Cuvântul de alint rostit de el cu insolență în limba italiană o făcu să roșească. În zăpăceala din ultima jumătate de oră uitase cu totul de propunerea indecentă pe care i-o făcuse Jake, dar în acel moment amenințarea îi atârna deasupra capului precum sabia lui Damocles.

Dându-și seama brusc că se uita la el cu teamă, își coborî privirea și se urcă în mașină, spre marea ei uimire, un Rolls Royce alb.

Nu se simțea deloc în siguranță în prezența lui, în plus, întâmplările de peste zi îi creaseră o stare depresivă.

– Ai vreo preferință, sau rămâne la alegerea mea ? o întrebă Jake curtenitor, în timp ce pornea mașina.

— Ţi-aş fi recunoscătoare dacă m-ai lăsa acasă. Îi venea să vomite, iar crampele de la stomac îi aminteau că bărbatul de lângă ea nu-i era deloc indiferent, că încă reuşea să-i înteţească în mod alarmant bătăile inimii şi că, ce era mai grav, el ştia acest lucru.

— Nu, am spus că mergem la dans şi aşa vom face.

— Nu văd de ce insişti atâta, îl ironiză ea, recăpătându-şi calmul. Până acum n-am mai dansat împreună şi... de fapt, habar n-aveam că ştii să dansezi.

— Sunt o mulţime de lucruri pe care nu le ştii în legătură cu mine. În câteva luni, însă, sunt convins că mă vei cunoaşte îndeaproape. Va fi o experienţă interesantă, remarcă el, aruncându-i o privire sfidătoare, după care se concentră din nou asupra drumului.

Remarca lui insinuantă o reduse complet la tăcere şi restul drumului rămase cufundată în gândurile care nu-i dădeau pace. Jake era atât de convins că-i va deveni amantă încât îi venea să-i arunce în faţă tot dezgustul ei, la fel ca Rhett Butler, eroul din *Pe aripile vântului*. Situaţia se inversase şi, din păcate, ea era cea căreia îi „păsa" de el. N-ar fi suportat să vadă firma în pragul falimentului şi pe tatăl său ruinat, iar Jake ştia acest lucru...

Clubul de noapte din cartierul Mayfair era un local intim şi select. Jake rosti un singur cuvânt la interfonul de la intrare şi uşa se deschise. Katy fu surprinsă când pe ringul de dans zări un tânăr

membru al casei regale dansând cu un manechin celebru, cu care ea lucrase pe vremuri.

Un bărbat îmbrăcat în negru luă pardesiul lui Jake, dar nu apucă să ia și blana lui Katy fiindcă acesta fu imediat în spatele ei ajutând-o să și-o dea jos. Palmele lui zăboviră ceva mai mult pe umerii ei, făcând-o să se înfioare. Chelnerul îi conduse cu tot respectul cuvenit la o masă retrasă, într-un colț al încăperii.

Katy se convinse imediat că Jake era un client obișnuit al localului fiindcă se saluta cu persoane cunoscute.

– Mă uimești, Jake ; niciodată nu mi te-aș fi închipuit frecventând un asemenea local.

– Nu îl frecventez deși, firește, sunt membru al clubului de ani de zile. Acum am venit pentru a doua oară.

Katy îi zâmbi ironic. Pe cine încerca el să prostească ? își spunea în timp ce se așeza pe scaunul tras politicos de unul din chelneri.

– Mulți din cei pe care îi vezi aici îmi sunt parteneri de afaceri, îi explică el așezându-se în fața ei. Înainte de a-și ațînti privirea asupra ei, comandă scurt whisky și apă.

Preocupată de propriile-i gânduri nu-l observă că se uită la ea. Viața personală a lui Jake din ultimii ani era pentru ea ca o carte închisă. Existaseră, probabil, zeci de femei dar, într-un fel, nu-l vedea devotându-se uneia ca Monica, soția altui bărbat... Poate îi plăcea să schimbe des femeile dar, ținând cont de împrejurări, nu era un lucru chiar de condamnat.

Dacă îi devenea amantă, avea toate șansele ca el să se plictisească foarte repede de ea, obișnuit fiind cu femeile versate. Lipsa ei totală de experiență ar îndepărta-o imediat de orice bărbat cu asemenea preferințe. Doamne-ajută! Deja lua în serios propunerea lui.

— Bei șampanie, Katy?

— Nu, mulțumesc. Nu-mi arde de distracții. Un pahar cu apă minerală este suficient.

— Înclin să-ți dau dreptate... Prefer ca femeia cu care ies să nu se dea în spectacol, replică Jake și întorcându-se spre chelner îi dădu comanda.

Katy nu-l luă în seamă și privi în jur, evitând să se uite la bărbatul din fața ei. Pe o mică estradă, în celălalt capăt al încăperii, un trio cânta în surdină potpuriuri de jazz, întreținând o atmosferă relaxantă. Câteva perechi ocupau ringul de dans mișcându-se în ritmul unui blues.

— Vrei să dansăm? Vocea lui Jake rupse tăcerea apăsătoare care se lăsase între ei.

— Nu. A ta a fost ideea să venim aici, nu a mea, răspunse ea ințepată și luând paharul cu apă minerală de pe masă sorbi lung, potolindu-și crampele pe care le simțea în stomac.

— Nu accept nici un refuz din partea ta, zise el și sculându-se în picioare ocoli masa și prinzând-o de braț o ridică de pe scaun.

Katy îl privi uimită, dar hotărârea pe care i-o citi în ochi și buzele strânse îi spuneau că nu avea rost să i se împotrivească, iar asta nu se referea numai la dans.

— Măcar lasă-mă să pun jos paharul, spuse ea pe un ton caustic și, cedând inevitabilului, se lăsă condusă pe ring.

Jake îi înconjură talia cu amândouă mâinile, neținând cont că ea își ridicase brațul drept și o lipi de el ; ea își lăsă mâna în jos răsfirându-și degetele peste pieptul lui într-o încercare inutilă de a păstra distanța.

Jake chicoti pe înfundate și cu un calm desăvârșit își coborî o palmă peste fesele ei, cu cealaltă apăsându-i spatele, între omoplați.

— Haide, Katy, îi șopti el în păr, nu mă dezamăgi tocmai acum. Lena Lawrence nu s-ar fi împotrivit să danseze tâmplă lângă tâmplă, mormăi el cinic.

Tâmplă lângă tâmplă ! Katy n-ar fi zis că poziția era tocmai aceea. Jake o ținea strâns lipită de corpul lui puternic și trupurile li se atingeau de la piept în jos. Când el execută o întoarcere îi simți mușchii tari ai pulpelor între picioare. Stătea țeapănă în brațele lui, dar când el începu să-și plimbe palma în sus și în jos, explorându-i spatele, simți fiori de plăcere pe șira spinării.

— Relaxează-te, pentru numele lui Dumnezeu, și lasă muzica să te învăluie, i se adresă Jake pe un ton tăios. Doar n-am de gând să te violez aici, pe ringul de dans. Îi cuprinse ceafa în palmă și-i dădu capul pe spate, obligând-o să-l privească în ochi.

— Nici nu-mi trecea prin minte chestia asta, dar vreau să-ți amintesc că nu intenționam să dansez, îi replică ea imediat, neplăcându-i deloc zâmbetul lui răutăcios, foarte aproape de fața sa îmbujorată. Sunt obosită, se scuză ea scurt.

— Sărăcuța de tine. Din păcate, ești nevoită să o faci pentru ca lumea să-ți cunoască noul statut.

Cum adică ? Despre ce statut vorbea ? Se încruntă, știind că nu se putea aștepta la ceva plăcut.

— Privește în jurul tău, Katy. Ce vezi ?

Katy se conformă și printre clienții localului recunoscu un ministru de stat și câțiva magnați din industrie — persoane încântătoare, de altfel.

— Vezi, iubito, ne aflăm într-un club select, unde elita, sau cum vrei să-i spui, tipii care n-au ce face cu banii, vin să cineze în compania prietenilor, cu destulă decență însă, pentru a nu face subiectul paginilor de scandal. Apariția noastră aici, în seara asta, va confirma celor interesați că manechinul Lena Lawrence și-a schimbat din nou partenerul, adică nu mai este iubita celebrului Claude.

Katy încremeni. Nici măcar nu fusese de acord cu ceea ce îi pretindea Jake, iar siguranța cu care îi vorbea îi înghețase sângele în vene.

— În locul tău n-aș fi atât de convinsă, ripostă ea printre dinți. Câtă aroganță ! Între ea și Claude nu exista decât o strânsă prietenie deși, cândva, fusese tentată să-i dea de înțeles lui Jake contrariul. În privința așa-zișilor ei iubiți, nu erau decât simple zvonuri. Dar nu avea nici un rost să-i argumenteze lui Jake. Să creadă ce voia ; nu îi păsa câtuși de puțin...

El ridică din umeri.

— De ce te împotrivești, Katy ? N-o să ai decât de suferit, zise el și continuă, zâmbindu-i perfid. Eu când îmi pun în minte ceva, nu se poate să nu obțin ceea ce vreau și tu nu faci excepție.

— Nu, ripostă ea cu vehemență, deși în sinea ei știa să minte. În afara faptului că era foarte bogat, numai dacă o privirea și-i provoca dureri în capul pieptului.

El o trase mai aproape așezându-i capul pe pieptul său, cuprinzând-o și mai strâns de talie.

— Ah, Katy, iubito, știu că mă dorești, aproape la fel de mult cât te doresc eu. Ăsta-i avantajul meu. Când o prinse de ceafă ea îi simți degetele lungi strângând-o de gât. Acum câteva luni m-ai alungat din patul tău, dar sunt convins că a doua oară nu se va mai întâmpla...

— Te urăsc, șopti ea cu capul în pieptul lui, dar Jake nu dădu nici un semn că ar fi auzit-o. Poate ar fi fost mai bine dacă nu s-ar fi purtat atât de dur când îl izgonise din pat. Trebuia să fi fost mai diplomată... sau, mai bine-zis, în primul rând să nu-l fi lăsat să ajungă în patul ei. Parfumul lui care o învăluia o zăpăcise de-a binelea și nici nu mai știa ce gândește.

De ce o forța să-i devină amantă ? Pentru că tatăl ei se însurase cu Monica. Iubita lui Jake ! Dar acum era liberă... și nimic nu-l împiedica s-o ia de nevastă. Nu era asta. Ura și înverșunarea pe care le simțise la el pe tot parcursul zilei erau îndreptate asupra ei. Îl jignise atât de tare încât îi rănise orgoliul și ei nu-i mai rămânea altceva de făcut decât să blesteme în gând încurcătura în care intrase.

— Nu-ți mai frământa mintea, Katy. Or să-ți apară riduri înainte de vreme. Vorbele lui o făcură să-și descrețească imediat fruntea și își lăsă capul pe spate, surprinsă.

Ticălosul, îi citea gândurile !

— Și, în nici un caz nu trebuie să anulăm înțelepciunea, îl ironiză ea, privindu-l disprețuitor.

Așa că, țâfnoaso, calmează-te și dansează... fiindcă s-ar putea să nu se mai repete. Ochii îi străluceau batjocoritori în timp ce adăuga pe un ton malițios : Deși, n-aș băga mâna în foc.

Plăcându-i într-adevăr să danseze, Katy își spuse că degeaba discuta cu el în contradictoriu, așa că se relaxă, treptat, în brațele lui ; dansând se simțea mai în siguranță. Deși solid, Jake se mișca cu ușurință. Melodiile romantice care se succedau fără întrerupere, lumina difuză și căldura trupului care o învăluia, toate laolaltă conspirau împotriva celor mai bune intenții ale ei și, în vreme ce se mișcau în același ritm pe ringul de dans, se lăsă de bunăvoie purtată de brațele lui.

Muzica devenea din ce în ce mai ritmată și Jake își lipi obrazul de al ei.

— Continuăm, sau ne oprim aici ? îi șopti el.

Vocea lui și muzica tot mai sincopată o treziră în cele din urmă din reverie și, ridicându-și capul, îi privi chipul în semiîntuneric.

— Ce-i cu tine, Jake — te simți prea bătrân pentru muzica modernă ? îl atacă ea, făcând eforturi să nu-și trădeze tulburarea provocată de contactul trupurilor.

— Deloc, i-o întoarse el și în fața privirii ei consternate, se retrase câțiva pași și începu să se mište în ritmul muzicii heavy beat. Hai, Katy, arată-mi ce poți, o provocă el și dându-și capul pe spate, izbucni în râs văzând-o cu gura căscată de uimire.

Katy acceptă provocarea şi în următoarea repriză de dans se lăsă furată de ritmul muzicii şi de mişcările provocatoare ale partenerului său.

Zâmbea când în cele din urmă Jake o prinse de umăr şi o conduse la masă. Pentru scurt timp reuşise să se binedispună, în ciuda sentimentului de nelinişte.

Se aşeză şi goli paharul de apă minerală aproape trezită.

– Nu vrei să bei altceva ? o întrebă vesel Jake, trăgându-şi răsuflarea.

Deci, se putea comporta şi civilizat, îşi spuse ea, uitând preţ de o clipă tot ceea ce îi făcuse.

– Nu, răspunse ea cu toată convingerea, dar câteva secunde mai târziu regretă.

Jake îşi goli paharul şi se ridică. Zâmbetul îi dispăruse de pe faţă, înlocuit de o privire dură, implacabilă.

– Bine, atunci să mergem.

– Nu cred că e prea târziu, murmură Katy, dar Jake n-o luă în seamă şi, prinzând-o de cot, o ajută să se ridice.

Îi aşeză capa pe umeri şi, după ce lăsă un bacşiş chelnerului, o conduse grăbit spre ieşire. O lăsă singură până îşi îmbrăcă pardesiul, dar ea era prea obosită ca să se mişte. Cât timp el ură noapte bună portarului rămase nemişcată, după care el o luă din nou de umăr şi o conduse spre maşină.

O dată instalată în limuzina elegantă, îşi prinse centura de siguranţă cu mâini tremurânde. Ştia că Jake nu-i va da drumul fără să-i fi dat un răspuns clar propunerii pe care i-o făcuse. Dumnezeu îi era martor că se gândise la toate soluţiile pentru a-şi

opulu total și în mintea ei obosită zgomotul portierei suna ca porțile unei închisori.

Jake îi făcuse singura propunere viabilă, își spunea posomorâtă, în timp ce îl privea cum se așază la volan și pornește Rolls-ul, intrând cu atenție în traficul puțin aglomerat. O „propunere viabilă" nu erau tocmai cuvintele potrivite pentru a descrie adevăratele intenții ale lui Jake Granton.

– Mergem la tine, sau la mine ?

O întrebare pusă atât de direct nu era de ignorat. Katy privi ceasul de la bord. Era unu noaptea. Obosită își lăsă capul pe spătar și închise ochii preț de o clipă. Era extenuată atât fizic, cât și psihic și nu avea nici un chef să se certe. Adunându-și ultimul strop de energie îi răspunse pe un ton sarcastic :

– Ești de o subtilitate care ar putea mănguli orice femeie. Cu coada ochiului îi privi trăsăturile aspre, dar el era atent la drum.

– A trecut vremea subtilităților, Katy, zise el strâmbând din gură. Am încercat și asta cu tine, dar nu mi-a folosit la nimic. Așa că, încotro, Katy ? o întrebă cu răceală în glas.

– La mine, bineînțeles, reuși ea să răspundă cu dezinvoltură. Am încercat o experiență cu totul nouă dansând cu tine și sunt frântă de oboseală, așa că vreau să merg acasă, spuse ea, după care-i dădu adresa.

– Știu unde stai, Katy, o întrerupse el imediat. Vreau un răspuns clar – ești sau nu de acord cu propunerea mea ?

Katy rămase cu ochii ațintiți la chipul ascuns în semiîntuneric, încercând să deslușească ceva pe

figura lui impasibilă. Se rezemă din nou de speteaza banchetei, încordată.

— Parcă termenul era fixat până mâine dimineață la ora nouă. Nu era pregătită să-i accepte propunerea pe care i-o făcuse cu atâta sânge rece, sau să-i dea chiar atunci un răspuns ; să admită că s-ar culca cu el pentru bani, aceasta fiind, de fapt realitatea. Era drept că în joc se afla o sumă enormă, dar dacă i-ar fi cedat, Jake n-ar mai fi avut nici un dubiu asupra părerii pe care deja și-o făcuse despre ea, lucru pe care nu-l putea suporta.

— Adică astăzi, o corectă el scurt, și oricum, ce mai contează câteva ore ?

Jake își desfăcu centura de siguranță și opri mașina înainte ca ea să bage de seamă. Se aplecă și i-o desfăcu și pe a ei, atingându-i în treacăt sânii.

— Pentru mine s-ar putea să conteze, reuși ea să răspundă. Am niște idei care pot salva firma. Îmi trebuie doar puțin timp să le pun în aplicare. Claude.... Știa că se agață de un pai, dar dacă ar fi putut scăpa de Jake...

— Cu Claude nu rezolvi absolut nimic, îi spuse răutăcios. Nu ți-ai dat încă seama că sunt o persoană atât de influentă încât mare parte din afacerile care se fac în lumea internațională a modei sunt finanțate de băncile mele ? Mai devreme am primit un telefon foarte interesant. De ce crezi că am venit să te scot în oraș ? Fiindcă nu voiam să te las să descoperi adevărul.

Surâse victorios văzându-i chipul îngrozit, amuzat de uimirea ei nedisimulată.

Lui Katy nu-i venea să creadă.

– Chiar și firma lui Claude?

– Da, iubito. De fapt, prietenul tău are un cont enorm în bancă, spuse el, confirmându-i cele mai înspăimântătoare temeri. Indirect spus, cred că s-ar putea zice că eu sunt cel care vreme de câțiva ani ți-a asigurat acel salariu exorbitant. Părerea mea este că... singura deosebire ce apare în contractul nostru... este că pentru aceeași sumă de bani nu mai trebuie să muncești.

Această ultimă lovitură o năuci de-a binelea. Stupefiată, îl urmă pe scări până în holul blocului.

– Dă-mi cheile.

În mod automat căută în geantă și-i înmână cheile. Nu spuse nimic când el o luă de mână și o conduse înăuntru.

– Ai palma rece. Vino aici. O cuprinse în brațe și aplecându-și capul își lipi buzele de ale ei.

Katy nu se împotrivi ; atârna în brațele lui ca o marionetă, în timp ce el o mușca ușor de buză, forțând-o să-și descleșteze gura. Ea nu reacționă în nici un fel când el se repezi ca înfometat să o devoreze. Ceea ce aflase cu câteva minute înainte o șocase peste măsură.

Înjurând printre dinți, Jake îi dădu un brânci și, împiedicându-se, Katy se prăbuși pe canapea.

– Când vei deveni amanta mea să lași fasoanele astea, îi spuse el cu cinism.

Katy îi studie atentă trăsăturile dure. Maxilarul i se zbătea și sub masca lipsită de expresie îl simțea gata să izbucnească.

Ceva îi spunea că o provoca intenționat să riposteze violent și nu pricepea deloc de ce, totuși, o dorea tocmai pe ea. Putea avea orice femeie și-ar

fi dorit. Adevăratul motiv era că nu suporta să fie refuzat. Cu ani în urmă, după singura noapte petrecută împreună, îl umilise, lucru pe care el nu-l uitase nici până acum.

Şi îşi făcuse un plan foarte precis ; de această dată îşi va satisface poftele cu ea şi o va părăsi când va crede el de cuviinţă. Din orgoliu nu va suporta să facă dragoste cu o momâie. Ţinând cont de ceea ce simţea în acele clipe, ei nu-i va fi greu deloc să se comporte ca o femeie frigidă.

– Bine, Jake, accept. Se ridică încet şi se îndreptă spre dormitor. Pe aici ajungi direct în pat. Avea senzaţia că se dedublase şi că altcineva vorbea în locul ei.

Îşi lăsă capa de blană să cadă pe podeaua dormitorului şi fără să privească înapoi să vadă dacă Jake o urma, îşi dezbrăcă rochia, după care se aşeză pe marginea patului şi cu mişcări lascive îşi scoase ciorapii. Când se ridică să dea la o parte cearşaful ca să se strecoare în pat, body-ul alb, mulat pe trup, îi scoase în evidenţă curbele ispititoare. Abia atunci privi spre el.

Jake stătea în prag nedumerit. Katy abia se abţinea să nu izbucnească în râs. Ce naiba aştepta ? Invitaţie oficială ?

Era ciudat că nu simţea absolut nimic pentru el, tocmai ea care se temea că încă îl mai iubeşte... Îl privea cu indiferenţă cum se apropie de pat, dându-şi jos din mers haina şi cravata. Îl urmărea cum îşi scoate cămaşa şi numai atunci când îl văzu cu mâna pe cureaua pantalonilor rupse tăcerea.

Înainte de a merge mai departe, vreau să-ți spun un singur lucru. Îl văzu cum își îndreaptă spatele și din nou îi veni să râdă. Se temea, oare, că între timp se răzgândise ? N-avea de ce să-și facă griji în privința asta. Înainte de a te urca în patul asta vreau să-mi dai cuvântul de onoare că vei salva Meldenton China.

Era atât de simplu încât nici nu știa de ce își făcuse probleme. Oricum, el o considera o femeie fără scrupule și, la drept vorbind, nici nu greșea. Dar, la urma urmei, nici nu-i păsa ce crede despre ea.

El întoarse capul și se uită fix la chipul ei palid.

– Ai cuvântul meu de onoare, Katy.

– Îți mulțumesc, murmură ea închizând ochii. Când el ridică cearșaful simți aerul rece strecurându-se în pat o dată cu el. Curând totul se va sfârși. Dar se înșela...

În loc să se repeadă la ea, cum se așteptase, Jake se aplecă și o sărută ușor pe frunte ; apoi strecurându-și o mână sub ea se lăsă pe spate și o trase spre el lipind-o de trupul său fierbinte și puternic.

Goliciunea lui nu-i stârnea absolut nici o senzație. Stătea inertă în brațele lui, așteptându-l să termine, liniștită la gândul că nu simțea nimic pentru el. Ideea că banca lui îl finanța pe Claude și că, indirect îi asigurase ei succesul, era de nesuportat. Orgoliul profesional, sentiment clădit pe parcursul atâtor ani de carieră strălucită, îi fusese călcat în picioare. El câștigase, dar nici ea nu pierduse chiar totul.

Se găsea, în sfârşit, în braţele lui, îi respira parfumul şi nu simţea absolut nimic. Îi cicatrizase ultimele răni lăsate de pasiunea pe care o făcuse pentru el în adolescenţă. Nici n-ar fi trebuit să-l urască atât de mult. Indiferenţa era mai ucigătoare decât ura.

— Nu sunt un monstru, Katy. Îmi dau seama că ai avut o zi îngrozitoare. Eşti frântă de oboseală... culcă-te.

Se încruntă ridicând dintr-o sprânceană. Jake încerca să o liniștească ? Oare ce mai punea la cale ? Ah, da, firește ! Întotdeauna avusese ultimul cuvânt. Îi auzi respiraţia profundă, semn că Jake adormise. Numai la asta nu se aștepta se. Oricum, mi-a plătit-o, își spuse somnoroasă și, căscând cu poftă, în câteva minute adormi și ea.

Lumina soarelui o făcu să deschidă ochii, apoi îi închise la loc. Era neliniștită. Se ridică brusc în capul oaselor, cu ochii măriţi de spaimă și nedumerire. Întoarse privirea spre perna de alături care îi confirma cele mai îngrozitoare temeri.

Gemu și se lăsă din nou pe spate, acoperindu-și ochii cu braţul, de parcă așa, prin cine știe ce miracol, și-ar fi putut șterge din minte noaptea care tocmai trecuse. În baie se auzea apa curgând, semn că Jake nu plecase încă. Cum avea să dea ochii cu el ?

— Bună dimineaţa, Katy ! Ai dormit bine ? Vocea lui ironică o făcu să-și încleșteze maxilarele. Știa el foarte bine cum dormise : ghemuită în braţele lui protectoare.

— Da. Și curajoasă întoarse capul și-l privi direct în faţă. Mulţumesc, mormăi fără chef, ne-

putând, totuşi, să nu recunoască faptul că se purtase ca un adevărat gentleman.

El se aşeză pe pat, doar cu un prosop prins în talie, cu un altul frecându-se pe cap. Katy se înroşi toată ; trupul acela musculos şi bronzat arăta superb. Câteva picături de apă îi străluceau în părul negru de pe piept şi Katy abia se putu abţine să nu se aplece să le soarbă una câte una.

Doamne, ce se întâmplă cu mine ? îşi spuse întorcându-şi privirea de la el. Unde îi dispăruse indiferenţa cu care îl tratase până atunci ? Noaptea aceea chiar nu simţise nimic ? Nici într-o mie de ani Jake n-ar fi putut-o lăsa indiferentă. Probabil, îşi pierduse minţile dacă îşi imaginase aşa ceva.

Nu-i nevoie să-mi mulţumeşti. Doar n-am făcut nimic... până acum.

Tonul lui era evident ameninţător. Făcu un efort să-l privească. Nemaifiind o puştoaică, Jake era mai mult ca sigur că avea de-a face cu o femeie cu bogată experienţă sexuală şi i se părea ridicol să facă acum pe ruşinoasa numai fiindcă împărţise patul cu el, dar, într-adevăr, aşa se simţea.

Îşi muşcă buza şi îşi încleştă palmele sub cearşaf, străduindu-se să pară cât mai nepăsătoare. Faptul că Jake reuşise să se stăpânească în noaptea aceea, dovedea că nu era chiar înnebunit după trupul ei şi îi confirma bănuiala că nu urmărea decât să se răzbune. Încă mai nădăjduia că până la urmă va ieşi în mod onorabil din toată povestea aceea şi că el nu va afla niciodată cât de vulnerabilă era în realitate.

Rămase cu gura căscată de uimire când, fără pic de jenă, Jake își dădu jos proscpul și începu să umble prin cameră strângându-și hainele împrăștiate pe jos. Nu-și putea dezlipi de la el privirea încărcată de dorință. Chiar și atunci când făcea un lucru atât de banal, cum era îmbrăcatul, se mișca cu grație de felină. Avea picioare lungi și musculoase, șolduri înguste... și era foarte viril. Rușinată de propriile-i gânduri erotice simți cum se înroșește din cap până în picioare.

Jake tocmai își trăgea fermoarul pantalonilor când se opri privind în jurul lui de parcă atunci și-ar fi dat seama pentru prima dată unde se află. Colțurile gurii i se lăsară în jos într-un rânjet disprețuitor și așezându-se pe marginea patului să-și încalțe ciorapii, remarcă ironic.

– E cam strâmt aici, Katy, după care întoarse capul observând-o cu indiferență cum își ridică cearșaful până sub bărbie. Arăți obosită ; frumoasă și obosită, se corectă, plimbându-și privirea peste fața ei încercănată. Rămâi în pat în dimineața asta. Mai încolo apucă-te de împachetat. Eu am o mulțime de treburi pe cap, fiindcă ieri am pierdut vremea. Pe la patru trimit mașina să te ia. Fă cunoștință cu menajera mea. Dacă am noroc, pe la șapte termin și eu treburile. Cina se servește la șapte și jumătate. Doamna Charles știe ce are de făcut fiindcă se ocupă de mine de ani de zile. Își debita ordinele de parcă i-ar fi vorbit secretarei.

Lui Katy nu-i venea să creadă. În vreme ce pentru ea ziua de ieri fusese cea mai traumatizantă din viața ei, el o socotea ca „o zi pierdută". Câtă impertinență ! Avea spiritul practic al adevăratului om

[illegible] Dar își bătuse joc de apartamentul ei [illegible] de cochet, de parcă ar fi fost o maghernită. [illegible] se întune.

[illegible] stai o clipă ! Nici nu-i trecea prin minte [illegible] ordinele. Doar nu era tâmpită !

Pentru numele lui Dumnezeu, Katy. Nu te [illegible] încăpățâna. Am să întârzii la întâlnirea pe care [illegible] la nouă.

O să întârzii ? se rățoi ea, și uitându-se la [illegible] văzu că era deja opt și jumătate. Și cu mine [illegible] rămâne ? Și eu trebuie să plec la serviciu, iar [illegible] privește mutatul la tine... nu-ți face iluzii. Se [illegible] jos din pat, își puse halatul și se grăbi spre [illegible].

Jake o prinse de braț și o întoarse cu fața spre el. Ochii negri îi străluceau sardonic.

– Dragă Katy, o amantă trebuie să stea întotdeauna la dispoziția bărbatului. Nu mai e nevoie să-ți baţi capul cu munca, așa că suie-te în pat și ne vedem mai târziu. Trebuie să te odihnești. Mă [illegible] de toate problemele.

– Nici să nu te gândești. Ești nebun dacă-ți imaginezi că am să renunț la slujbă doar pentru plăcerea ta dubioasă de a împărți patul cu mine, ripostă ea cu dispreț.

– Katy, dragă, te asigur că nu există nimic dubios în plăcerea de a te ști în patul meu, replică el, trăgând-o încet și lipind-o de trupul său fierbinte și puternic.

Atmosfera era tensionată. Stăteau față în față, ca doi luptători de judo, nici unul din ei pregătit să cedeze. Jake se aplecă și o sărută cu pasiune. Katy stătea fără vlagă în brațele lui.

— Scuză-mă, acum nu mai am timp, dar diseară va fi cu totul altfel. Acum fii cuminte și fă ce ți-am spus. Ne vedem mai târziu. Mă duc să rezolv problema cu tatăl tău, așa că nu-ți mai face griji. Și, înainte ca ea să apuce să spună ceva, se întoarse și se făcu nevăzut...

CAPITOLUL VI

Katy aruncă în apă un pumn de cristale parfumate și după ce își dădu jos halatul, intră în cadă. Se cufundă până la gât în spumă, rezemându-și capul de suportul moale.

Era cu nervii intinși la maximum și nu era în stare să judece cu luciditate. Și asta numai din cauza lui Jake. Plecase fără să privească înapoi, convins că-i va îndeplni ordinele. Din păcate, acum când avea timp să chibzuiască la tot ce se întâmplase până atunci, ajunse repede la concluzia că el avusese dreptate.

Ei îi plăcea apartamentul în care locuia ; era prima locuință care-i aparținea cu adevărat și ideea de a o împărți cu Jake i provoca oroare. Când aveau să se despartă, lucru de la sine înțeles, va locui în continuare acolo. Nici nu se gândea să-l vândă, asta o știa cu certitudine...

Deja se gândea cu groază că din vina lui, după noaptea petrecută împreună, nu va mai putea dormi în dormitorul acela, fără să se gândească la el. Va fi nevoită să se mute în celălalt dormitor, iar dacă el va continua să mai vină pe acolo, foarte curând prezența lui se va face simțită în întreg

apartamentul. Poate că, totuși, cea mai bună soluție era să se mute la el. Cel puțin, ar fi avut unde să se întoarcă când totul se va sfârși.

Până atunci nu se întrebase de ce îi acceptase propunerea. În fond, era o slujbă ca oricare alta. Ca manechin avusese succes, ca designer se va impune în mod sigur și, prin comparație, ca amantă, îi va fi probabil, mult mai ușor. În ce privește munca ei, intenționa să rămână la Meldenton China, iar Jake nu avea cum s-o împiedice. Singurul lucru pe care l-ar fi putut face era să-i stârnească simțurile. *Ar fi putut* ? Pe cine încerca ea să păcălească ?

Jake urzise toul cu multă abilitate. Intenționat o lăsase să se odihnească, să își revină din șocul zilei precedente. Era deștept, chiar foarte deștept. Când o sărutase în dimineața aceea nu s-ar mai fi desprins din brațele lui, deși îl ura și îl disprețuia fiindcă un ticălos ca el reușea să o manipuleze.

Pufnind dezgustată, începu să-și săpunească corpul, frecându-se cu furie de parcă, prin cine știe ce miracol, ar fi putut scăpa de urma mângâierilor și de parfumul lui care-i persista în piele. În cele din urmă, mulțumită, ieși din cadă. Luase o hotărâre.

Se șterse repede cu prosopul mare și plușat, îl așeză din nou pe suport și intră goală în dormitor. Se va muta la Jake, provizoriu, doar pentru două săptămâni, își spuse în vreme ce scotea lenjeria din sertar, iar din dulap un taior negru, elegant, din stofă de lână. Alungând ideea care i se strecurase în minte, cum că el era bărbatul pe care în-

[illegible] şi-l dorise, se îmbrăcă repede şi se fardă [illegible]. Se va duce la lucru şi va participa la in[illegible] din dimineaţa aceea, indiferent dacă lui [illegible] convenea sau nu. Doar nu era atât de fra[illegible] încât să-l creadă pe cuvânt. Trebuia să se [illegible] cu ochii ei că îşi va respecta cuvântul şi [illegible] numai după ce totul va fi scris negru pe alb, [illegible] faţa cu martori.

[illegible]pătase, în sfârşit, ceva din flerul omului de afaceri. Zâmbi cu amărăciune imaginii reflectate în oglindă. În schimb, Jake se pricopsise, probabil, cu [illegible] mai costisitoare amantă...

Nici un gând de răzbunare nu se citea pe chipul [illegible] când se întâlni cu tatăl său şi Cu John în sala de consiliu. Nu ştia dacă să se simtă uşurată sau dezamăgită. Îşi salută tatăl cu căldură, fără să îşi trădeze gândurile care-o frământau.

Tăticule, cum te simţi după ziua de ieri? Mai eşti necăjit? Şi, aplecându-se, îl sărută pe obrazul rotofei.

Bună dimineaţa, Katy, scumpo. Mi-a trecut supărarea. De luni de zile nu m-am mai simţit atât de fericit. Jake a telefonat mai devreme să mă anunţe că necazurile noastre au luat sfârşit. Apare şi el în câteva minute, dar pot să-ţi spun chiar eu cum a rezolvat situaţia. A cumpărat blocurile de locuinţe, aşa că de-acum încolo n-am să mă mai ocup decât de lucruri la care mă pricep cel mai bine — obiectele din porţelan fin — şi îţi promit că n-am să mă mai hazardez în afaceri de care n-am habar. Impingând scaunul în spate, se ridică şi o îmbrăţişă şi-i şopti aplecându-şi capul: Katy, te rog

să mă ierţi pentru bazaconiile pe care ţi le-am spus la beţie. Mama ta a fost o femeie admirabilă.

Katy îşi înghiţi nodul care i se pusese în gât. Cât de fericit era tatăl ei ! I-o citea nu numai din priviri, dar o spunea întreaga lui înfăţişare. Ştia că dacă n-ar fi fost atât de surescitat cu o zi în urmă, n-ar fi adus vorba despre mama ei. Când el se dădu un pas înapoi s-o privească, încercă să zâmbească.

– Mă bucur că lucrurile s-au aranjat, tată şi, oricum, n-am crezut nimic din ce mi-ai povestit despre ea.

Jake îşi făcu apariţia salutându-i vesel.

– Bună dimineaţa. Văd că mă aşteptaţi. Vă rog să mă scuzaţi, dar aproape toată noaptea mi-am petrecut-o în compania unei doamne foarte drăguţe. Îşi aţinti ochii negri asupra lui Katy căreia îi venea să-i smulgă de pe faţă rânjetul prostesc.

Înainte ca ea să apuce să-i dea un răspuns, el străbătu camera şi-şi trase un scaun. Katy observă că trecuse pe acasă să se schimbe şi costumul bleumarin îi sporea aura de forţă şi energie care făcea parte din farmecul lui personal.

– Închide gura şi stai jos înainte să te prăbuşeşti, În dimineaţa asta pari foarte dărâmată.

– Din cauza ta, murmură ea în şoaptă, înfuriată că o surprinsese când tocmai se uita la el.

În ora care urmă, Jake se dovedi un adevărat om de afaceri şi Katy nu putu să nu admire modul în care insista şi dădea explicaţii asupra reorganizării firmei. Jake şi tatăl ei vorbeau mai mult în cifre, iar ea simţea că-i vâjâie capul străduindu-se să înţeleagă ceva. La sfârşit el se ridică şi spuse :

Perfect. Cred că asta-i tot, iar în privința vo-
t... este o simplă formalitate.

Trebuie, totuşi, să ni-l dăm, îl întrerupse Katy.
... vreau să văd totul pus pe hârtie. Spre deo-
... de ziua precedentă, acum nu se mai lăsa
p... ...

De ce nu, Katy, Nici măcar nu se obosea
... undă tonul ironic. Să supunem la vot.
... este pentru ? întrebă ridicând palma cu un
... neglijent.

Nu-i nevoie, Jake, zise tatăl ei chicotind scurt.
... mare favoare ne-ai făcut, mie şi lui Katy.

Ridică mâna, David. În viață menirea băr-
b... este aceea de a face femeii pe plac.

Katy se simțea ca o tâmpită, dar ridică totuşi
m.... Nu mai putea da înapoi.

S-a votat pentru, zise Jake. Și acum pe mine
... mă scuzați, dar trebuie s-o iau din loc fiindcă
... am o întâlnire. Ţinem legătura, David.

Lui Katy îi ardeau obrajii şi ochii îi aruncau scân-
tei. Parcă ar fi avut cinci ani şi cineva o muştrului-
se pentru cine ştie ce năzbâtie. Cu toate acestea,
tatălui ei, care mai că nu se ploconea în fața lui
Jake, i-ar fi spus în față ce prieten perfid îi era
acesta.

Deschise gura să vorbească, dar când întâlni
p...ea lui Jake îşi înghiți cuvintele.

El se apropie şi-i spuse zâmbind ironic :

Diseară ne vedem, Katy, nu ? Era mai mult
un ordin decât o întrebare ; în ce-l privea se ținuse
de cuvânt, prinzând-o în capcană. Aplecându-se o
sărută apăsat pe buze. Atât până mai târziu. Gestul
lui o făcu să se simtă stânjenită în fața tatălui său,

fiindcă dovedea mai limpede decât cuvintele faptul că o domina.

Rămase pe loc încercând să-și revină ; cu o simplă sărutare o făcea să cedeze oricărei urme de împotrivire.

— Sunt foarte fericit să vă văd din nou împreună. Mereu mi-am zis că trebuia să te fi măritat cu el, dar timpul nu-i pierdut, zise tatăl ei.

— Poftim ? Ah, da, mormăi ea. Numai că de această dată, Jake nu o mai ceruse în căsătorie.

Poate că ar fi trebuit să se mărite cu el, să-i treacă cu vederea aventura cu mama ei vitregă. De atunci, nici unul din bărbații pe care-i cunoscuse nu-i mai stârnise simțurile așa cum se întâmpla când era cu Jake.

Oftând, cuprinse cu privirea sala goală de consiliu. Nu avea rost să mai zăbovească acolo. O așteptau atâtea treburi. Se ridică și își băgă lucrurile în geanta diplomat.

În câteva minute, cât coborî scările și străbătu holul, redeveni femeia de afaceri stăpână pe sine. Tomkins, șeful departamentului vânzări, o acostă chiar înainte de a intra în atelierul de proiectare.

— Katy, datorită ție, ieri am avut un succes nemaipomenit. Șeicului, care face afaceri cu compania noastră de mai bine de patruzeci de ani, de când ai apărut tu, au început să-i placă la nebunie porțelanurile de Wedgwood. Ai făcut o treabă excelentă.

Complimentul lui Tomkins îi mai ridică puțin moralul, făcând-o să zâmbească.

Design-ul era un lucru pe care Jake nu-l putea discredita, așa cum făcuse cu cariera ei de ma-

... își spuse ceva mai veselă și, pășind sprin-... ... în atelierul pe care îl împărțea cu Mike ...

... încăperea spațioasă cu vedere spre Ta-... ... scăldată în lumina ce pătrundea prin ferestrele ... La biroul său din colț, Mike stătea cu nasul ...

... trecut de cincizeci de ani și lucra de ... vreme la firmă, dar în momentul acela era ... nu prea avea de lucru. Îl simpatiza și în-... ... o amuzase fascinația pe care o exerci-... asupra lui benzile desenate ale lui Wode-... ... și Jeeves.

Petrecea ore întregi citind aceleași și aceleași ... și, nu o dată, îl văzuse desenând personaje ... ele.

Muncești din greu, Mike!

... tresări scăpând cartea din mână.

Katy, nu mai intra așa, pe furiș. Era să fac ...

... zâmbi. Mike îi destăinuise că avea ambiția să obțină spațiu într-un ziar unde să-și publice ... lui benzi desenate, dar nu căpătase încă dreptul de autor și, în sinea ei, își spunea că nici ... să-l primească vreodată...

Planșeta albă la care lucra ea era o mică operă de ...tă, montată pe un suport din crom. Se așeză pe scaunul de aceeași culoare, ambianța plăcută ...ându-i gândurile care o frământau. Se în-toarse cu fața spre Mike. Prezența la ședința de consiliu îi zdruncinase încrederea în sine și dorea cu disperare să și-o recapete.

— Mike, înainte de venirea mea aici, cine făcea schițele pentru noile modele de porțelanuri?

— Eu, desigur, dar îmi dădea o mână de ajutor și Bob, tinerelul acela, dar numai când reușeam să-l dezlipesc de lângă fetele din fabrică cu care stătea la taclale. Figura lui prietenoasă se destinse într-un zâmbet larg. Dar, de când ai apărut tu, mă simt aproape inutil. Entuziasmul și talentul tău mă depășesc și îmi amintesc de mama ta când a venit să lucreze aici pentru prima dată. Ea era bună, tu ești extraordinară. Ai dat o notă de prospețime atelierului ăstuia prăfuit. Până și benzile desenate îmi reușesc mai bine, glumi el.

Amabilitatea lui și sinceritatea pe care nu i-o punea la îndoială îi umplură ochii de lacrimi. Și le șterse cu dosul palmei, înghițindu-și nodul din gât.

— Îți mulțumesc, Mike. Ești drăguț, îi spuse schițând un zâmbet.

— Au fost ceva probleme la ședința de consiliu? o întrebă cu blândețe, observându-i ochii înlăcrimați. Am auzit niște zvonuri neplăcute și nu mi-ar plăcea deloc să m-apuc, la vârsta mea, să-mi caut de lucru.

— Nu, totul a mers foarte bine iar în ce privește postul tău, nu-ți face griji, îl liniști ea.

— Perfect. Mike răsuflă ușurat și bătând-o ușor pe umăr se întoarse în colțul său reluându-și lectura.

În clipa aceea Katy realiză că nu există cale de întoarcere. În seara aceea avea să devină amanta lui Jake, fiindcă era hotărâtă să-și continue munca. Iubea locul acela și oamenii și acum nu

mai avea îndoieli. Era bună în meserie. După toate probabilitățile, relația cu Jake nu avea să dureze mult, dar meseria de designer avea să-i aducă satisfacții o viață întreagă.

La prânz se duse la restauranul din apropiere cu Mike și alți câțiva colegi, dar abia putu să înghită bucata de friptură și rulada cu rinichi. Compania lor îi plăcu, dar după masă nu mai rezistă să se întoarcă la serviciu și își căută refugiul în liniștea apartamentului său.

Își aruncă geanta pe un scaun și pantofii din picioare și se prăbuși pe canapeaua moale și confortabilă din camera de zi, pe care, în câteva săptămâni o decorase cu entuziasm și putere de muncă sentimente nemaiîncercate până atunci. Rezultatul era o combinație plăcută de vechi și modern.

La ferestre draperii elegante din satin crem. Două canapele mari, îmbrăcate tot în satin, străjuiau șemineul. Covorul gros de un roz pal contrasta cu finețea carpetei cu motive chinezești, așezată în fața căminului. Pe măsuța dn mahon lustruit, acoperită cu incrustații din lemn de ulm se găsea un exemplar mai vechi al revistei *Cosmopolitan* și un vas chinezesc din jad, plin cu flori proaspete. Un cuibușor plăcut și confortabil, din păcate vremelnic, își spuse cu tristețe.

Din Franța își adusese colecția de picturi. Unele erau creații proprii, dar maoritatea le achiziționase de la artiștii care își făceau veacul pe malul stâng al Senei. Privindu-le îi reveniră în minte vremuri mai fericite — când mergeau cu Anna la cumpărături, sau doar hoinăreau în după-amiezile de duminică. Culorile vii, nuanțele vesele îi a-

minteau de clipele fericite petrecute în compania bunei sale prietene.

Katy închcise ochii când un spasm dureros îi crispă trăsăturile frumoase ale feței. Va putea uita, vreodată, moartea Annei ? Ziua de ieri i se păruse cea mai grea din viața ei, dar avea o sumbră presimțire că seara aceea o va întrece.

Telefonul îi întrerupse șirul gândurilor. Era Claude care suna de la Paris.

Vocea lui prietenoasă îi mai ridică puțin moralul. Anna se măritase încă din colegiu cu Alain, fiul lui Claude. Când domnul și doamna La Tour fuseseră numiți la ambasada Franței din Brazilia, Katy se mutase la Claude.

Acest lucru dăduse naștere la zvonuri calomnioase, fiindcă soția lui Claude murise de curând, dar adevărul era că locuința lui Claude semăna cu un palat și avea angajați o grămadă de servitori, iar singura relație pe care o avusese cu el fusese una de strânsă prietenie. La moartea Annei Claude o consolase și-i plăcea să creadă că la rândul ei îl ajutase.

Acum o sunase ca să-i reamintească faptul că peste o lună era ziua de naștere a nepoatei lui și fina ei și s-o întrebe dacă va putea veni la Paris cu prilejul acelui eveniment apoi, spre marea ei surprindere, îi spuse că dacă era absolut convinsă că dorește să-și reia meseria de manechin, era gata să o reangajeze.

Katy îi comunică cu amabilitate refuzul său. Era prea târziu. Dar când așeză receptorul în furcă nu se mai simțea atât de deprimată. Jake nu era

[illegible], cum se credea. Pe Claude nu reușise [illegible].

[illegible] în bucătărie, umplu ibricul cu apă și-l așeză [illegible]. Din dulap scoase borcanul cu nes și puse [illegible] în cana pe care scria „Dumnezeu îmi [illegible] putere să mă stăpânesc... dar eu nu reușesc. [illegible] Augustin, 354—430". Schiță un zâmbet trist. [illegible] i-o făcuse cadou cu câteva luni înainte de a [illegible] auzea atât de clar vocea de parcă s-ar fi [illegible] acolo în cameră.

„Nu rezist să nu ți-o cumpăr, Lena, acum după [illegible] am văzut posterul și când știu că trăiești ca o [illegible]. Nu e normal. La bătrânețe o să ai tot [illegible] să fii singură. La douăzeci și unu de ani [illegible] să te bucuri din plin de viață. Asta îți va [illegible] că până și sfinții sunt tot oameni."

Katy turnă apă in cană și amestecă ușor cu [illegible]. Atunci râsese, dar poate că prietena ei [illegible] dreptate...

Biata Anna ! Murise atât de tânără, când avea [illegible] motivele să trăiască. Se întrebă ce ar fi spus [illegible] ei, aflând că joacă rolul de amantă. Și-o [illegible] imagina privind-o cu ochi negri, jucăuși și spu[illegible] cu umor spumos :

„Doamne, Lena, peste noapte din sfântă ai devenit o păcătoasă. Ce soartă !"

Lacrimile îi umeziră ochii. Doamne, cât și-ar fi [illegible] o prietenă în care să aibă încredere. Sorbi din cafea înăbușindu-și lacrimile. Se simțea atât de [illegible], cum nu i se mai întâmplase niciodată până atunci.

Tocmai când se împăcase cu tatăl său și el îi dovedise cât de mult ține la ea, nu-și putea per-

mite să stea mai mult în preajma lui. Jake Granton avusese grijă și de asta. Trebuia să-și joace rolul de amantă fără ca tatăl ei să afle vreodată adevăratul motiv pentru care reînnodase prietenia cu Jake.

Spălă cana de cafea și o puse în raft. Auzi un zgomot dar trecură câteva clipe până să-și dea seama că era soneria. Oftă adânc, ieși din bucătărie, străbătu holișorul și deschise ușa, în mod automat. În acel moment, pentru a-și alunga gândurile care o frământau, ar fi preferat chiar și o conversație cu vânzătorul din colțul străzii.

– Da, cu ce... ? Vorbele i se opriră în gât și ochii i se măriră de spaimă când în prag îl văzu pe Jake.

– Ce te surprinde, Katy ? Credeai că am uitat de înțelegerea noastră și scapi ? Nu sunt într-atât de filantrop. Se strâmbă batjocoritor și, strecurându-se pe lângă ea, intră în casă.

Îl urmă în camera de zi.

– Ce cauți aici ?

– Am venit să-ți dau o mână de ajutor la împachetat. Și, înainte ca ea să apuce să se dezmeticească, o sărută apăsat pe gura întredeschisă, după care aruncă o privire de jur-împrejurul camerei Nici măcar nu te-ai apucat să strângi.

Își întoarse spre el chipul lipsit de expresie și îl privi direct în față : își ținea buzele strânse și ochii, pe jumătate umbriți de genele dese, erau de nepătruns.

– Să împachetez ? repetă ea cu voce firavă, încercând cu disperare să tergiverseze până în ultima clipă previzibilul deznodământ. Ai spus că di-

seară. Simţi un junghi ascuţit în stomac şi un impuls o îndemnă să se apropie de el, dar situaţia în care se afla o trezi la realitate.

— Uită-te la ceas, Katy, îi sugeră el sarcastic.

Cum trecuse timpul ! Era aproape şase. Katy îşi luă ochii de pe ceas şi îl văzu ieşind din cameră şi luând-o pe holişor spre dormitor. Stăpânindu-şi nervii se repezi după el şi se lovi de pieptul lui când el se întoarse brusc în prag.

— Te arunci asupra mea, Katy ? O prinse strâns de umeri şi o împinse la o parte, ridicând ironic din sprânceană. Nu e nici un zor, iubito, dar îţi apreciez nerăbdarea.

Ea deschise gura să riposteze şi el se aplecă să i-o sărute. Patima de nestăpânit cu care îi sorbea buzele o făcu să se înfioare şi abia auzi ce-i spuse când îi dădu drumul :

— Ideea ta nu e rea deloc — ce mai aştepţi ? Şi luând-o în braţe o lipi de pulpele lui încordate.

Îl simţi imediat cât era de excitat şi, scoţând un ţipăt scurt, îl îmbrânci, abia atunci înţelegând sensul cuvintelor lui.

— Nu... nu vreau !... strigă ea.

El îşi lăsă braţele în jos şi Katy îi văzu faţa schimonosită de furie. Când simţi că îşi înfige degetele în braţul ei începu să tremure. Deşi înspăimântată, spre ruşinea sa, simţi că se excită.

— Noi doi avem o înţelegere, aşa că n-are rost să te eschivezi, mârâi el.

— Dar cu serviciul meu... îngăimă ea intimidată de intensa strălucire a ochilor lui.

— O amantă trebuie să facă ce i se spune, iar în privinţa serviciului tău, m-am interesat şi atelie-

rul se poate descurca foarte bine, o perioadă și fără tine.

– Dar... începu ea furioasă. Nu-și imaginase că putea fi atât de meschin.

– Totuși, continuă el, înainte ca ea să apuce să riposteze, dacă vrei, poate se aranjează ca într-o săptămână să te întorci la lucru.

Jake făcea un compromis, era îngăduitor !

– Chiar nu-ți pasă de munca mea ?

– Nu, dacă răspunsul meu te mulțumește. Recunosc că ești foarte conștiincioasă, deși nu sunt de acord cu ceea ce faci. Îți spun din experiență că o femeie pasionată de meserie tinde să fie o parteneră la fel de pasionată și eu nu vreau să te plictisești în lipsa mea.

– Mă duc să împachetez, zise ea jignită dar, în mod ciudat, aproape că se liniștise. Când îndrăzni să-și ridice privirea, fu surprinsă de transformarea petrecută în fizionomia lui ; furia îi dispăruse, avea fața destinsă și zâmbea cu indolență.

– Bravo. Să știi că n-ai ce regreta – pot fi un amant foarte generos, spuse el cu voce caldă și răsucind-o îi dădu o palmă peste fund, împingând-o în dormitor. Cât timp împachetezi, am să beau ceva.

Gestul lui fu suficient ca s-o înfurie din nou și enervată, scoase două valize din dulap și goli câteva sertare de lucruri. Înjurând în șoaptă, când în engleză, când în franceză, aruncă în valize, claie peste grămadă, fuste, rochii și pantofi.

– Ai terminat ?

– Da, răspunse ea tăios, fără să ridice capul, în timp ce închidea ultima valiză. Chiar trebuie să

elle şi tata că suntem... — nu putea spune „amanţi" — prieteni ? Şi aşa mă simt destul de umilită. Ideea asta o sâcâise întreaga zi.

El nu-i răspunse imediat.

— N-am intenţionat să te umilesc, Katy, dar nici nu-l pot minţi. Se va afla foarte repede că locuieşti la mine şi tatăl tău are dreptul să cunoască situaţia. Şi dacă îţi trece prin cap să te fofilezi ca să mai treci pe aici, ia-ţi gândul de la asta.

Se apropie de ea şi, prinzând-o de bărbie, îi ridică faţa, privind-o printre gene.

— Între noi există ceva şi nu mă poţi contrazice. Îţi simt pulsul bătând nebuneşte şi când te ating te pierzi cu totul. Dumnezeu mi-e martor că şi cu mine se petrece acelaşi lucru. Relaţia noastră nu va afecta în nici un fel latura afacerilor. Înţelegi ?

Katy îşi simţi ochii umezi şi clipi înghiţindu-şi lacrimile. Avea dreptate şi nu-l putea contrazice.

— Am terminat de împachetat, zise ea încet, acceptând inevitabilul.

Albemarle Tower era o clădire impozantă şi Katy nu mai fu sigură că făcea bine ce face când coborî din maşină în faţa intrării. Gândeşte-te la tatăl tău, la angajaţi, la onoarea familiei, îşi făcea ea reproşuri în vreme ce îl urma pe Jake în hol. Rămase tăcută în timp ce el îl salută pe portar.

— Bună seara, Tom. Şi, luând-o de braţ, făcu prezentările. El este Tom Charles — un adevărat magician — orice ai nevoie, Tom îţi face rost. Parchează, te rog, maşina şi scoate valizele din portbagaj, îi spuse Jake dându-i cheile.

Katy îl privi pe bătrânul în uniformă viu colorată și schiță un zâmbet. Era în jur de șaizeci de ani și avea față de boxer ; nasul spart în mai multe locuri și cicatricele din jurul ochilor erau semne evidente ale fostei lui profesiuni.

— Bună, murmură ea cu vocea gâtuită de rușine.

Jake continuă, complet nepăsător :

— Ți-o prezint pe domnișoara Meldenton, care va locui o vreme aici. Am să-i dau o cheie, dar în lipsa mea, ai tu grijă de ea.

— Mă bucur să vă cunosc, don'șoară. Îi întinse o labă uriașă în care îi strânse palma mică, făcând-o să se congestioneze la față de durere.

Ușile liftului se închiseră în urma lor și, imediat, Katy se întoarse spre Jake.

— Cum ai putut să-i spui că m-am mutat la tine ? îl atacă indignată. Niciodată nu m-am simțit atât de jenată.

— Nu prea-mi vine să cred. Știu că ai locuit la Claude și că aranjamentele de genul ăsta nu-ți sunt total necunoscute, îi replică el cu indolență.

— Dar... — „nu făcuse nimic" în modul la care se gândea el — dar Jake nu o lăsă să continue.

— Astea sunt locuințe de serviciu cu pază foarte strictă și, dacă nu i-aș fi spus lui Tom cine ești, n-ai fi putut intra sau ieși din clădire. Ca prizonieră, cine știe ce idei năstrușnice or să-ți treacă prin cap și nu vreau să mă pomenesc că mă faci de râs, îi explică el pe un ton malițios.

— Știi că ai haz, ripostă ea.

Liftul se opri și Jake îi aruncă o privire dură, dar nu-i luă în seamă replica.

— Tom va aduce bagajele mai târziu. Haide.
Şi, prinzând-o de mână, o conduse pe holul mochetat, până în dreptul uşii duble, singura de pe palier.

Intră şi privi uimită în jur. Camera avea un aer foarte masculin. Unul din pereţi era acoperit de rafturi mari pline cu cărţi, printre care, din loc în loc, erau aşezate diferite obiecte.

O minge de fotbal cu autograf o făcu să zâmbească. Jake era înnebunit după fotbal. Atenţia îi fu atrasă de un prespapier micuţ, din cristal de Caithness, şi oftă fiindcă ea i-l făcuse cadou, cu ani în urmă, de ziua lui.

Lângă şemineul îmbrăcat în lemn de mahon era aşezată o canapea veche, dar dintr-o piele de foarte bună calitate şi două fotolii confortabile, cu o măsuţă între ele, completau mobilierul. Tablourile agăţate pe pereţi erau pete vii de lumină, contrastând cu nuanţele terne din jur. Lui Jake îi plăcea pictura modernă şi Katy recunoscu un Hockney.

— Bine-ai venit în casa mea, Katy. Permite-mi să ţi-o prezint pe nepreţuita doamnă Charles, soţia lui Tom. Domnişoara Meldenton, făcu el prezentările.

— Mă bucur să vă cunosc, doamnă Charles. Katy schiţă un zâmbet politicos dar femeia, drept răspuns, strâmbă din gură, făcând o grimasă care semăna mai mult a dezgust decât a zâmbet.

— Cina e gata, domnule Granton, îl anunţă menajera, tonul ostil indicând clar părerea sa asupra situaţiei şi, cu o scurtă înclinare a capului în direcţia lui Katy, dispăru pe uşa din spatele ei.

– E o bucătăreasă desăvârşită, aşa că vezi să n-o superi, spuse Jake fără ocolişuri.

– Nici n-aş îndrăzni, răspunse ea sec. Jake îi arătase clar care îi era locul în casa aceea.

– Vino să-ţi arăt şi restul. O prinse de încheietura mâinii şi o conduse prin holul larg spre sufragerie.

Zări în treacăt pereţii de un roşu stacojiu şi mobila din mahon lustruit, fiindcă el o trăgea spre un alt hol, din care porneau patru uşi. Când el o deschise pe prima cu un gest ostentativ, bănui că era dormitorul principal.

Intră în cameră şovăind. Un pat imens acoperit cu o cuvertură maron, cu modele scoţiene. Vocea caldă şi insinuantă a lui Jake o sperie.

– Aici e dormitorul nostru. Îi lăsă mâna şi făcu semn spre dreapta. Acolo e camera de toaletă şi baia. Te las să te faci comodă. Parcă l-am auzit pe Tom sosind cu bagajele. Katy se înfioră când el îi desfăcu nasturele de sus al rochiei, amuzat de reacţia ei. Bănuiesc că vrei să te răcoreşti înainte de cină, spuse el încet şi ieşi din cameră.

Simţea că o cuprinde un râs isteric. „Fă-te comodă... răcoreşte-te". Pentru ce? se gândea furioasă, cu privirea aţintită spre pat.

Katy visa. Avea optsprezece ani şi era împreună cu Jake, prietenul şi iubitul ei. Îi simţea buzele moi şi catifelate pe pleoape şi obraz. Îşi desfăcuse buzele ca să-i primească sărutul. Limba lui

îi atingea dinții și îi explora cerul gurii. Ea îi îmbrățișase spatele și degetele i se jucau în părul lui negru și moale.

Cu fiecare por îi simțea căldura trupului. Palma lui puternică îi cuprinsese sânul și cu degetele îi mângâia tandru sfârcurile roz întărite sub atingerea lui.

El își coborî mâna pe abdomenul ei, apoi în jos, pe coapse, ridicându-i cămașa de noapte. Simți fiori de plăcere când degetele lui îi desfăcură picioarele găsind sălașul umed al feminității ei. Geamu excitată, înfigându-și unghiile în carnea lui. De câte ori nu avusese același vis ? De fiecare dată, însă, se trezise singură.

Katy clipi și deschise ochii. Își simțea sângele zvâcnind în urechi. Nu voia să se trezească, să alunge senzația aceea atât de plăcută.

– Ah, Jake, murmură ea.

– Da, Katy, da ; desfă-te să mă primești. Vocea gravă și răgușită îi șoptea acele cuvinte chiar lângă buze. Mă dorești și o știi foarte bine. Ești fierbinte, umedă și nerăbdătoare.

Nu era un vis. Era trează, în pat, alături de Jake. Trebuia să-l oprească, dar până să se dezmeticească, Jake îi și desfăcuse picioarele. Începu să tremure în vreme ce degetele lui o mângâiau și o torturau. Nu îl mai putea opri și nici nu dorea s-o facă.

El îi captură gura și cu limba începu s-o exploreze. Reacția ei fu imediată. Se arcui sub greutatea lui și, privindu-l în ochi, își simți inima oprindu-se în loc – privirea lui, mai mult decât păti-

mașă — o privire încărcată de ură abia stăpânită — o făcu să ezite.

Simțind-o că se retrage, îi șopti :

— Nu, Katy, de data asta, nu. Și, prinzând-o sub el, se strecură între coapsele ei. Chiar dacă ar fi vrut, nu se mai putea mișca. Vis sau realitate — ce mai conta ? Îl dorea...

Jake avea dreptate ; după patru ani, fusese de-ajuns s-o atingă o singură dată pentru ca dorințele ei încătușate să se dezlănțuie. Părul negru și aspru de pe pieptul lui îi irita pielea sensibilă în vreme ce palmele lui îi mângâiau trupul. Simțea cum își freacă penisul întărit de coapsele ei și se arcui să-l întâmpine, zbătându-se și înfigându-și unghiile în umerii lui, într-o dorință sălbatică.

Gura lui îi sorbi din nou însetată buzele și o apăsă sub greutatea lui, dar nici de această dată nu merse mai departe. Ridicându-și capul și zâmbind malițios, îi spuse plin de sine :

— Clipele astea ți le vei aminti toată viața.

Îi cuprinse sânul în palmă și începu să-i muște ușor sfârcul excitat, stârnindu-i spasme involuntare ; era prinsă într-un joc voluptuos ale cărui reguli numai Jake le cunoștea. Explorându-i fiecare părticică a trupului cu o intimitate lipsită de pudoare, o ridica pe culmile dureros-plăcute ale extazului, nebănuite de ea până atunci.

Gura lui îi captură din nou buzele, mișcându-și limba într-un ritm provocator, dar nici de această dată nu merse mai departe. Când își ridică ochii, privirea lui mistuită de dorință se fixă asupra buzelor ei umflate de sărutări.

– Câţi bărbaţi te-au mai văzut aşa ? Câţi... te-au mai făcut să simţi ca acum ?

Ea îi privi trăsăturile aspre ale feţei, surprinsă de tonul ironic pe care îi vorbea. Niciunul... ar fi vrut să-i spună, dar nu era în stare. Apoi el o atinse din nou intim, stârnindu-i valuri de plăcere.

– Te rog...

Închise ochii ; nu-i păsa ce crede despre ea. Nerăbdătoare, îşi coborî palmele peste pieptul lui, îi îmbrăţişă mijlocul, apoi îi prinse fesele în palme. Îşi strecură degetele între pulpele lui şi-i cuprinse penisul.

– Te rog... spuse din nou.

– Îmi place când mă rogi, Katy. Vreu să mă rogi. În vocea lui răguşită se simţea satisfacţia orgoliului masculin.

Ea nici măcar nu-şi auzea gemetele. Îi acoperea pieptul cu sărutări fierbinţi şi cu dinţii îi muşca uşor sfârcurile mici, înnebunită de dorinţă.

Jake o prinse de mâini şi i le dădu la o parte, apoi o penetră cu violenţă.

O clipă simţi durerea, deşi nu o posedase cu forţa – ea îl rugase. El rămase nemişcat un moment, apoi se retrase încet.

– Nu, murmură ea şi imediat se agăţă de el. El o penetră din nou, antrenând-o într-un ritm frenetic, care în câteva secunde îi declanşă orgasmul. Îl simţea tremurând spasmodic şi se linişti treptat, torturată de sunetul respiraţiei lor, singurul care se mai auzea în cameră.

Mai târziu, nici nu ştia cât timp trecuse, când Jake se întoarse pe spate şi nu-i mai simţi greu-

tatea trupului, devenind conștientă de realitatea dură a situației în care se afla.

– Ticălos perfid și insensibil, te detest. Cum e posibil să poți iubi și urî, în același timp ? se întrebă, în timp ce pleoapele i se închideau.

CAPITOLUL VII

Katy tresări auzind sunetul prelung al telefonului, întredeschise ochii, apoi îi închise la loc. Se simțea bine la căldura patului și mulțumită. Sunetul tăcu. Nu putea fi ceva important, se gândi și, somnoroasă, se ghemui mai bine lângă sursa de căldură.

Se trezi de-a binelea auzindu-și inima bătând frenetic și speriată, își dădu seama că nu era singură în pat. Jake se afla lângă ea și tocmai se ridicase în capul oaselor să răspundă la telefon, atingându-i coapsa.

Cu vocea lui gravă, sporovăia în limba italiană, călcând-o pe nervi și se trase încet de lângă el la celălalt capăt al patului. Când îi reveniră în minte întâmplările de peste noapte simți cum i se aprind obrajii.

– Scuză-mă, Katy. Cearșafurile foșniră când Jake le dădu la o parte și se așeză pe marginea patului. Era o convorbire foarte importantă. După-amiază trebuie să plecăm la Veneția.

Totul se petrecea aidoma ca în dimineața precedentă, cu o singură deosebire, însă. Katy îl urmărea cum se mișcă prin cameră, fascinată de per-

fecţiunea trupului lui, doar că în dimineaţa asta nu mai avea nici măcar consolarea că nimic nu se întâmplase ; în loc să-şi amintească momentele de dragoste pasionată, trupul îi ardea de ruşine pentru ce făcuse.

Jake, total nepăsător, îşi debita din nou ordinele :

– Doamna Charles ştie ce să-mi împacheteze pentru drum, aşa că ai grijă doar de bagajele tale. Nu-ţi lua prea multe lucruri fiindcă, probabil, într-o zi sau două îmi termin treburile. Dintr-un sertar scoase o pereche de chiloţi şi îi puse deoparte, cu privirea îndreptată spre patul în care ea stătea întinsă. Katy, eşti atentă ? o întrebă nervos.

– Parcă am de ales. Îmi vorbeşti ca un general dând ordine soldaţilor, replică ea jignită. Nu mai semăna deloc cu bărbatul îndrăgostit ; redevenise omul de afaceri supercompetent. Deşi nu avea nici un fel de experienţă în privinţa dimineţilor de „după", îşi putea da totuşi seama că atitudinea lui Jake n-ar întâlni-o nici măcar la unul din zece bărbaţi. În orice caz, trebuia să se liniştească ; era atât de tulburată încât nu se putea controla, iar Jake, care se fâţâia în fundul gol prin faţa ei, mai mult o zăpăcea.

Jake se opri în pragul uşii de la baie şi privind-o îi zâmbi cu milă.

– Ca un general, hmmm ? Las' că mai vorbim noi după ce fac duş. Rămâi în pat că îţi aduc eu cafeaua.

Katy se ridică în capul oaselor. Își văzuse pe jos cămașa de noapte mototolită și nu îi trebuiră decât câteva secunde ca să se dea jos din pat, s-o înhațe și să se îmbrace repede cu ea. Intuiția îi spunea să fugă și să dispară din calea lui Jake, dar ceva o reținea.

Se urcă din nou în pat și se întinse pe spate, privind în gol tavanul alb imaculat. Ani de zile îl evitase și nu-i folosise la nimic. Se întorsese de unde plecase, adică se culcase cu Jake, la drept vorbind, singurul lucru pe care și-l dorise cu ardoare.

În noaptea aceea... își spunea, agitându-se sub cuvertură... îl lăsase pe Jake să facă dragoste cu ea, după care îl făcuse ticălos și insensibil. Chiar îi spusese așa ceva ? Da. Dar știa că nu este adevărat.

Nimic din felul lui de a face dragoste nu-i dovedise lipsa de sensibilitate. Era un amant desăvârșit și mângâierile îi erau tandre și pasionate iar în final, spasmele orgasmului îi înnebuniseră deopotrivă pe amândoi. Trebuia să recunoască faptul că Jake nu era deloc insensibil, ba mai mult decât atât.

Cinaseră sub ochiul critic al doamnei Charles și Katy dacă reușise să scoată două vorbe cu gândul la seara precedentă.

Apoi se retrăseseră în salon să-și bea cafeaua și urmăriseră la TV un film documentar, dar Katy n-ar fi știut să spună despre ce fusese vorba. Din

cauza atmosferei tensionate nu reușise deloc să fie atentă.

Jake rămăsese tăcut cam o jumătate de oră, după care îi spusese că avea ceva de lucru în birou și părăsise brusc încăperea. Răsuflase ușurată și când ceasul bătuse miezul nopții, era deja ațipită acolo, în fotoliu. În cele din urmă își făcuse curaj și se dusese în dormitor...

Stătea sub duș și tocmai începuse să se relaxeze când auzise deschizându-se ușa băii. Ieșise repede de sub duș și înhățând un prosop și-l pusese în față.

– Jake, ce cauți aici ?! țipase la el, deși cunoștea răspunsul. El își dăduse chiloții jos și locul deveni strâmt când intră în baie.

– Mă uit la tine cum faci duș, spusese cu voce răgușită și ochii lui își schimbaseră culoarea când și-i plimbă peste trupul ei, practic gol.

– Nu, șoptise ea simțind că i se taie picioarele când îi văzuse privirea devoratoare.

– Ba da. Cu o mână îi smulsese prosopul, în timp ce ochii îi urmăreau o picătură de apă care i se prelingea între sânii plini și rotunzi.

– Ești chiar mai frumoasă decât îmi amintesc, șoptise Jake și continuase pe un ton din ce în ce mai ridicat. De când aștept momentul. Azi-noapte m-am purtat ca un gentleman, dar de-acum s-a terminat !

Katy se ferise din calea lui lovindu-se cu spatele de perete. Nu numai tonul lui era ridicat, dar când privi în jos îi văzu erecția.

– Pleacă de-aici ! țipase, lovindu-l peste mână.

— Așa intenționezi tu să-ți respecți promisiunea ? Ai încheiat afacerea, ți-ai luat banii, acum trebuie să-ți achiți datoriile, spusese el. Și, pe același ton ironic, adăugase : Sper că ai avut grijă să te protejezi.

Inima îi bătea cu putere și sângele îi zvâcnea în vene. Nu, nu se protejase, dar nu putea să i-o spună în față... Cum i-ar fi putut explica teama aproape virginală pe care o avea față de el ? Era drept că mai făcuseră dragoste o dată, dar atunci petrecuseră momente pline de tandrețe, feriți de întuneric. Își așezase palmele pe umerii ei și o trăsese înspre el capturându-i gura într-un sărut sălbatic, devorator. Încercase să-l dea la o parte bătându-l cu pumnii în pieptul musculos.

— Nu. Nu pot. Doar n-o să mă violezi ! țipase ea.

Jake își ridicase capul. Doar pulsul zvâcnind în maxilarul încleștat îi trăda imensul efort pe care îl făcea să-și păstreze calmul.

— Exagerezi, Katy. Te-oi fi obligat eu să te muți la mine și să împărțim patul dar niciodată în viața mea n-am forțat o femeie să se culce cu mine ; cu atât mai puțin intenționez să încep cu tine, dar Dumnezeu mi-e martor că poți aduce în stare un bărbat de așa ceva.

Îi privise sânii și Katy, rușinată, își încrucișase brațele peste piept, ferindu-se să-i vadă sfârcurile tari și umflate.

— Mă dorești așa cum te doresc și eu și până la urmă ai s-o recunoști și tu, îi spusese el arogant și intrase sub duș.

• Katy o zbughise afară ca din pușcă, își pusese cămașa de noapte și se oprise în loc neștiind încotro s-o ia.

Jake intrase în cameră înfășurat într-un halat de baie bleumarin și probabil că citise ceva pe figura ei fiindcă i se adresase cu infinită blândețe.

– Urcă-te în pat, Katy, nu-ți fac nimic.

Când își ridicase capul și privirile li se întâlniseră, simțise cum îi dispare și teama și supărarea.

Când se trezise în zori, își spusese că într-adevăr se purtase ca un gentleman și că deîndată ce pusese capul pe pernă adormise.

Era deștept sau, mai bine-zis, șmecher, se gândise cu părere de rău. Se vedea că avea experiență la femei. Ceva mai târziu, dormind relaxată, se trezise simțindu-i mângâierea buzelor și trupul fierbinte. Abia atunci făcuseră dragoste.

Îl iubea... tot timpul îl iubise și nu se mai putea amăgi. Ar fi trebuit să-l urască, dar trecutul, Monica, nimic nu mai conta pe lângă plăcerea pe care o simțea în brațele lui. Asta își dorise întotdeauna. Ratase ocazia de a-i deveni soție fiindcă el nu o vedea în această postură. Acum îi înțelegea mai bine ca oricând originea latină ; însurându-se va lua o fată tânără și cuminte.

Îi era totul foarte clar. Jake nu s-ar fi însurat niciodată cu o femeie în genul Monicăi ; ca amantă, da... ar fi ținut-o. În orice caz nu ar lua-o de soție. Acum făcea și ea parte din aceeași categorie, dar nu acuza pe nimeni pentru asta ; ea singură, în mod intenționat, îi lăsase impresia unei femei desfrânate.

Zâmbi cu amărăciune. Nu era actriță, dar se pregătea să-și joace până la capăt rolul vieții : acela de amantă. Iubindu-l va lua absolut tot ce i se va oferi, fără ca el să-i afle adevăratele sentimente. Își aminti cum, cu ani în urmă, doamna La Tour o sfătuise să nu-și lase mândria călcată în picioare. Așa o să și facă și când Jake se va plictisi de ea, va ieși din scenă cu fruntea sus...

Ușa se deschise și Jake apăru cu cafea și cornuri pe tavă. Părul ud și-l pieptănase peste cap și se îmbrăcase. Costumul gri îi cădea perfect, iar cămașa albă îi scotea în evidență pielea bronzată. Katy înghiți în sec. Arăta superb...

Il văzu cum se apropie și se așază pe marginea patului. Sub greutatea lui salteaua se lăsă într-o parte și Katy alunecă lângă el. Simțea în nări parfumul proaspăt bărbătesc și începu să freamăte sub impulsul dorinței.

— Cafeaua promisă, Katy, spuse el și așezând tava pe noptiera de la capul patului turnă cafeaua aburindă într-o ceașcă mare. În dimineața asta vreau să te răsfăț, așa că îți servesc micul dejun la pat. Ii întinse ceașca.

— Mulțumesc, murmură privindu-l în ochi.

— Ești nervoasă, Katy ? Acum, când atât aș vrea să stau cu tine în pat, nu avem timp.

Ea sorbi lung din cafea și aproape că se înecă. Cum naiba de îi ghicea gândurile... ?

— Ai spus că „nu avem timp" ? îl trase ea de limbă, nemaidând atenție celorlalte cuvinte.

— Da, așa am spus, și întinzându-i farfuria cu un corn proaspăt îi luă din mână ceașca și o așeză pe tavă. Mănâncă, îi spuse pe un ton imperativ.

Cornul era delicios, iar ea avea o foame de lup fiindcă cu o seară în urmă abia dacă se atinsese de mâncare.

Jake continuă.

— Diseară trebuie să fiu la Veneția, iar tu mergi cu mine. Acolo am interese de familie și de afaceri. Cu bunica vorbeam la telefon. S-au ivit probleme la fabrică. Peste o oră mă văd cu tatăl tău să semneze niște acte și-am să-i spun motivul pentru care o să lipsești câteva zile de la birou. Stai să vedem. Azi e joi... o zi îmi ia să rezolv treburile la fabrică. Weekendul îl petrecem acolo, apoi încă o zi pentru odihnă, în care o să stăm, probabil, în pat !

O sclipire răutăcioasă se aprinsese în ochii lui în timp ce îi mângâia piciorul prin cearșaf. Da, am să-i spun că marți, cel mai devreme, O.K. ?

Înfuriată, își simțea carnea tremurând acolo unde el își oprise palma pe coapsa ei și se strădui să nu-și trădeze reacția involuntară. Mestecă încet ultima bucățică de corn, cu un sentiment de ostilitate crescândă. Nu avea nici un drept să se amestece în programul ei de viață. O enervase ironia cu „statul în pat". Chiar într-atât de bine îi citea gândurile ?

Avea degetele unsuroase de la corn. Se uită la Jake. Părea mulțumit de sine, ca un bărbat satisfăcut sexual care anticipa și alte momente plăcute, ținând-o la dispoziția lui.

— O.K. ? repetă el, ușor încruntat în așteptarea răspunsului.

Ticălosul, nu mai semăna deloc cu bărbatul din noaptea trecută. Nu-i mai arăta nici cel mai mic

semn de tandrețe. De ce era dezamăgită ? Doar îi explicase foarte clar care-i sunt îndatoririle pe care le avea ca amantă.

— Te-am întrebat dacă e O.K. ! Îi vorbea rar, de parcă se adresa unui copil și Katy văzu roșu în fața ochilor.

— E bine, Jake. Îi zâmbi vesel și aplecându-se peste el așeză cu grijă farfuria pe noptieră, după care întorcându-se, își șterse intenționat degetele mânjite cu grăsime de haina lui de culoare gri-argintie. E perfect. Văzu urmele unsuroase și privindu-l cu ochi nevinovați, repetă : Acum, e chiar perfect.

Chicoti. Expresia lui Jake era de-a dreptul comică. Își privi haina, apoi se uită la ea și din nou la haină. O pufni râsul. Să-i fie învățătură de minte...

— Nu-mi vine să cred ce-ai făcut. Uimirea lui o făcu să râdă și mai tare. Mi-ai distrus noul costum Armani.

— Ah, sărăcuțul de tine, reuși să spună printre hohote de râs. După cum bine știi, este un lux să întreții o amantă care mai trebuie și distrată. Se prăbuși în pat, pe spate ; îi părea rău că-i murdărise costumul, dar meritase numai și pentru felul în care o privise.

— Drac împielițat ce ești, urlă el. Vrei distracție ? Îți dau eu imediat distracție ! Și, aruncându-se în pat, o prinse sub el. Am impresia că trebuie să-ți reamintesc unde te gâdili mai tare — aici, și

aici. Începu să o gâdile pe pulpă în jos și în jurul genunchiului.

— Nu, nu, îmi pare rău, îmi pare rău ! țipă ea, apoi începu să râdă.

Se rostogoliră în pat căutând să se prindă și să se gâdile. Parcă timpul se dăduse înapoi și erau din nou doi tineri îndrăgostiți. Râsul li se curmă brusc și rămaseră privindu-se încordați.

O oră mai târziu, Jake stătea pe marginea patului îmbrăcat într-un costum bleumarin și își plimba leneș privirea peste trupul întins alături.

— O să întârzii foarte mult, Jake.

— Și cine e de vină ? O sărută apăsat și se ridică. Vrăjitoareo.

Jake nu-i accepase nici unul din motivele invocate pentru a nu pleca cu el la Veneția și după un zbor fără probleme, spre surprinderea ei, cu un avion particular pilotat chiar de Jake, acum se îndreptau în șalupă spre locuința bunicii lui.

Katy stătea încordată pe marginea banchetei. Se înnoptase și luminile clădirilor se reflectau în apă într-o multitudine de culori, dar ea nu putea admira peisajul feeric. Era atât de emoționată, dar Jake stătea tolănit lângă ea, nepăsător.

Își alesese cu grijă toaleta de călătorie și știa că arată bine. Taiorul gros din lână albă cu garnitură neagră era creația lui Claude, și îl asortase cu o bluză din mătase neagră, geantă și pantofi de aceeași culoare.

Voia să arate de o eleganță sobră fiindcă era speriată la gândul că trebuia să dea ochii cu rudele lui. S-ar fi simțit umilită dacă acestea și-ar fi dat seama ce rol juca în viața lui Jake. De fapt, nici nu înțelegea de ce el dorea să-și prezinte amanta bunicii sale.

— Unde locuiește bunica ta, Jake? Ești sigur că nu va avea de obiectat în ce mă privește? Eu...

— Nu te mai frământa, Katy. Oricum, nu mergem direct acolo. Înnoptăm la Cipriani. Și, îmbrățișând-o, o trase să stea comod pe banchetă.

Katy îl privi nedumerită.

— Parcă spuneai că e ceva urgent și trebuie să fii foarte repede aici.

— Așa și este, îi spuse el încet și, strângând-o mai tare de umăr îi căută gura și o sărută lung, pasionat, apoi, ridicând capul, o privi cu subînțeles. Acum, însă, am o nevoie mult mai urgentă, murmură cu buzele pe obrazul ei. La bunica o să dormim în camere separate. O sărută din nou.

— Atunci...? De ce se mai obosise să o care după el până acolo? Nu avea nici un rost.

— Katy, gata cu întrebările. Am ajuns.

Katy zări pontonul. Tocmai se pregătea să se ridice, când Jake o împinse la loc pe banchetă.

— Nu. Se uită lumea la noi, protestă ea crezând că vrea să o sărute din nou, dar el îi luă palma și-i puse un inel pe degetul mâinii stângi. Un inel cu diamante și smaralde. Părea foarte vechi și valoros. De ce? Nu termină de pus întrebarea fiindcă el o prinse de mână și o trase pe

ponton. Jake, stai puţin ! Ce-i cu inelul ăsta ? Cred că e foarte scump şi nu vreau...

— Katy, mai taci din gură. Asta-i doar de ochii lumii. Nu vreau să-mi insult bunica prezentându-mi amanta. Pe durata vizitei, te voi prezenta drept logodnica mea. În ce priveşte preţul, e un inel fără valoare, cel mai potrivit pentru o femeie de mâna a doua, zise el scurt.

În cariera ei de manechin, Katy stătuse în unele din cele mai mari hoteluri din lume, iar Cipriani făcea parte din această categorie. Era situat pe insula Giudecca, în mijlocul unor superbe grădini.

Ţinând-o de braţ Jake îi indică locurile de agrement — piscina şi terenul de tenis — singurele din centrul Veneţiei — salonul de sănătate şi sauna — situate foarte aproape de piaţa San Marco.

Recepţionerul îl trată pe Jake ca pe un oaspete de seamă cunoscut, şi Katy simţi în inimă sâmburele geloziei. Cum era posibil ? Probabil că de multe ori venise aici să se distreze cu femeile, din moment ce fusese imediat recunoscut, îşi spuse posomorâtă.

Apartamentul în care fură conduşi arăta superb. Mânată de curiozitate, Katy dădu o raită, în vreme ce Jake se ocupa de portar şi de bagaje. Era format dintr-un salon, un dormitor cu un pat mare pe mijloc ridicat pe un podium şi o baie, de o flagrantă decadenţă, cu incrustaţii în marmură şi stucaturi, într-o combinaţie de culori care oferea o ambianţă fastuoasă.

— Vrei să luăm cina aici, sau în restaurant ?

Vocea lui Jake o făcu să tresară. Se întoarse şi îl văzu chiar lângă ea, privind-o atât de încordat, încât simţi fiori pe şira spinării.

– În restaurant. Sunt mai în siguranţă, fu primul ei gând.

– Cum de ştiam eu că o să spui aşa? o ironiză el.

– Păi, mă gândeam că restaurantul trebuie să fie la fel de elegant şi mă încântă ideea să mă îmbrac... sporovăia Katy părând că nu se mai opreşte.

Jake făcu un pas spre ea, dar privi undeva peste umărul lui, hotărâtă să nu se lase ispitită. Din nefericire, ochii îi căzură pe patul de dimensiuni impresionante pe care, curând, avea să-l împartă cu Jake. Gândul acesta nu o liniştea deloc...

– Permite-mi să te ajut să „te îmbraci", zise Jake în timp ce îi descheia nasturii taiorului şi o săruta uşor pe o sprânceană, pe vârful nasului şi, abia atingându-le, buzele senzuale.

Rămase nemişcată şi inima îi zvâcni în piept când degetele lui făcură aceeaşi mişcare cu nasturii bluzei. Îşi spuse că trebuie să se mişte ; încercă să se dea un pas înapoi, dar trupul i se împotrivea, aşa că făcu un pas înainte.

– Îmi place cum te îmbraci, dar prefer ce se ascunde dedesubt, şopti el cu voce răguşită lângă buzele ei, în timp ce îi dezgolea umerii.

– Mmm, gemu ea, încolăcindu-i gâtul cu braţele. E unul din modelele preferate de Claude.

– Trebuia să-mi închipui. Vocea lui aspră destrămă vraja care-i învăluise. Îl privi simţindu-i tonul iritat şi îşi îndreptă umerii, dar el îi cuprin-

se sânii în palme şi-i sărută buzele cu lăcomie, făcând-o să cedeze în câteva clipe.

Toate inhibiţiile din mintea lui Katy fură spulberate de o foame animalică, dorinţă şi nevoie pe care nu şi-o putea înfrânge.

În grabă şi cu îndemânare, Jake o dezbrăcă, se dezbrăcă şi el şi într-o înlănţuire de braţe şi picioare, de mângâieri şi sărutări, se prăbuşiră pe covor.

– Jake !

– Katy !

Trupurile lor se sontopiră, dezlănţuind explozia finală.

Deasupra ei, cu trupul fierbinte şi umed de transpiraţie, Jake gâfâia. Katy, cu ochii închişi, îşi plimba palmele cu tandreţe pe umerii şi spatele lui. Chiar dacă n-o iubea, îi dovedise că o dorea cu pasiune, fapt pe care nici el nu-l mai putea contesta.

– Te-a durut, Katy ? o întrebă cu voce răguşită. Se trase într-o parte şi se aplecă deasupra ei, dându-i la o parte de pe obraz câteva şuviţe de păr. N-am vrut.

Ea zâmbi fericită.

– Mă simt bine ; chiar foarte bine, oftă ea, plimbându-şi privirea pe chipul lui congestionat.

– Doamne, Katy, nici n-am mai ajuns în pat, spuse dând din cap, alungând parcă un gând neplăcut. Mâine am să-ţi fac cadou o întreagă garderobă.

– Nu-i nevoie. Asta îi aminti de faptul că îi era amantă şi de vizita rapidă pe care o făcuse în dimineaţa aceea la cabinetul de planning fa-

milioi; nu putea decât să spere că pilula şi-a făcut imediat efectul. Se consola la gândul că prima dată când făcuse dragoste cu el, în urmă cu patru ani, nu existaseră urmări neplăcute.

Se foi neliniştită.

– Podeaua asta e cam tare; nu crezi că ar fi cazul să ne ridicăm? Ia-o încet, îşi spuse, mângâindu-i pieptul şi abdomenul.

Jake sări imediat în picioare şi o trase în braţele lui puternice.

– Scuză-mă, Katy. De obicei nu sunt atât de agresiv. In noaptea aceea îi dovedi acest lucru, spre satisfacţia amândurora.

Nici la cină nu mai coborâră; în miez de noapte chemară serviciul în cameră şi comandară sandvişuri şi şampanie.

Veneţia. Din şalupa care brăzda valurile, Katy privea în jur, fascinată. Jake se amuza văzându-i ochii măriţi de uimire, în vreme ce îi arăta cele mai faimoase monumente. Cu greu îi refuză oprirea în piaţa San Marco – timpul îi presa – dar îi făgădui că se vor întoarce mai târziu.

Şalupa înainta pe Canal Grande, străjuit de clădiri magnifice, croindu-şi drum prin unicul oraş lacustru din lume. Katy îşi întorcea capul încercând să surprindă tot ce se putea din frumuseţea şi varietatea stilurilor în care fuseseră înălţate clădirile. Palate impunătoare, datând din vremea Imperiului, înghesuind între ele case viu colorate.

Rămase cu respirația întretăiată când șalupa se opri în fața unui palat ce păstra rozul autentic al clădirilor venețiene. Ferestrele înalte cu arcadă erau ornamentate cu minunate sculpturi în ipsos și grilaje subțiri din lemn. Pitorescul balcoanelor îi amintea de Romeo și Julieta, deși povestea lor se petrecuse în alt oraș.

— Ce este aici ?îl întrebă încet în timp ce o ajuta să coboare din șalupă și să urce cele câteva trepte până la ușa masivă de la intrare.

Razele soarelui pătrundeau prin ferestrele înalte, făcându-le să strălucească precum diamantele, iar brațele fine ca o pânză de păianjen ale uriașului candelabru răsfrângeau lumina în tonurile curcubeului. Spre etaj urca o scară impunătoare din marmură, a cărei balusradă sculptată în lemn era o adevărată operă de artă.

În capul scării stătea o femeie înaltă, cu o ținută distinsă, îmbrăcată într-o rochie elegantă din lână bleumarin, ce contrasta cu eșarfa de mătase în nuanțe de roșu și albastru, aranjată cu o neglijență studiată în jurul gâtului și pe unul din umeri. E imposibil să-i dai o vârstă — pe undeva între patruzeci și optzeci de ani — își spuse Katy.

— *Nonna !*

Aceea era bunica lui Jake ! Katy îl urmări cum se repede pe scări și o sărută pe femeia în vârstă pe obraji, după care cei doi începură să vorbească deodată și repede în limba italiană. În cele din urmă, Jake o luă de braț pe bunica sa și o conduse în jos, pe scări. Katy fu cuprinsă de gelozie când îi văzu privirea încărcată de dragoste și res-

pect. O va privi şi pe ea, vreodată, aşa ? Foarte puţin probabil...

Schimbarea care se petrecuse în comportamentul lui o surprinse foarte mult. Deşi ştia că este pe jumătate italian, întotdeauna îl considerase englez get-beget, dar în împrejurarea de faţă, temperamentul latin era predominant.

Zâmbi cu amărăciune spre cei doi, dar Jake o luă de umeri şi surâzându-i vesel îi spuse :

— Katy, iubito, ţi-o prezint pe bunica, *Nonna*, ea este Kathleen, logodnica mea.

Katy răspunse cu binecunoscuta formulă de politeţe :

— Ce mai faceţi ? şi întinse mâna, dar se trezi luată în braţe şi sărutată pe amândoi obrajii.

— Ah, formalismul ăsta englezesc ! Te rog spune-mi Maria, iar eu am să-ţi spun Kathleen. De atâta vreme aştept să te întâlnesc, încât am senzaţia că parcă te-aş cunoaşte deja.

Ce voia să spună cu „de atâta vreme"? Katy se simţea încurcată dar înainte de a se gândi s-o întrebe, Jake o luă din nou de umăr. Parcă era un titirez.

— Acum trebuie să plec, iubito. Mă întorc diseară, dar nu-ţi face griji. *Nonna* a primit instrucţiuni stricte să te distreze. Şi, sărutând-o scurt pe gura deschisă, şopti numai pentru ea : să fii cuminte. Nu vreau s-o superi pe *Nonna*. Şi se făcu nevăzut.

Trei ore mai târziu, transpirată şi frântă de oboseală, Katy ştia deja de unde moştenise Jake felul de a fi atât de autoritar. Era douăsprezece şi jumătate, vremea prânzului, şi cele două femei

tocmai ieşiseră dintr-un butic de pe Merceria, strada comercială cu cele mai luxoase magazine, şi porneau din piaţa San Marco spre Rialto.

Jake, cu felul lui de a fi ciudat, căpătase ce îşi dorea. Îi dăduse instrucţiuni bunicii lui s-o ia pe Katy la cumpărături, iar Maria crezuse că îşi pregăteşte trusoul ; Katy ştia că nu este aşa, dar nu îndrăznea să-i spună, aşa că îşi petrecu întreaga dimineaţă probând îmbrăcăminte. Îi era groază să se gândească cât costaseră rochiile de zi, lenjeria, toaletele de seară, pantofii, genţile pe care Maria insistase să le cumpere.

Ajunsă acasă intrară în mica sufragerie unde masa era aranjată pentru două persoane.

E inepuizabilă, conchise Katy în timpul prânzului, ascultând-o pe bunica vorbind aproape fără întrerupere.

– Ştii, desigur, că atunci când s-a petrecut tragedia, Jake mi-a fost de mare sprijin. Nu ştiu ce m-aş fi făcut fără el.

– Despre ce tragedie e vorba ?

– Chiar nu ştii ? Mi-am pierdut fiica – pe mama lui Jake –, fiul şi fratele, în acelaşi timp. Erau la schi în Dolomiţi şi... o avalanşă. Am trecut prin momente îngrozitoare, dar Jake a preluat afacerile familiei. Putea să n-o facă. El e mai mult englez decât italian, dar are un suflet foarte generos. În curând, Carlo, celălalt nepot al meu, va împlini douăzeci şi cinci de ani şi va putea prelua conducerea firmei, aşa că să nu-ţi faci probleme. Când vei fi măritată cu Jake nu voi mai apela la el. Dar hai să nu ne mai gândim la tragedia aceea. Trebuie să-ţi faci siesta fiindcă diseară dăm o pe-

trecere în cinstea logodnei voastre. Îmbracă-te în rochia verde de bal. E cea mai frumoasă.

Katy sorbi din cafea, încuviinţând fără tragere de inimă. O petrecere în cinstea logodnei ! Doamne, ce încurcătură... Jake va fi în culmea fericirii.

La opt seara Katy era un pachet de nervi. De o jumătate de oră patrula pe coridorul din faţa dormitorului. Trebuia neapărat să vorbească cu Jake. Teama şi indignarea îi întunecau privirea. Se uită la inelul de pe deget. O petrecere în cinstea logodnei lor ! Invitaţii trebuiau să apară din clipă în clipă ! Ce naiba punea Jake la cale ?

– Mă aşteptai, Katy, iubito ? Mă simt măgulit.

Tresări când îi auzi vocea.

– În sfârşit ai apărut, oftă uşurată.

Ochii lui străluciră văzând figura adorabilă din faţa sa. Părul blond şi-l ridicase într-un coc în vârful capului, lăsându-şi în jurul obrajilor câteva şuviţe rebele. Purta o rochie de şifon de un verde de culoarea mentei, fără bretele, cu corsajul mulat pe sânii frumoşi, iar fusta vaporoasă îi învăluia picioarele superbe.

– Unde nai... ? Katy amuţi văzând expresia de pe faţa lui Jake. O privea tandru şi pe buze îi apăruse cel mai fermecător surâs pe care i-l văzuse vreodată. Înghiţindu-şi nodul din gât îl întrebă în şoaptă :

– Unde ai dispărut ? Ai idee ce se întâmplă aici ? În câteva minute trebuie să întâmpinăm o hoardă de musafiri. Şi, ridicând tonul, din ce în ce mai agitată, continuă : Maria a organizat o petrecere în cinstea noastră. Ce-ai de gând să faci ?

– Linişteşte-te, Katy. Ştiu ce se întâmplă şi am avut grijă de toate. În zece minute mă întorc şi coborâm împreună.

– Dar...

Jake se apleacă şi o sărută scurt.

– Nu intră în panică. Apoi se îndepărtă.

*

* *

La trei dimineaţa, la braţul lui Jake, Katy îşi lua rămas-bun de la ultimii invitaţi.

– Trebuie să recunoaştem că seara a fost o reuşită, remarcă Maria, zâmbind mulţumită. Dacă nu vă supăraţi, eu vă urez noapte bună şi mă retrag. La vârsta mea, dacă mă culc târziu, zile întregi mi se citeşte oboseala pe faţă.

– *Nonna*, parcă n-aş şti că-ţi place la nebunie să pierzi nopţile, râse Jake. Îţi mulţumesc pentru seara asta de vis. Şi, ţinând-o pe Katy lângă el, se apleca şi o sărută pe obraz.

Katy adăugă mulţumirile sale. Fusese o seară plină de strălucire. Panica în care intrase la început dispăruse brusc când Jake, care arăta superb în costumul negru de seară, o prezentase curtenitor celor o sută de invitaţi. Fusese un partener perfect, purtându-se foarte atent cu ea întreaga seară. Jucase desăvârşit rolul logodnicului îndrăgostit până peste urechi, încât până şi Katy, după două pahare de şampanie, începuse să creadă că era aşa.

– Mulţumesc, copii, mulţumesc. Nu mai zăboviţi nici voi prea mult şi mergeţi fiecare în camera voastră. Aici nu e ca la Cipriani. Ultimele cuvinte le rosti urcând scările.

Katy se făcu roșie ca racul.

– Dumnezeule, Jake, știe.

Jake izbucni în râs.

– Sunt convins. Ea știe tot ce se petrece în Veneția. Bag mâna în foc că are un sistem de spionaj mai complicat decât CIA.

Katy nu se putu abține și începu și ea să râdă ; starea de euforie din timpul serii încă nu-i dispăruse. Urcară scările braț la braț.

In ușa dormitorului ei se aruncă în brațele lui Jake și se sărutară cum n-o mai făcuseră până atunci. Tandru și pasionat, sărutul lor vorbea fără cuvinte despre fericire, iubire și dorință. Asta să însemne, oare, dragostea ?

– Ți-am spus eu că o să iasă totul bine, Katy, murmură Jake, privind-o cu ochi strălucitori. Ai încredere în mine. Știu eu ce fac. Iar Katy, în clipa aceea, chiar îl credea.

– Mai avem două nopți până la plecare, mormăi el abia stăpânindu-se când îi văzu privirea încărcată de dorință. Nu mai am răbdare.

Katy îi zâmbi provocator.

– Bietul de tine, îl tachină ea.

– Intinde-o de aici, vrăjitoareo. Și, smucind de clanță o împinse înăuntru.

Katy auzi ușa închizându-se în urma ei și pașii lui Jake pe coridor. Plutind de fericire, se dezbrăcă, se spălă și intră în pat.

Probabil că Veneția o fermecase, fiindcă altfel nu-și putea explica starea în care se afla.

Sâmbătă făcură turul oraşului. Străbătând Canal Grande, Jake îi arătă Campanila, bazilica San Marco şi Palatul Dogilor, apoi debarcară şi o porniră la pas. Rămase fascinată în faţa clădirilor şi a Punţii Suspinelor şi i se puse un nod în gât în timp ce Jake îi povestea că pe vremuri, pe acolo treceau prizonierii spre Palatul Dogilor, iar numele îi fusese dat după gemetele celor care priveau pentru ultima oară micul golf San Marco, prin ferestruicile podului.

Ţinându-se de mână se plimbară pe străduţe şi Katy rămase fără grai în faţa bazilicii San Marco, simbolul Veneţiei, cu faţada construită în stil bizantin, din marmură, şi cu îngerii sculptaţi cu atâta măiestrie încât păreau gata să-şi ia zborul.

Alături de ea, Jake era la fel de impresionat. Cina au luat-o într-un mic restaurant din apropierea pieţei San Marco. Au râs şi au discutat la un pahar de vin roşu, tare şi porţii uriaşe de spaghete, iar la sfârşit, au traversat Canal Grande în gondolă. Când, spre dimineaţă, s-au întors acasă, îi spuse lui Jake că fusese cea mai romantică excursie pe care o făcuse vreodată.

Se despărţiră din nou în dreptul dormitorului ei, iar Katy dormi visând sărutul lui şi cea mai frumoasă zi din viaţa ei.

Duminică părăsiră Veneţia Pe aeroportul din Londra, când Jake se grăbi să prezinte paşaportul, Katy se trezi brusc la realitate...

Weekendul fusese minunat, dar un vis trecător... În minte îi reveneau cuvintele lui Jake spuse la plecare:

– Ah, Doamne, abia aştept să ajungem mai repede acasă.

Îşi scoase pe furiş din deget inelul cu smaralde şi-l dădu drumul în geantă. Nu mai avea nici un motiv să-l poarte. Era amanta lui Jake, nimic mai mult şi, pentru liniştea ei sufletească, acest lucru trebuia să-i intre bine în minte. El se grăbise să se întoarcă cu o zi mai devreme, tocmai pentru a se culca mai repede cu ea. Îşi îndreptă umerii şi când Jake reveni lângă ea, răspunse zâmbetului lui larg cu un surâs rece.

În drum spre casă rămase tăcută. Jake opri maşina în faţa intrării şi o privi interogativ.

– Ai păţit ceva, Katy?

– Nu, nimic. Absolut nimic. Excursia la Veneţia a fost minunată, mi-am cumpărat o grămadă de lucruri şi am înşelat o bătrânică foarte simpatică, îi răspunse cu ironie şi întinse mâna să deschidă portiera. Jake se aplecă brusc şi o prinse de încheietură.

– De ce nu porţi inelul? o întrebă pe un ton aspru.

– Nu mai e nevoie. Pe aici nu există bătrâne pe care să le ducem de nas.

– Dar există bătrâni, tatăl tău, de exemplu!

Katy râse fals.

–Ei, haide, Jake, dacă mă gâdesc la câte aventuri a avut, zău că m-aş mira să-i pese.

Jake îi dădu drumul la mână.

– Coboară să parchez maşina.

Katy se dădu jos privindu-i pieziş trăsăturile dure. Putea să jure că pentru o clipă în ochii lui negri zărise reflectată o oboseală nedisimulată.

CAPITOLUL VIII

Katy termină ultimele retușuri ale desenului migălos pe care îl avea în față și punând pensula deoparte, oftă mulțumită apoi se ridică întinzându-se.

Plimbându-și privirea prin cameră, atenția îi fu atrasă de calendarul din perete, dar nu piesajul din Alpi, ci una din date o făcu să lase mâinile în jos și să se așeze din nou pe scaun.

Mai rămăseseră două zile până sâmbătă, întâi decembrie, ziua de naștere a finei sale, și încă nu-i spusese lui Jake că intenționează să plece în weekend la Paris.

Își mușcă buza și rămase încruntată. Pentru ea, Jake constituia încă un mare semn de întrebare ; îi era imposibil să-l înțeleagă. În răstimpul celor câteva luni de când locuiau împreună, se comportase foarte ciudat ; irascibil, dar pasionat când făceau dragoste. Cu toate acestea, între ei nu exista o adevărată apropiere ; chiar în culmea extazului avea o oarecare reținere.

E drept că discutau despre muzică, literatură, teatru și probleme de serviciu, dar toate erau subiecte inofensive. Sub masca politeții, Katy își as-

cundea furia şi ostilitatea pe care nu reuşea să şi le invingă. Între ei se stabilise clasica legătură bazată pe sentimente de dragoste şi ură, îşi spuse posomorâtă. Îl iubea, dar detesta modul în care se folosea de ea. Atunci când făceau dragoste nu-l putea rezista şi nici nu mai încerca. Şi Jake care o ura...

Până atunci el se ferise cu străşnicie de publicitate dar, în ultimele luni, o dusese la cele mai celebre restaurante din Londra, fuseseră la teatru şi la o premieră cinematografică la care nu lipsiseră nici membrii casei regale, la un bal al bancherilor, şi o plimbase prin toate cluburile de noapte la modă.

Numele lor apăreau nedespărţite în coloanele multor ziare de scandal ce apăreau în ţară, iar Katy se simţea la capătul răbdărilor. Ajunsese la concluzia că Jake făcea totul intenţionat pentru ca atunci când avea să o părăsească, s-o umilească în mod public. Altă explicaţie nu exista.

Katy scutură din cap să alunge gândurile care o frământau. Jake trebuia să apară în blestematul acela Rolls-Royce alb, care făcea notă discordantă cu locul acela. Strânse nervoasă din buze şi rotindu-se cu scaunul privi gânditoare pe fereastră. Acesta fusese un alt motiv de discuţii în contradictoriu. N-o lăsa singură aproape deloc. Insistase s-o conducă şi s-o ia de la serviciu, dar poate ar fi trebuit să mulţumească Cerului pentru că-i dăduse voie să lucreze.

Cei din fabrică ştiau că locuiesc împreună. Le ignorase zâmbetele complice şi privirile piezişe pentru că în muncă îşi găsise singurul refugiu. Ea îşi

îndemnase tatăl să accepte extinderea producţiei de serie mică.

Katy tocmai terminase schiţa plăcilor aniversare pentru Parada Florilor din Chelsea din anul următor. Clientul de la Harrods fusese impresionat şi făcuse o comandă fermă. Încrederea în munca pe care o făcea creştea pe zi ce trece, aşa că acea latură a vieţii sale era singura care-i oferea satisfacţii, în rest totul era dat peste cap...

Jake apăru în prag.

– Eşti gata de plecare, Katy ? Vocea lui gravă şi melodioasă făcu să-i vibreze nervii întinşi la maximum.

Sări în picioare şi il privi direct în faţă. Prezenţa lui o copleşea şi inima i se zbătea în piept de fiecare dată când il vedea. Sentimentele ei oscilau între dispreţ şi dragoste fără speranţă.

– Ai venit devreme, se răsti ea.

– Ştiu, dar plecăm pentru câteva zile, aşa că nu contează. Îşi freca palmele, dar Katy nu-şi dădea seama dacă de frig sau de satisfacţie. Grăbeşte-te. Trebuie să trecem pe acasă să ne facem bagajele, zise el agitându-se prin cameră.

– Acum încotro o pornim ? il interogă apatică. În ultimele săptămâni se lămurise că era inutil să discute cu el în contradictoriu. Că ii zdrobea cu precizia unui tăvălug orice urmă de împotrivire, ori că se culca cu ea, rezultatul era acelaşi. Stai să ghicesc. Mergem în Sicilia să mâncăm scoici sau, poate, să vedem mlaştinile din Scoţia. Văzându-i expresia nedumerită, aproape că izbucni în râs. Ah, gata, ştiu ! exclamă ridicând un braţ cu un gest

teatral. Mergem în Laponia să admirăm aurora boreală.

– Katy, ce tot îndrugi acolo ?

– Nimic, nimic, zise ea și luându-și geanta se îndreptă spre ușă. Jake îi luă paltonul din cuier și o ajută să se îmbrace.

O mângâie pe umeri și o sărută pe frunte.

– Katy, muncești prea mult, arăți obosită. Week-endul ăsta te va remonta, îți promit.

Ea își îndreptă umerii și se trase într-o parte. Când îi va spune, cu siguranță nu va fi de acord cu planurile ei pentru sfârșitul acela de săptămână. Il lăsă s-o ia de braț și s-o conducă până la mașină. Il urmări cum se așază la volan. Cum să-i spună ? In mod sigur, își făcuse planuri pentru zilele următoare.

Își puse centura de siguranță. De ce n-ar pleca și ea, singură, undeva ? Până și amantele au dreptul la o vacanță...

– N-am să înțeleg niciodată de ce conduci în halul ăsta. Blestematul ăsta de Rolls costă o groază de bani, îl luă ea la rost. Îi era mult mai ușor să-și verse nervii pe un obiect neînsuflețit.

– Credeam că-ți place, zise el întorcând uimit capul spre ea.

– Să-mi placă ? Cred că glumești ! se burzului Katy. Mașina aceea îi sugera un voiaj de nuntă, ultimul lucru la care ar fi trebuit să se gândească în situația aceea. Mai bine fii atent pe unde mergi!

Jake privi înainte și Katy constată cu surprindere că zâmbea în colțul gurii, după care chicoti și izbucni în râs.

— Nu știu ce găsești de râs când e vorba de monstrul ăsta. Dar Jake râse și mai tare.

— Am să-ți spun altă dată, Katy, zise el printre hohote de râs.

— Nu te mai osteni... mormăi ea nervoasă.

Jake o privi cu coada ochiului și toată buna dispoziție îi pieri, văzându-i fața palidă și ura abia stăpânită mocnind sub trăsăturile aparent calme. Rămase pe gânduri până ce ajunse în parcarea subterană a blocului. Ieșind din mașină se repezi s-o ajute să coboare, prinzând-o de cot.

— Ce-i cu tine, Katy ? Ți-e rău ?

Dacă ar ști, își spuse ea posacă. Ia stai puțin ! Tocmai îi sugerase cea mai plauzibilă scuză. Dacă ar invoca o indispoziție, poate ar reuși să se eschiveze și astfel să plece singură în weekend.

— Cred că sunt obosită. În ultimul timp ne-am cam făcut de cap.

— Sper că am găsit remediul, spuse Jake zâmbind, în timp ce ieșeau din lift. Ce-ai zice de câteva zile de odihnă într-un hotel elegant din Alpii elvețieni ?

— Poftim ? Era ultimul lucru de care avea nevoie.

— Stai să-ți explic, Katy. De când am absolvit Oxford-ul, în fiecare an, în primul weekend al lunii decembrie, la același hotel și în aceeași stațiune, mă întâlnesc cu un grup de prieteni să inaugurăm sezonul de schi. Suntem cam zece de fiecare dată, deși, unii dintre noi s-au însurat, au copii sau au divorțat. Nu toți schiază, așa că nu te vei plictisi stând pe marginea pârtiei și privind. Ce zici ?

Katy se prăbuşi pe canapea şi închise ochii. Părea atât de entuziasmat, de copilăros. Oricând altcândva i-ar fi surâs ideea, dar atunci îi era imposibil s-o accepte.

– Nu schiez şi nici nu vreau să învăţ. Pleacă singur, iar eu mă duc să stau câteva zile cu tata. Cu ocazia asta, doamna Charles o să mai lase din mutrele cu care mă asasinează de dimineaţă până seara.

Jake se aşeză alături şi-i luă în mână palma mică.

– Asta-i ea, n-ai ce-i face, spuse cu răceală schimbând tonul brusc. Cu degetul mare îi masa inelarul mâinii stângi. Puteai să porţi inelul pe care ţi l-am dat, dar n-ai vrut. Îi lăsă mâna şi se ridică.

Katy oftă şi-l privi încordată. Nu-l putea înţelege deloc. Părea rece şi distant; îl urmări cum se îndreaptă spre bufet şi îşi toarnă o porţie dublă de whisky. Era întors cu spatele şi-i vedea umerii încordaţi. De altfel, tensiunea era caracteristică relaţiei ce se stabilise între ei, se gândea cu tristeţe.

– Poate că ai dreptate, Katy. Nu te pot opri să-ţi vezi tatăl, iar în ce mă priveşti, cred că îmi vor prinde bine câteva zile la schi. Se întoarse şi ridică paharul salutând-o în ironie. Să luăm şi noi o scurtă pauză, nu ?

Se strădui să zâmbească. Nu-i venea să creadă cât era de norocoasă. Putea să plece la Paris, la aniversare şi să se întoarcă, fără ca el să afle nimic. Mai avea să se înţeleagă cu tatăl ei, dar asta nu constituia o problemă.

Chipul i se destinse. Se simţea de parcă i s-ar fi luat o greutate de pe umeri.

— Toarnă-mi şi mie, te rog, un martini sec. Şi ai grijă la povârnişuri, Jake, îl tachină ea. Parcă mi-amintesc că ţi-ai mai rupt o dată piciorul... Asta se întâmplase atunci când se sărutaseră prima oară... Doamne, cât de naivă era pe vremea aceea.

Când îşi încrucişară privirile, Katy ştiu că el îşi amintea acelaşi lucru.

— De fapt, atunci mi l-am rupt a doua oară, îi mărturisi el. Îşi recăpătase buna dispoziţie. Ochii îi străluceau veseli când aşeză paharul pe masă şi din doi paşi fu peste ea, uitând ce îl rugase. Katy se înfioră. Ştia foarte bine ce înseamnă sclipirea aceea din ochii lui. El se aplecă şi cu o mână îi dădu capul pe spate.

— Au fost clipe de neuitat, murmură el sărutându-i tandru buzele.

Katy gemu ; era imposibil să i se împotrivească şi îi încolăci gâtul cu braţele. Jake o ridică în braţe şi o duse în dormitor...

În după-amiaza următoare Katy ajunse acasă obosită şi se opri în dormitorul pe care-l împărţea cu Jake. Îşi aruncă geanta pe pat şi îşi azvârli pantofii din picioare.

Se zgribuli ; camera i se părea rece şi pustie. Probabil fiindcă... Jake plecase în Elveţia câteva ore mai devreme, iar doamna Charles o anunţase

cu o mutră acră că își va petrece și ea weekendul în altă parte.

Dar era mulțumită – toate îi merseseră ca pe roate. Deja telefonase la aeroport rezervându-și un loc la cursa de Paris din seara aceea. De dimineață îi sunase pe tatăl său și pe Claude pentru aranjamentele de ultimă oră.

Acum stătea pe taburetul din fața măsuței de toaletă și își privea în oglindă fața palidă, cu ochi lipsiți de expresie. Fusese la clinica de planing familial să-și reînnoiască rețeta și aflase un lucru îngrozitor. Era însărcinată. Prostia ei chiar nu avea leac ? se întrebă în sinea ei.

După prima noapte de dragoste Jake o iscodise cu binecunoscutu-i sarcasm dacă avusese grijă să se protejeze, iar ea îi confirmase pentru a nu se face de râs. Imediat, în aceeași dimineață, se dusese la clinică să-și ia rețetă pentru anticoncepționale. Se părea că, spre ghinionul ei, o făcuse prea târziu ; răul se produsese, iar consultația din ziua aceea o confirmase.

Katy își puse coatele pe măsuța de toaletă și își acoperi fața cu palmele ; rămase așa respirând adânc pentru a-și stăpâni lacrimile. În ce încurcătură intrase ! De sub pleoapele închise lacrimile i se prelinseră pe obraz. Era la capătul puterilor ; istovită de muncă și sătulă de rolul de amantă pe care trebuia să-l joace permanent, nevoită să-și ascundă adevăratele sentimente, această ultimă lovitură umpluse paharul.

Deplângându-și soarta și pe cea a copilului pe care îl purta în pântece, suspina cu inima frân-

tă de durere. Îl iubea pe Jake și asta îi sfâșia sufletul. În bațele lui, mistuită de pasiune, trebuia să-și muște limba pentru a nu rosti vorbe pe care, mai târziu, să le regrete. În momentele în care judeca cu luciditate, își spunea că îl urăște, că era un ticălos care se culcase cu mama ei vitregă, dar nimic nu părea să-i schimbe sentimentele. La o simplă atingere a mâinii lui i se abandona.

Lacrimile i se zvântară pe obraji și înălță capul. Singura alternativă care-i mai rămăsese acum, însărcinată fiind, era aceea să-l părăsească. Luni de zile își spusese că încheiase o înțelegere cu el și că trebuia să și-o respecte dar, în sinea ei, ceva îi șoptea : „Iartă-mă, iartă-mă."

Cu tatăl său, Jake făcuse un contract pe termen lung, pe care acesta nu-l putea rezilia. Banii își schimbaseră stăpânul. Dacă ar fi vrut, Katy l-ar fi putut părăsi oricând. Jake n-ar fi avut ce să-i facă dar, onestă propriilor sentimente, trebuia să recunoască faptul că nu dorea acest lucru. Nu avea însă de ales. Ideea că l-ar fi obligat să se însoare cu ea, numai pentru că făcuse prostia să rămână gravidă, era de nesuportat.

„Avort" era un cuvânt care o tulbura. Până atunci fusese neutră în privința luării unei decizii. Singură femeia avea dreptul să discearnă dar, în ce o privea, știa sigur că nici nu se punea în discuție să avorteze copilul lui Jake. Oftă disperată. Ce să facă ? Trebuia să se sfătuiască cu cineva. Cu tatăl ei ? Doar erau prieteni. Cum l-ar fi putut lipsi de un nepot ? Iar să plece din nou de acasă, nu era soluția...

Se ridică brusc în picioare. Se va gândi la toate când va ajunge la Paris și se simți mai relaxată. Imediat se puse în mișcare. După un duș rapid se fardă cu grijă, ceva mai strident ca de obicei, pentru a nu se observa că plânsese.

Se îmbrăcă în taiorul alb din stofă de lână, cel pe care Jake nu-l putea suferi, și își împachetă în grabă câteva lucruri, inclusiv călușul de jucărie pentru fina sa.

Când avionul ateriză pe aeroportul Charles de Gaulle, Katy oftă ușurată și buna dispoziție îi lumină figura tristă. Străbătu cu pași repezi holul aeroportului ; era o tânără înaltă, blondă și elegantă, care atrăgea privirile majorității bărbaților.

Claude se repezi s-o îmbrățișeze și o sărută pe obraji, obicei tipic franțuzesc.

Lacrimile îi umeziră ochii.

— Claude, cât mă bucur să te văd. Până în clipa aceea nu realizase cât de mult îi lipsise prezența prietenului său. La cincizeci de ani încă era un bărbat atrăgător, cu păr grizonat, îmbrăcat cu gust și rafinament.

— Ah, Lena, lasă-mă să te privesc.

Preț de o clipă, Katy rămase nedumerită ; aproape că uitase de Lena Lawrence.

— Acum sunt Katy, Claude. O femeie obișnuită.

— *Chérie*. Așa ceva n-o să se întâmple nici într-o mie de ani. Și moartă, scheletul tău va arăta superb.

— Sper că nu prea curând ! râse Katy de originalul compliment pe care i-l făcuse.

Parisul o întâmpină de parcă s-ar fi întors acasă. Il sărută pe Alain și își zâmbiră cu tristețe

amintindu-şi de Anna, apoi întreaga atenţie le fu absorbită de ghemotocul neastâmpărat, în rochiţă roz cu volănaşe şi buclişoare negre strânse în vârful capului, fina şi tiza ei, Caterine.

— Scumpica mea ! exclamă Katy luând-o în braţe. La doi ani semăna leit cu mama sa şi când îi văzu privirea inocentă şi surâzătoare îi dădură lacrimile.

Duminica o petrecură în trei, satisfăcând micile capricii ale fetiţei. După-amiază sosiră, pe neaşteptate, câţiva din colaboratorii lui Claude. În cele din urmă, când Caterine adormi frântă de oboseală, Katy o duse sus şi o culcă în pat.

Rămase lângă ea, mângâindu-i buclişoarele negre. Era un copil frumos. Oftând adânc se ridică şi ieşi din cameră închizând uşor uşa în urma sa. Foarte curând avea să devină şi ea mamă şi gravitatea situaţiei ameninţa din nou s-o copleşească.

Îşi îndreptă umerii şi coborî hotărâtă scările. În seara aceea nu intenţiona să se gândească la problemele care o frământau. Locuinţa lui Claude deveni curând neîncăpătoare când sosiră prietenii şi câteva din manechinele cu care lucra. Începuse petrecerea adulţilor.

Katy se amestecă printre musafiri. Îşi întâlni vechii prieteni, ascultă bârfe din lumea modei, de cele mai multe ori calomnioase, dar multe dintre ele amuzante. Dansă, se distră şi bău şampanie, dar cum trecu de miezul nopţii de abia aştepta să meargă la culcare, lucru de neconceput pentru invitaţii lui Claude.

Trecuse de trei când, în sfârşit, plecă şi ultimul musafir, unul din noile manechine ale lui Claude,

o fată pe care Katy n-o mai văzuse până atunci. Îi zări o clipă pe cei doi, îmbrățișați în pragul ușii și zâmbi furișându-se spre bucătărie. Claude era incorigibil. Ea nu-și dorea decât o ceașcă de cafea și un pat în care să doarmă. Își turnă cafeaua în ceașcă și se așeză pe scaunul de bucătărie, cu coatele pe masă și capul sprijinit în palmă. Când auzi ușa deschizându-se, își ridică privirea.

— Atât de repede, Claude ? Să nu-mi spui că ai lăsat-o să plece ? glumi ea.

— Am făcut-o din respect pentru tine, Katy, scumpo. Își turnă și el o ceașcă de cafea și se așeză la masă, în fața ei. Jen este o fată frumoasă, are un trup superb, e fotogenică dar, din păcate, nu gândește decât cu ce are între picioare.

Katy sorbi din cafea, după care izbucni în râs.

— Claude, ești îngrozitor, hohoti ea.

— Știu, *chérie*, dar la vârsta mea mi-o pot permite. Încă mă simt bărbat și, din când în când, am nevoie de o femeie. Pe vremuri, mai că aș fi încercat și cu tine, dar Alain m-a atenționat, fiindcă erai prietenă cu soția lui, nici să nu-mi treacă prin minte așa ceva.

Katy își ridică ochii și-i privi uimită fața atăgătoare. Ceea ce îi citi în priviri o făcu să se simtă jenată. Adică, el...

— Nu-ți face probleme, chicoti el, întinzându-se s-o ia de mână. Nu era nevoie să-mi atragă atenția. Știam că nu sunt de nasul tău. Eu aparțin lumii lui Jen ; fetele știu care e regula jocului și nimeni nu se simte jignit. Tu ești inteligentă, tipul de femeie care crede în dragoste și căsătorie, care se dedică familiei. Soția mea care a murit îți se-

măna foarte bine. O strânse de mână cu degetele lui fine de artist. Este și motivul pentru care am să mă dezic și am să-ți dau un sfat.

— Ei, haide, Claude, tu întotdeauna mi-ai dat sfaturi.

— În probleme de modă și legate de munca noastră, da, dar acesta este unul mai personal. Încordată, Katy încercă să-și desprindă palma dintr-a lui. Katy, te știu de multă vreme, ca angajată, dar mai bine ca prietenă a familiei. Am urmărit cum, dintr-o adolescentă timidă, ai devenit o femeie frumoasă și rafinată și de-asta nu-mi place să te văd că suferi.

— De unde ai mai scos-o și pe-asta ? se apără Katy. Îmi iubesc meseria... mă pricep...

— Katy, mai citesc și eu ziarele. Tu și Jake Granton umpleți paginile *Paris Match*-ului. Asta înseamnă că ai uitat cât de populară ești în Franța. Un titlu sună cam așa „Zburdalnica Lena îl scoate din bârlogul lui pe nesociabilul bancher Granton".

— Ei, fir-ar să fie, mormăi ea.

— Imaginea Lenei eu am creat-o și știu că nu ești tu, cea adevărată. De tine trebuia să trag ca să ieși în lume. Tufele de trandafiri pe care le-ai plantat în jurul casei încă mai înfloresc, iar pentru Anna ai fost ca o mamă. La rândul lui, Granton e un tip cu bani, dar nu arunca cu ei în vânt, așa că vreau să știu ce se petrece. E ceva care nu merge.

— Ai tu o imaginație bogată, Claude, i se adresă ea pe un ton rece, dar privindu-l își dădu seama că nu scăpa atât de ușor contrazicându-l.

– După cum ştii, l-am întâlnit pe Jake când cu licitaţia în scop de binefacere. Încă o mai rodea gândul că de la Claude i se trăgeau toate belelele.

– Nu, nu ştiam. Serviciul de publicitate a aranjat întâlnirea. Am rămas cu impresia că te-ai văzut cu bărbatul care asistase la paradă.

Katy îl privi cu atenţie. Spunea adevărul.

– Acela era reprezentantul lui Jake, spuse pe un ton sec. Oricum, atunci a fost începutul, iar acum bănuiesc ce ai putea spune : că am ajuns să se scrie despre noi.

– Am citit multe şi m-am bucurat pentru tine până când ai apărut ieri. Trebuie să recunoşti că am mai multă experienţă decât tine în materie de dragoste şi când văd o femeie frumoasă care renunţă să mai fie manechin, care nu-şi menajează silueta, căreia îi place noua ei carieră şi care, după toate probabilităţile, este îndrăgostită pentru prima oară, raţiunea îmi spune că în situaţia asta ar fi trebuit să te îngraşi, nu să slăbeşti. Ieri la aeroport când te-am văzut, parcă erai o stafie.

– Îmi menţin silueta, se apără ea.

– Katy, de două săptămâni sun la tine acasă în fiecare seară ; la început voiam să ştiu sigur dacă vii la petrecere, pe urmă mi-ai stârnit curiozitatea neştiind ce se petrece cu tine. Nu mă amestec. Dacă te-ai mutat la el, asta-i treaba ta, dar nu-ţi bate joc de tine. Trebuie să te măriţi.

Ea îşi retrase mâna şi sorbi din cafeaua care se răcise.

– Ştiu eu mai bine ce fac, Claude. Nu-ţi face griji în privinţa mea.

— Cum zici tu, Katy. Se ridică şi o ajută şi pe ea să se ridice. Dar, nu uita, ori de câte ori vei avea nevoie de un prieten sau de un refugiu, vei fi binevenită.

— Îţi mulţumesc, Claude, şopti ea emoţionată. Era un bărbat grijuliu, un adevărat prieten...

Adormi îndată ce puse capul pe pernă şi când simţi pe pleoape două degeţele şi auzi o voce care-i şoptea „Te-ai trezit, tanti Katy ?", mormăi ceva, după care se ridică imediat şi o luă pe Caterine în pat lângă ea.

*
* *

Cu ochii în lacrimi, işi luă rămas-bun pe aeroport de la Claude, Alain şi Caterine şi se îndreptă cu paşi grăbiţi spre avion. În mai puţin de o oră avea să fie la Londra ; va lua un taxi şi va ajunge la tatăl ei exact la ora ceaiului. Jake nu avea cum să afle că a ieşit din ţară. În privinţa asta, se înşela...

Taxiul se opri în faţa locuinţei tatălui ei. Katy îşi desfăcu geanta de voiaj, îşi găsi poşeta şi începu să bombăne. Nu avea mărunţiş şi-l rugă pe şofer să aştepte. Ajunse la uşă şi apăsă pe sonerie.

— Hai mai repede, mormăi în gând.

Uşa se deschise şi ea pătrunse în hol.

— Tată, am nevoie de nişte... Când simţi mâna care-i strângea braţul, nu mai reuşi să scoată un sunet. Îşi ridică privirea spre chipul înfuriat al lui Jake. Ce naiba căuta acolo ? Sufocată de frică, îşi înghiţi nodul din gât şi cu un enorm efort de voinţă

îi zâmbi. Îmi trebuie nişte mărunt să plătesc taxiul, îi ceru ea pe un ton indiferent.

Degetele lui i se înfipseră în braţ făcând-o să geamă de durere.

– Am eu grijă de taxi şi după aia o să am grijă şi de tine. Ameninţarea era evidentă. Salută-l pe tatăl tău şi ia-ţi la revedere. Plecăm imediat.

Rămase în hol urmărindu-l, încremenită de spaimă, cum se îndepărează.

– Katy, scumpo, în sfârşit, ai apărut. Vocea tatălui ei o dezmetici. Bietul Jake te aşteaptă de nu ştiu când.

– Bună, tată, murmură ea, nevenindu-i să creadă că planul ei eşuase. Jake ar fi trebuit să stea în Elveţia până a doua zi. Îmi pare rău...

– Las-o să i pară rău, David, o întrerupse vocea sardonică a lui Jake. Avem o întâlnire urgentă, cred că înţelegi, prietene.

Şi, înainte să-şi dea seama ce se întâmplă cu ea, Katy se trezi luată mai mult pe sus şi împinsă afară din casă.

– Ia stai puţin ! protestă ea, în timp ce Jake, ţinând-o strâns de încheietură, aproape că o târî spre BMW-ul negru, ulimul tip.

– Taci şi urcă.

Simţi cum o împinge, destul de brutal, pe bancheta din dreapta. Geanta de voiaj îi zbură pe deasupra capului şi ateriză în spate.

– Era să mă lovească ! exclamă ea.

Jake se aşeză alături, cu o mână pe volan şi cealaltă pe speteaza banchetei.

— Când am să termin cu tine, îţi garantez că o lovitură de sacoşă ţi se va părea o nimica toată. Şuieratul vocii lui şi tonul răguşit o înfiorară de spaimă.

Katy îşi ridică privirea şi se făcu mică pe locul ei când îi văzu chipul desfigurat de furie. Ochii negri îi străluceau ca tăciunii. Pielea îi stătea întinsă pe pomeţii proeminenţi şi un nerv îi pulsa în maxilarul încleştat. Înverşunare şi ostilitate nu erau cuvintele potrivite care să descrie ceea ce simţea că se repede asupra ei ca valurile unei furtuni devastatoare. Niciodată nu-l mai văzuse atât de pornit împotriva ei.

— Nu crezi că ai întrecut măsura ? replică, spre surprinderea ei, pe un ton cât se poate de calm. Când maşina porni avu curajul să adauge : De altfel, se ştie foarte bine că femeile se răzgândesc foarte uşor. Căuta cu disperare o scuză — orice care să-i domolească furia.

— Taci din gură.

Ceea ce şi făcu, iar restul drumului îl parcurseră într-o tăcere mormântală.

— Coboară.

Katy îi aruncă o privire şi se conformă. El o apucă de braţ şi aproape că o târî în lift. Când încercă să-şi tragă mâna o strânse şi mai tare. Simţi că i se face rău de la stomac şi că-i îngheaţă sângele în vene. Avea sumbra convingere că orice scuză ar fi invocat, Jake n-ar fi crezut-o. Dar, chiar avea importanţă ? Oricum, relaţia lor trebuia să se sfârşească odată şi odată ? De ce nu atunci ?

Jake o împinse în casă și încuie ușa punând cheia în buzunar.

– Ei, haide, Jake, nu-i necesar să fii atât de melodramatic. Încercă să zâmbească. În loc să stau cu tata, m-am întâlnit cu niște prieteni. Instinctul de conservare o îndemna să nu-i amintească nimic de Paris.

– Minți. Jake o cuprinse de umeri și o întoarse spre el. Prietenii tăi locuiesc la Paris! îi urlă el în față.

– Cum...?

– Ți-am plătit cursa taxiului de la aeroportul Heathrow, trădătoareo. Acum e rândul tău să-mi plătești. Îi sfâșie haina de pe ea și bluza.

– Nu... Se lupta să scape dar, curând, cedă când el o luă în brațe și o duse în dormitor, aruncând-o fără multe vorbe în patul încăpător.

Jake se întinse peste ea, dominând-o amenințător. Niciodată nu-l mai văzuse atât de nervos. În privirea lui citea o pornire spre violență, abia stăpânită. Își duse mâna la gât, într-un gest involuntar, trădându-și astfel spaima.

– Așa e, Katy, iubito, ți-aș putea suci gâtul foarte ușor, dar mai întâi... Își plimbă privirea peste trupul prăbușit în pat și smulse hainele de pe ea... Vreau să-ți scot din pori urmele mângâierilor lui Claude.

– Nu, ai înțeles greșit! țipă ea. Lasă-mă să-ți explic. Dar era prea târziu.

Jake se lăsă într-o parte trăgând-o după el. Îi mușcă buzele, insensibil la durerea provocată de sărutul lui atât de sălbatic încât, la un moment dat,

își simți pe limbă gustul sângelui. Dar acesta nu fu decât începutul.

Gura lui îi căută și-i găsi sfârcul roz, în vreme ce palmele îi mângâiau trupul chinuindu-l, făcând-o să scâncească de disperare că nu i se putea împotrivi. Înnebunită de dorință îl cuprinse în brațe — habar n-avea când se dezbrăcase el — și își înfipse unghiile în spatele lui. Aproape că țipa când el își cobori gura să-i cucerească și ultima fortăreață. Își auzi propria voce care îl implora să nu mai aștepte.

Jake o penetră cu brualitate dintr-o singură mișcare ; ea se arcui și își încolăci picioarele în jurul mijlocului lui. Țipătul ascuțit îi fu înăbușit de gura care o cuprinse din nou pe a ei.

Ceva mai târziu, cât de târziu nici ea nu știa, Jake se rostogoli într-o parte și rămase privindu-i trupul gol.

— Ești o femeie frumoasă, Katy, dar ai suflet de târfă. Îmi închipuiam că pot... Se opri.

Katy tresări văzându-i ura nedisimulată ce-i strălucea în priviri.

— Ce să poți ? șopti ea.

— Nimic. Fă-ți bagajul și pleacă. Nu vreau să te mai văd în fața ochilor. Și, inconștient de frumusețea magnifică a trupului său gol, se apucă să-și adune lucrurile împrăștiate pe jos. Sfidând-o cu privirea adăugă : Într-o jumătate de oră, să dispari. Dacă-ți uiți ceva, îți voi trimite acasă. Și ieși din cameră.

Katy strânse cu putere din ochi. Nu voia să plângă. Acesta era sfârșitul și, probabil, așa era mai bine. Măcar avusese mândrie. El niciodată nu

avea să afle cât de mult îl iubea, sau că-i purta în pântece copilul. Îi venea să râdă în hohote. Şi mai sperase că el va insista să se căsătorească aflând că va fi tată. Cu siguranţă că, dacă ar fi aflat, ar fi obligat-o să scape de el, fiindcă niciodată n-ar fi acceptat un copil făcut cu o desfrânată, aşa cum o socotea el.

CAPITOLUL IX

Katy se ridică în capul oaselor și se așeză pe marginea patului. Își aplecă fața și părul lung și blond i-o acoperi. Jake o părăsise. Odată și odată tot trebuia să se întâmple și, în mintea ei încă amorțită, realitatea acestui lucru pătrunse ca acidul care roade în stâncă. Netemeinicia acuzațiilor lui și furia necontrolată care-l apucase aflând că fusese la Paris și că locuise la Claude, o indignau peste măsură. Ei, și ? Ce dacă își închipuia că are și un amant mai în vârstă ? O lăsase vreodată să-i explice adevărul ? În loc s-o facă el... Se zgribuli. Violența cu care o posedase îi istovise trupul și, în cele din urmă, îi cedase din nou. Își dădu la o parte părul din ochii care se micșoraseră de furie. O făcuse pentru ultima oară, își spuse în gând.

Se ridică în picioare și își adună repede lenjeria din sertare, aruncând-o pe pat. Își alese o pereche de chiloți și un sutien și se duse să facă duș.

După cinci minute se reintoarse în dormitor și se apucă să-și scoată din dulap rochiile, fustele, toată îmbrăcămintea, pe care o aruncă pe pat,

alături de celelalte lucruri. Avu o grijă deosebită să nu amestece printre ele vreun obiect de îmbrăcăminte din cele cu care Jake o păcălise să le cumpere când fuseseră la Veneția.

Viața mondenă din ultimele săptămâni o obligase să poarte unele din acele rochii de seară, garderoba ei, deși cu lucruri de cea mai bună calitate, fiind destul de sărăcăcioasă.

Scoase valizele din camera de toaletă, înjurându-l pe Jake în gând. „Mizerabilul, ipocrit nenorocit". Se îmbrăcă în jeanși și un pulovăr bleu de lână, își pieptănă părul cu îndârjire, strângându-l în coadă de cal cu o eșarfă bleu de mătase. Nu-i păsa cum arată. Nu voia decât să plece mai repede de acolo.

Își strânse de pe măsuța de toaletă sticluțele și borcănelele și le trânti în valiză. Ezită în fața cutiuței negre lăcuite, privind cu atenție diamantele strălucitoare. Scoase dinăuntru inelul pe care i-l dăduse Jake, cel cu care își bătuseră joc de bătrâna doamnă. Fusese ideea lui perfidă. Ca, de altfel, toate ideile care-i treceau prin cap nemernicului!

Strânse din buze dezgustată, atât de ea cât și de el. Îi permisese lui Jake să o șantajeze făcând-o amanta lui, lăsând-o să spere că, prin cine știe ce minune, poate chiar ținea la ea, deși știa că adevăratul motiv era răzbunarea.

Aparent, fusese dispusă să uite motivul principal pentru care o sedusese cu ani în urmă. Ea ar fi trebuit să fie paravanul în spatele căruia el să-și facă de cap cu Monica, înșelându-i tatăl.

Doamne, dar chiar că fusese o proastă. Băgă

în buzunar pandantivul pe care-l primise la aniversarea celor optsprezece ani și inelul. Jake Granton să se aștepte la o mare surpriză, își spuse furioasă. Toată durerea și umilința la care o supusese răbufniră și începu să tremure de nervi. Va pleca fără să mai privească înapoi. Umplu, la întâmplare, prima valiză, trânti capacul și o duse lângă ușă. Cea de a doua o urmă rapid.

Katy gâfâia, cu fața roșie din cauza efortului și a furiei. Se opri în holul de la intrare. Ochii verzi aruncau scântei. Avea să-i spună pentru prima oară ticălosului perfid ceea ce credea exact despre el.

– Bun. Ești gata. Am să-ți chem un taxi. Încotro, acasă sau la aeroport și apoi în brațele lui Claude ? o iscodi Jake pe un ton mieros.

Katy se uită la el.

– Ipocritule ! Nu se mai putea abține.

El stătea rezemat neglijent de pervazul ferestrei. Îmbrăcat într-un tricou alb, simplu și în jeanși care i se mulau pe coapse arăta nemaipomenit de seducător ; simți o undă de regret, dar imediat alungă sentimentele pe care nu reușea să și le stăpânească.

Jake avea o expresie îndârjită.

– Trebuia să-mi fi amintit vechiul proverb, că nu poți face din coadă de câine sită de mătase. Greșeala mea a fost că am încercat. O târfă rămâne târfă toată viața, o insultă el apoi se îndepărtă de fereastră.

Pentru Katy care abia își mai putea stăpâni nervii, acea ultimă insultă fu picătura care umplu

paharul. Se apropie de el și-l apucă de mâna în care ținea receptorul.

– Nu te grăbi, se răsti ea.

Jake îi privi palma pusă peste a lui ; cu cealaltă mână îi prinse încheietura între două degete și i-o dădu la o parte ; strâmbându-se dezgustat dădu drumul mâinii de parcă ar fi fost un șobolan mort.

– Ți-am spus să pleci ; nu mă face să te dau pe ușă afară.

– N-ai teamă, am să plec, dar nu înainte de a-mi satisface dorința spunându-ți tot ce cred despre tine. Dacă sunt o târfă, este pentru că tu ai făcut din mine o târfă ! urlă ea. Te-ai băgat din nou în viața mea crezând că mă poți cumpăra pentru trei mii de lire. Jake Granton, bancherul cel onorabil, care se ferește de publicitate ca dracu' de tămâie. Chiar dacă te-ai folosit de agentul tău – deși, numai Dumnezeu știe de ce – întâlnirea a avut loc în public. Cât privește amabilul compliment pe care mi l-ai făcut, ticălos perfid, m-aș mai culca cu tine...

– Destul, o întrerupse el.

– Ba deloc... de-abia am început, îl înfruntă ea, împingându-și bărbia înainte. Ești un șantajist ordinar. Stau și mă întreb ce-ar zice prietenii tăi din City dacă ar afla. Ceea ce mi-ai pretins nu ai făcut-o decât pentru că ți-am rănit orgoliul de mascul. Ce răzbunare mârșavă. M-ai cumpărat, iar eu am fost destul de proastă încât să-mi pese de ceilalți și să accept. Asta a fost arma pe care ai folosit-o, cu bună-știință, împotriva mea, domnule Mare și Tare Granton.

– Nu-i adevărat.

Ea nu-l luă în seamă.

– Ești ipocrit și escroc. Până și pe bunica ta ai mințit-o. Scutură din cap. Și mai ai tupeul să faci aprecieri idioate la adresa mea. Își îndesă palmele în buzunarele jeanșilor, încercând să le oprească tremurul. Strângea în pumn o cutie tare și fără să se mai gândească, scoase dinăuntru inelul și pandantivul și i le aruncă în față.

– Ia-ți înapoi zdrăngănelele și dă-le următoarei femei pe care ai s-o cumperi.

Jake tresări când bijuteriile îi zgâriară fața și căzură pe jos. Se aplecă încet și le ridică. Își îndreptă umerii și câteva clipe le privi ținându-le în palmă, după care o apucă de braț și o întoarse cu fața spre el.

– Le-ai păstrat, totuși, până acum, zise el iritat, jucându-se cu pandantivul.

Îi vorbea în silă și disprețuitor, își spunea Katy înfuriată, abia stăpânindu-se.

– Am făcut prostia să cred că era un dar de ziua mea. Acum îmi dau seama că mi-l dăruiseși pentru serviciile pe care ți le făcusem în săptămâna aceea. Ochii i se umeziră de lacrimi când îi reveni în minte ziua în care făcuseră dragoste prima dată, cu ani în urmă. Clipi ; cât de idioată fusese și totul se întâmplase numai din vina lui.

– Nu-i adevărat, Katy, zise Jake pe un ton hotărât. A fost un dar de ziua ta. Niciodată în viața mea n-am cumpărat o femeie și eu...

În liniștea care se lăsase brusc în cameră se auzi râsul ei ascuțit.

– Chiar așa, Jake ? îl iscodi ea cu cinism.

Jake se încruntă şi strânse din buze până i se albiră. Se străduia să-şi păstreze calmul, dar lui Katy puţin îi păsa. Nu o mai putea intimida.

– Adevărul te deranjează, iubitule ? îl luă ea peste picior.

– Te-am ascultat cum baţi câmpii, dar faptele rămân fapte. Mă poţi acuza pentru anumite lucruri, dar Claude şi toţi ceilalţi... Îşi luă mâna de pe umărul ei şi se tolăni pe canapea. Ia taxiul şi pleacă, Katy. Şi, făcându-i cu mâna în semn de la revedere, îşi luă ziarul şi începu să citească.

– Toţi ceilalţi ? urlă ea. Nenorocitule ! Nu au existat alţii, o ştii prea bine. Şi numai din cauza ta. Ţi-am dăruit totul, am crezut în declaraţiile tale de dragoste, dar am aflat la timp adevărul despre tine.

– Care adevăr, Katy ? Nerăbdarea din tonul lui nu o sesiză, ci numai nota de cinism.

Începu să râdă, un hohot de râs aproape isteric.

– Monica ! Şi cu Monica cum rămâne, Jake ? ţipă ea. Fosta mea mamă vitregă, femeia pe care m-ai rugat s-o accept. Îţi aminteşti, Jake ? Femeia cu care te-ai culcat de atâtea ori chiar sub nasul soţului ei, al tatălui meu.

Îl privi încrâncenată.

– N-am plecat în Franţa fiindcă voiam să-mi lărgesc orizontul ; am plecat fiindcă nu puteam suporta modul în care te foloseai de mine, sau aveai de gând să te foloseşti de mine, chiar cu preţul unei căsătorii, pentru a-ţi masca intenţiile mârşave.

Simţi brusc că i se face greaţă ; îi spusese mai

mult decât ar fi trebuit să afle. Se răsuci, străbătu camera și ridică de jos o valiză.

Deschise ușa, dar ceva o reținea ; se întoarse, neputând să nu-l mai privească pentru ultima oară pe bărbatul pe care îl iubise atât de profund și atât de multă vreme.

Jake stătea în aceeași poziție, cu capul dat pe spate, schimbat la față, cu ochii strâns închiși și cu buzele crispate ca și cum l-ar fi durut ceva. Arăta de parcă cineva l-ar fi înjunghiat în stomac.

Katy nu știa ce să facă ; nu-l văzuse niciodată în halul acela. I se făcuse, oare, rău ?

— Jake, îi șopti ea numele, deși știa că trebuie să plece.

El deschise ochii, își încrucișară privirile și ea nu i-o putu evita. Probabil că la fel simțea și cerbul rănit în inimă de glonțul viclean al vânătorului. În adâncul ochilor lui Jake, umbriți de gene dese, citea nesiguranță, tristețe și durere. Nici nu-și închipuise vreodată că putea fi atât de vulnerabil.

Făcu un pas spre el, dar se dădu brusc înapoi când el sări în picioare cu chipul schimonosit de furie. Jake și vulnerabil ! Se scrântise la cap dacă crezuse... Katy se întoarse să plece.

El o prinse de braț și o răsuci cu fața spre el. Ochii îi aruncau scântei când o împinse în perete și își lipi coapsa cu abdomenul ei. Katy se repezi la el cu amândouă mâinile, dar cu o ușurință care o ofensă și mai mult, i le prinse ca în cătușe și i le ridică deasupra capului.

O clipă i se făcu frică. Jake parcă își ieșise din minți. Și ea care făcuse greșeala să creadă că-i

era rău. Ce cacealma ! Îl văzu deschizând gura, dar nu scoase nici un sunet.

— P... plec.

Și așa zăbovise prea mult. Acum chiar că o s-o dea afară !

— Taci din gură, proasto !

Furia lui o făcu să-și piardă curajul și pieptul începu să-i palpite. Îi era teamă dar, spre rușinea ei, coapsele lui puternice care o apăsau îi creau și alt fel de senzații.

— Monica ? Îndrăznești să mă acuzi că m-am culcat cu mama ta vitregă ? Ești nebună, femeie ?

— Eu nu, dar tu, în mod sigur, replică ea gâfâind ușor. Ce e cu tine, Jake ? Nu suporți ideea că știu totul despre Monica și că prostiile pe care le-ai spus despre Claude nu valorează doi bani ? zise ea batjocoritor.

— Nu m-am culcat niciodată cu Monica, nici înainte, nici după căsătorie, și nici după aceea. Dacă ai îndrăznit să-i sugerezi lui David ceva legat de asta, îți sucesc gâtul. Când mă gândesc la anii pierduți numai din cauza imaginației tale tâmpite, simt că turbez. Îmi vine să te omor, dar n-am s-o fac decât după ce am să mă culc cu tine, până am să te văd leșinată. Cum ai putut să faci una ca asta ? o întrebă nevenindu-i să creadă. Cum ți-ai putut închipui că mă pot preta la așa ceva ? ceva ?

— Cum am putut ?! țipă ea. Era un actor desăvârșit, dar nu mai credea o vorbă din tot ce-i spunea. Pot, Jake, fiindcă te-am văzut cu ochii mei. N-are rost să negi. Oi fi fost eu tânără, dar nu și proastă. Numai în privința ta m-am înșelat.

Credeam că vii la noi să mă vezi pe mine, dar asta nu a durat decât până am împlinit optsprezece ani și am terminat școala.

– Zi-i mai departe, o îndemnă Jake, frecându-se de ea.

Katy recunoscu semnele ; furia lui se domolise, dar strălucirea ochilor negri era la fel de intensă. Îi privi gura ; respirația lui fierbinte îi mângâia fruntea și își dădu seama că dacă nu pleca repede, nu va mai putea rezista schimbărilor care se petreceau în limbajul trupului lui.

– Dă-mi drumul la mâini, îi ceru ea. Nu mă pot concentra când stai aplecat peste mine, mare cât un dinozaur. Spre surprinderea sa, îi dădu drumul.

Trase adânc aer în piept să se liniștească. Îi simți privirea plimbându-i-se peste sfârcurile care împungeau pulovărul, dar nu voia să se lase intimidată de surâsul provocator ce-i apăruse pe buzele senzuale.

– Așa-i mai bine ? o întrebă calm.

Nu era ; deși nu se mai atingeau, mâinile lui care rămăseseră sprijinite de perete o țineau, efectiv, prizonieră. Nu mai era deloc furios, dar bănuia în sinea ei că vocea lui blândă era cu mult mai periculoasă. Își frecă palmele nervoase de pantaloni.

– Continuă, Katy, dar explicațiile tale trebuie să fie foarte convingătoare, altfel o pățești, o amenință el.

Mai bine și-ar fi ținut gura, deși intâlnindu-i privirea sfredelitoare, aproape nerăbdătoare, nu-i mai fu atât de frică

Îi explică în grabă cum se întorsese acasă cu o zi mai devreme, ce văzuse și auzise. În timp ce vorbea, Jake se crispă, apoi își îndreptă umerii și își lăsă mâinile în jos.

— Și în toți acești patru ani ai rămas cu această impresie despre mine, în urma unei discuții la care ai tras cu urechea. Ai crezut că anii în care am fost prieteni te-am înșelat pentru a mă culca cu mama ta vitregă. Am înțeles bine ? o întrebă cu voce aspră.

— Da.

O sfredelea cu privirea, măsurând-o din cap până-n picioare, de parcă atunci o vedea pentru prima oară.

— Și, bineînțeles, nici explicații nu mi-ai cerut.

— Așa e. De ce s-o fi făcut ? replică ea pe un ton tăios și, cu un gest sfidător din cap, continuă direct. Am auzit-o pe Monica amintindu-ți de minunata săptămână pe care ați petrecut-o la schi, în camera de hotel. Erați îmbrățișați. Oi fi fost eu tânără și naivă, dar cu văzul și auzul stăteam foarte bine, încheie ea pe un ton sarcastic.

Ridicând din umeri Jake se întoarse și se îndepărtă. O clipă îl urmări prudentă. Se gârbovise și părea un om înfrânt. Își trecu mâna prin păr și cum stătea cu spatele, Katy încercă să se furișeze spre ușă dar, probabil, făcu un zgomot pentru că Jake se răsuci cu fața spre ea.

— Așteaptă, Katy. Cred că-ți pot explica ce s-a întâmplat.

— Nu te mai obosi, mormăi ea revoltată și se aplecă să ridice una din valize.

— Te rog, Katy, nu pleca. Ascultă-mă ; îți cer prea mult ?

— Nu-ţi datorez nimic, mincinosule ; în ce mă priveşte, m-am achitat cu vârf şi îndesat, îl înfruntă ea.

— Te rog, ascultă-mă, îi ceru el încordat. Îmi amintesc foarte bine seara aceea. Cum s-o fi uitat ? A fost seara în care i-am cerut lui David, în mod oficial, mâna ta. Cinasem împreună, şi normal că Monica era şi ea acolo. După aceea eu şi Monica a trebuit să punem la punct nişte treburi şi tatăl tău s-a dus să se culce.

— Nişte treburi ! pufni Katy cu dispreţ.

— Habar n-am ce-o apucase să se poarte aşa! Te-a auzit, probabil, intrând şi a vrut să facă o glumă proastă. O cunosc de multă vreme şi ştiu că are un simţ al umorului cam ciudat. Chiar am rămas surprins când m-a luat de gât şi a început să vorbească despre *noi*. Am potolit-o repede şi după cinci minute am plecat.

— Pfui ! pufni Katy. Iar acum o să-mi spui că nici n-ai fost plecat cu ea în vacanţă.

— Îţi spun numai adevărul, Katy. Despre săptămâna aceea la schi pot să-ţi spun că Monica a apărut acolo când eram într-una din obişnuitele excursii în Elveţia, dar nu adusă de mine, ci însoţită de unul din prietenii mei de la colegiu. Când a spus că n-am părăsit hotelul era fiindcă eu îmi scrântisem genunchiul şi ea glezna. Nu ştiu cum ţi-o fi sunat ţie, dar eram complet nevinovat.

— Bine, îţi mulţumesc pentru explicaţii, dar e prea târziu. Acum, te rog să-mi chemi un taxi.

— Nu mă crezi, nu-i aşa ? Scutură din cap. Nu vrei să mă crezi...

— Nu mai e nevoie să te cred...

— Ce știi tu ce e nevoie, cu mintea aia de bibilică, o întrerupse pe un ton sarcastic și, ridicând cealaltă valiză, adăugă : Nu-ți trebuie nici un taxi. Dacă te conduc eu... ajungi mai repede.

Katy nici nu catadicsi să comenteze. Era grăbit să scape de ea, își spunea deprimată. Pierduse destul timp cu explicațiile pregătite dinainte ! În scurt timp însă, avea să iasă definitiv din viața ei. Nici o scuză, nici o justificare n-ar mai face-o să se răzgândească. Îl urmă tăcută la mașină.

La un moment dat, Katy își dădu seama că Jake nu conducea pe drumul spre casă și tocmai văzu pe fereastră semnul care indica aeroportul Heathrow.

— Unde mergem ? ! se răsti ea. Jake o privi cu coada ochiului și zâmbi ironic.

— Chiar mă întrebam când o să rupi tăcerea și o să mă bagi în seamă ? îi răspunse batjocoritor.

— Asta-i drumul spre aeroport, nu spre casa mea ! îi strigă ea. Vreau să...

— Ceea ce vrei tu, Katy, este adevărul, iar dacă reușești să nu mă indispui, în următoarele ore, îl vei afla. Acum, taci din gură și culcă-te. Pari frântă de oboseală și până la destinație mai avem de mers.

— Pe lângă șantaj, mai pune la socoteală și răpirea, zise ea rar și fără vlagă. Toată supărarea care o ținuse încordată atâtea ore se risipise, luându-i locul, treptat, durerea sufletească. Îi dădură lacrimile. Nu știa de ce Jake îi prelungea agonia. Din orgoliu bărbătesc, poate ; nu admitea ca ea să aibă ultimul cuvânt, deși încercările lui de

a-şi justifica faptele fuseseră atât de patetice încât stârneau râsul.

El o privi cu coada ochiului, ridicând răutăcios dintr-o sprânceană.

— Sarcasmul nu te prinde, iubito. Fă ce ţi-am spus. Măcar o dată în viaţă ai încredere în mine.

Îl privea din profil. Îşi concentrase atenţia asupra drumului şi nici urmă de supărare sau incertitudine nu i se mai citea pe chip. Arăta foarte viril, un bărbat încrezător în propriile-i puteri. Spusese să aibă încredere în el ! Mai degrabă ar fi avut încredere într-un şarpe cu clopoţei. Deschise gura să-i ceară să o ducă acasă, dar o închise la loc.

Fără să vrea îşi aminti o vorbă care circula în Franţa, spusă, de mult de celebrul Maurice Chevalier. „Majoritatea bărbaţilor se îndrăgostesc în locuri atât de slab luminate încât nici un costum nu şi-ar putea alege în întunericul ăla". Acelaşi lucru e valabil şi pentru femei, îşi spuse posomorâtă. Îl iubea pe Jake, dar pasiunea ei nu avea justificare.

La optsprezece ani, Jake o sedusese şi o înşelase. La douăzeci şi doi, o şantaja şi exact în acest moment părea că are intenţia s-o răpească. În cazul ei, dragostea era, cu siguranţă, oarbă. Dacă ar fi avut un dram de minte, până atunci ar fi trebuit să-l împiedice. În loc s-o facă, şedea tolănită pe banchetă, cu ochii închişi, rugându-se să nu se mai lase ispitită şi să se despartă de el, măcar cu o urmă de mândrie.

CAPITOLUL X

Se trezi dintr-un somn profund, simţind o mână pe umăr. Clipi şi deschise ochii. Afară se întunecase şi prin perdeaua groasă a nopţii nu răzbătea decât lumina farurilor.

Se dezmetici de-a binelea şi roşi constatând că adormise cu capul pe umărul lui Jake.

– Unde suntem ? îl întrebă, ridicându-şi de pe faţă câteva şuviţe de păr răzleţe şi aranjându-şi pulovărul.

– Ai să vezi imediat, răspunse Jake enigmatic în timp ce cobora din maşină.

Trase adânc aer în piept, umplându-şi plămânii cu aerul rece, mirosind a sare. Ochii i se măriră de uimire când îşi opri privirea asupra construcţiei masive din granit. Treptele de piatră, cu un aspect elegant, duceau spre o uşă dublă din lemn de stejar, care se deschise brusc lăsând să se strecoare afară o rază aurie de lumină. Îşi ridică ochii. Deasupra uşii, o fereastră boltită, cu vitralii, care îşi împrăştiau peste maşină culorile vii, ca într-un caleidoscop.

Gâfâind, Katy făcu un pas înainte. Era casa ei părintească. Forma mânerului din sticlă colorată i-o confirmă.

– Jake, stai pe loc ! țipă, repezindu-se după el pe scări și apucându-l de braț. Nu poți intra acolo. Tata a vândut-o.

– Nu te speria, Katy. Suntem așteptați. O luă de mână, apoi obligând-o să-l țină de braț, mai mult o târî înăuntru.

Aruncă o privire năucită bătrânului care stătea în holul de la intrare și-i șopti „bună seara". Ce naiba căuta Jake acolo ? se întreba înfuriată. Clădirea fusese transformată în hotel ? Era destul de spațioasă pentru o asemenea destinație. În minte îi reveniră imagini vii din perioada copilăriei, când de-abia învățase să socotească și umbla prin casă numărând fiecare cameră în parte și toate dulapurile, în total treizeci și cinci.

Fiind atât de șocată îl lăsă pe Jake s-o conducă în sufragerie și se așeză pe un scaun. Până și mobilierul era același. Masa lungă din lemn de stejar lustruit lucea în lumina slabă. Acum era convinsă că nu intrase într-un hotel. Privea cu nesaț în jurul ei în casa pe care întotdeauna o adorase. Dar cum șocul revederii neașteptate a casei părintești se domoli treptat, Katy începu să observe și anumite schimbări făcute între timp. Se vedea că proprietarul investise acolo o grămadă de bani.

Podeaua lustruită era acoperită cu un covor chinezesc nou ; pereții erau tapetați cu mătase Sanderson, în tonuri aprinse de albastru și auriu ; perdelele erau, de asemenea, noi.

În cele din urmă privirea i se opri asupra bărbatului care stătea la masă în fața ei.

– Jake, cum de-am ajuns aici ? De unde au știut că sosim ? Nu înțelegea nimic din ce se pe-

trecea acolo. Plecaseră din Londra de parcă ar fi făcut-o pentru totdeauna. Gândurile îi fură întrerupte de râsul lui gutural.

— Nu-i nimic de râs.

— Răspunsul este un telefon dat din mașină ; discutăm totul după cină.

Ușa sufrageriei se deschise și Katy rămase cu gura căscată. Bătrânul domn, în tradiționalul costum de majordom, își făcuse apariția împingând măsuța pe rotile încărcată cu veselă din argint. Katy își privi îmbrăcămintea veche și uzată. Trebuia să se fi schimbat pentru cină. Proprietarii casei nu vor fi încântați de ținuta ei neglijentă.

— Jake, trebuie să mă schimb. Ce... ?

— Liniștește-te, Katy, și mănâncă ; te asigur că nu mai vine nimeni la cină.

Cum de-i ghicise gândurile ? se întrebă pentru a mia oară. Apoi, în jumătatea de oră care urmă se luptă să înghită pepenele galben de la gheață, urmat de somonul proaspăt în sos de smântână și felia groasă de prăjitură cu frișcă și ciocolată care, pentru Katy aveau, toate, gust de rumeguș. Când bătrânul apăru cu brânza și pișcoturile, îi veni să-i spargă capul lui Jake.

În timpul mesei el refuză să-i dea orice fel de explicație. Dacă încă o dată i-ar mai fi spus „mai târziu", l-ar fi luat la bătaie. Ardea de curiozitate, dar Jake, zâmbind mânzește, nu-i spunea nimic care s-o facă să înțeleagă.

— Hai cu mine, Katy ; văd că mori de nerăbdare. Se sculă și, ocolind masa, o ajută să se ridice.

— Ce naiba se petrece aici ? îl întrebă.

Jake zâmbi şi în ochi îi sclipiră luminiţe jucăuşe.

— Ai răbdare. Şi, luând-o de umăr o împinse în hol şi apoi în camera pe care ea şi-o amintea ca fiind biroul.

Ar fi trebuit să-i dea braţul la o parte, dar senzaţia era prea plăcută, mai ales că fiind atât de buimăcită nici pe picioare nu se ţinea prea bine. Nu se împotrivi când o trase lângă el pe canapeaua moale şi confortabilă. Plăcut surprinsă, cuprinse cu privirea întreaga cameră.

După câte-şi mai amintea, încăperea aceea era plină de scaune cu speteze înalte din piele tare şi groasă, şi canapele din aceeaşi piele. Acum arăta ca o simfonie în roz şi verde, în ton cu tapiţeria şi draperiile ; tavanul de un roz mai închis avea cornişe şi stucaturi de un roz pal. Minunata colecţie de acuarele reprezenta peisaje rustice din Cornwall. La loc de cinste, deasupra căminului elegant din marmură era prins un tablou de dimensiuni mari, portretul unei fetiţe.

Katy rămase cugura căscată de uimire. Era chiar ea, la treisprezece ani. Îşi aduse aminte că tatăl ei insistase să-şi facă portretul, ca dar de ziua lui. Se gândea la tabloul acela ca şi cum încă ar mai fi aparţinut acestuia.

— Începi să înţelegi ? auzi vocea caldă a lui Jake şoptindu-i la ureche.

Tresări.

— Nu, nu înţeleg, răspunse pe un ton sec, privindu-l uimită în căutarea unui semn pe faţa lui care s-o facă să înţeleagă ceva.

Jake îi luă palmele în mâini şi i le strânse, şi aplecându-şi capul să nu-i vadă faţa, îi spuse :

— Casa e a mea, Katy.

A lui Jake! Nu era cu putință. Încercă să-și desprindă mâinile, dar el o strânse și mai tare. Stând atât de aproape unul de celălalt, atingerea umerilor și genunchilor avea asupra nervilor ei întinși la maximum un efect dăunător.

— Îți amintești când și de ce a vândut-o tatăl tău? o întrebă el pe un ton neobișnuit de ezitant, față de modul în care îi vorbea de obicei.

— Cum să fi uitat? răspunse ea tristă. Încă îmi pare rău. Draga de Monica nu suporta să trăiască la țară și nici nu intenționa să se îngroape de vie pentru toată viața în Cornwall. Nici nu știu de ce mai întrebi; doar erai aici. Aveam cincisprezece ani și mi-ai spus că trebuie să mă supun dorințelor tatălui meu, fiindcă totul va fi bine. O altă minciună de-a ta! Pufni în silă.

— Exact, Katy, aveai cincisprezece ani, te cunoșteam de un an și am cumpărat casa de la tatăl tău. Ia gândește-te. Dacă aș fi avut vreo aventură cu Monica, așa cum îți imaginezi, de ce-aș fi cheltuit o avere pe o casă în care nu îi plăcea să locuiască?

Îl privea buimăcită, neputând scoate o vorbă. El o privea cu o încordare ciudată, de parcă asta ar fi făcut-o să tragă anumite concluzii. Katy se încruntă.

— Mă întrebam eu dacă apartamentul din oraș este singura locuință pe care o posezi. Nu zic că nu e cochet, dar cu averea ta...

— Când tata a murit, am vândut casa părintească și am păstrat-o pe asta; lucrul acesta nu-ți spune nimic?

Ce voia să zică cu asta ? se întrebă Katy nedumerită. Era clar că nu cumpărase casa pentru Monica, ci pentru propria-i plăcere, își zise și, ridicând din umeri, îi spuse ce gândea.

– Ai ghicit. Îmi place casa, dar fiind celibatar e prea mare pentru mine. Când am cumpărat-o mă gândeam la o persoană cu totul deosebită.

– O persoană cu totul deosebită, repetă ea.

– Da. Zâmbi leneș și își ridică privirea spre portretul de deasupra căminului.

În sufletul lui Katy miji o rază de speranță. Era, oare, posibil ? Încerca să-i spună că o cumpărase chiar pentru ea ? Îi judecase greșit pe Jake și pe Monica ? Auzise doar frânturi din conversație. Cu o săptămână în urmă îi spusese că la schi nu își rupsese piciorul doar o dată, ci de două ori. Asta însemna că povestea cu hotelul putea fi adevărată...

– Ți-ai rupt de două ori piciorul... Nu intenționase s-o spună cu voce tare.

– Da, Katy. Își întoarse privirea spre fața ei îmbujorată, îi luă mâinile și ridicându-le la buze cu un gest plin de venerație, îi sărută podul palmelor.

– Acum înțelegi ? o întrebă încet.

Prea multă vreme nu avusese încredere în el și îl urâse, pentru a putea crede imediat ce spune. Cu ochii măriți de uimire îl studia cu atenție căutând pe figura lui un semn care s-o convingă. Dacă ar crede că el cumpărase casa pentru ea, asta însemna că... cererea lui în căsătorie și restul, nu fuseseră minciuni... Dorea să-l creadă, oh, Doam-

ne, cât de mult dorea acest lucru, dar prea mult o mâhnise.

Jake oftă și-i lăsă mâinile.

– Nu vrei să-mi faci nici o concesie. Se ridică și se apropie de cămin, rămânând cu spatele la ea. De ce-ai face-o ? M-am purtat îngrozitor cu tine și n-am nici o scuză. Gelozia e un sentiment de neinvidiat și n-am nici o scuză pentru felul în care m-am purtat cu tine.

Gelozie. Jake și gelos pe ea... Într-un fel, gândul acesta făcea ca scânteia de speranță din sufletul ei să se aprindă ceva mai tare. El se întoarse cu fața spre ea sprijinindu-și cotul de polița căminului, cu un calm aparent, dar ea observă sclipirea din ochii care mai întâi se plimbară asupra ei, pentru ca apoi să se fixeze într-un punct pe peretele opus, de parcă i-ar fi fost teamă să se uite la ea.

– Nu-ți vine să crezi, Katy ? Te asigur că e adevărat, dar poate că ar fi mai bine să încep cu începutul. Vrei să bei ceva ? Eu simt neapărat nevoia.

Schimbarea bruscă a subiectului o deranjă pe Katy. Refuză băutura așteptându-l nerăbdătoare să-și toarne o porție dublă de whisky în paharul de cristal. Îi privea fascinată mușchii gâtului mișcându-se în timp ce sorbea lichidul cu înghițituri mari.

– Să începem cu începutul, repetă el cu voce scăzută.

Jake evita în continuare s-o privească ; se uita din nou la portret.

– Portretul l-am cumpărat o dată cu casa, deși

David a încercat să mă îmbuneze să i-l dau. Este un portret foarte bun care îmi amintește de ziua în care ne-am cunoscut. Așteptam în biroul directoarei să apari ca să-ți dau vestea tristă a morții mamei tale și să te conduc acasă. Acceptasem această sarcină numai fiindcă îi promisesem bunicii că voi trece să-ți văd familia și să mă asigur că la Meldenton totul e în regulă. Noi, latinii, luăm foarte în serios datoriile de onoare.

Schiță un zâmbet.

— Când ai intrat și te-am văzut, am simțit ca o lovitură în stomac. Tocmai veneai de pe terenul de tenis. Părul îți stătea ca un nimb auriu în jurul capului, lung până aproape de mijloc. Purtai un tricou alb și o fustiță care abia îți acoperea fundul și aveai niște picioare...

Katy se aplecă să audă mai bine. Jake vorbea încet, mai mult pentru sine. Probabil o auzise că se mișcă fiindcă se întoarse și-i zâmbi ciudat.

— Erai bine dezvoltată pentru paisprezece ani și erai cea mai frumoasă fată pe care o văzusem vreodată. Nici acum nu știu cum am rezistat să nu te ating. Nu-mi venea să cred ce se întâmplă cu mine. Eram un bărbat în toată firea, un bancher respectabil căruia i se aprinseseră călcâiele după o elevă. Am încercat să mă prefac și să-ți alin durerea până după înmormântare, dar a fost un chin. Mă simțeam îngrozitor de vinovat.

— Vinovat? Ai fost extrem de manierat, spuse Katy zâmbind; dintr-o dată își simți inima ușoară și scânteia speranței străluci și mai puternic.

— Asta fiindcă în următoarele douăsprezece luni am stat departe de tine.

– Dar erau vederile, murmură ea. Așa ținuseră legătura.

– Mă simțeam foarte vinovat, dar nu puteam să mă despart definitiv de tine. Făcu o pauză. Îmi tot spuneam că nu e adevărat, că nu puteam fi îndrăgostit de o elevă. Bunica m-a făcut să-mi înțeleg sentimentele. Când i-am mărturisit ce se întâmplă cu mine, a început să râdă. M-a convins amintindu-mi că sunt pe jumătate italian. Unui italian, diferența de vârstă ca aceea dintre noi nu i se pare importantă, așa că am început să dau mai multă atenție firmei Meldenton și m-am împrietenit cu tatăl tău, dar adevăratul motiv a fost întotdeauna acela de a mă afla mai des în preajma ta.

Katy îl privea cu ochii măriți de uimire. Era același bărbat care, numai cu câteva ore în urmă, îi spusese să dispară din viața lui ?

– Din momentul în care te-am cunoscut m-ai fascinat, mi-ai stârnit curiozitatea, mi-ai luat mințile. Sincer să fiu, îmi era și foarte rușine și, privind în urmă, văd că sunt singurul vinovat de întorsătura pe care a luat-o legătura noastră.

Katy încercă să spună ceva, dar Jake se apropie de ea și luând-o de mâini o ridică în picioare. O prinse de umeri ținând-o foarte aproape de trupul lui puternic și încordat.

– Monica n-a avut nici un amestec în relația noastră. Înțelege măcar atâta lucru, Katy.

– Mi-ai spus să încerc s-o accept...

Jake o întrerupse.

– Asta fiindcă doream să te protejez, să am grijă de tine. Am crezut că era mai bine ca tatăl tău să se însoare decât să...

– Să alerge tot timpul după fuste, adăugă Katy, zâmbind ironic.

– E singurul motiv pentru care te-am sfătuit să încerci s-o accepţi. Dumnezeu mi-e martor că nici n-o cunosc prea bine ; banca noastră se ocupa de afacerile ei, dar pentru mine nu era decât o simplă cunoştinţă. Îţi jur.

– Banca ta încă se mai ocupă de afacerile ei, replică ea simţind că iar se înfurie.

– Din păcate, aşa e, dar îţi promit că, de îndată ce mă întorc în oraş, lucrurile se vor schimba.

Aşa reuşise Jake să se folosească de acţiunile Monicăi la şedinţa consiliului, îşi spuse Katy. În clipa aceea îşi aminti şi de şantajul la care apelase Jake, dar era prea tulburată pentru a-şi putea exprima gândurile cu voce tare.

Jake rămase tăcut, jucându-se cu eşarfa cu care îşi legase părul. I-l desfăcu şi, cu gesturi tandre, îi aranjă pe umeri şuviţele blonde. Privind-o direct în ochi îi spuse pe un ton foarte serios :

– Katy, în viaţa mea n-am iubit o femeie aşa cum te iubesc pe tine. Trebuie să mă crezi. Pentru tine am cumpărat casa de la tatăl tău, cu convingerea că într-o bună zi va fi căminul nostru.

– Te cred... Voia să mai adauge „în ce priveşte casa", dar Jake n-o lăsă să continue.

– Katy, oh, Doamne, Katy. O luă în braţe şi o strânse atât de tare încât Katy îi simţea bătăile frenetice ale inimii. Apoi, sărutul lui care-i devora gura îi stârni aceeaşi dorinţă pătimaşă.

Stăteau pe canapea şi Jake era aplecat deasupra ei. Tocmai se pregătea să-i scoată puloverul, când se opri.

– Nu, Katy... Gâfâia. Se trase într-o parte și o îmbrățișă, stând întinși unul lângă celălalt. Îi ridică o șuviță de păr de pe frunte, privind-o cu ochi arzători, încărcați de o dorință pe care cu greu și-o putea stăpâni.

– De ce, Jake ? Nu înțelegea ce îl oprise să meargă mai departe.

– Fiindcă săptămâni întregi am făcut dragoste și asta, în loc să ne apropie, mai mult ne-a despărțit. Mi-am închipuit că dacă am să mă culc cu tine îi vei uita pe toți ceilalți și ai să începi să mă iubești. Acum îmi dau seama că am procedat complet greșit.

– Nu chiar complet greșit... murmură Katy ; nu era pregătită să recunoască faptul că îl iubea, dar nici nu-l putea lăsa să creadă că îi era indiferent.

– Ah, Katy, nici nu-ți închipui ce fericit sunt că-mi spui asta. După-amiază credeam că te-am pierdut definitiv.

– Tu mi-ai spus să plec, îi aminti ea.

– Din cauza nesăbuitei mele gelozii, îi mărturisi el. Ciudat este că, atunci când ai plecat prima oară la Paris, m-ai mâhnit, am fost furios, dar nu gelos. Îți acceptasem cu ușurință scuza, cum că vrei să cunoști lumea, fiindcă în adâncul sufletului știam că te antrenasem într-o relație serioasă și mă simțeam vinovat. Îmi spuneam că trebuie să-ți dau timp să te maturizezi, să urmezi colegiul, dar când mi-ai scris că ai cunoscut un băiat, m-am simțit rănit și am fost extrem de gelos. M-a consolat gândul că erai foarte tânără și că atâta vreme cât te țin sub observație și menținem legătura, te

pot aduce oricând înapoi. Ţi-am trimis vederi şi flori, rugându-te să nu mă uiţi.

Katy zâmbi ; deci, de-asta îşi făcuse el atâtea griji.

— Când ţi-am văzut primele fotografii în postură de manechin şi am citit tot ce se scria despre tine, m-am înfuriat, dar mi-a părut şi bine ; asta însemna că terminaseşi cu tânărul acela. Era momentul să vin la Paris şi să-mi revendic drepturile asupra ta. Doi ani fuseseră de-ajuns şi dacă zvonurile despre tine erau adevărate, avuseseşi tot timpul să-ţi faci de cap. Era momentul potrivit să mă însor cu tine. Când ne-am întâlnit la Anna şi am văzut cum te porţi cu Claude, am simţit că mor. O strânse mai tare în braţe. Eu, care până atunci îmi făcusem probleme legate de diferenţa de vârstă dintre noi, te vedeam flirtând cu un bărbat care îţi putea fi tată. Ţi-am spus atunci lucruri îngrozitoare.

Katy se zgribuli uşor amintindu-şi întâlnirea aceea. Atunci fusese prima dată când îl văzuse pe Jake într-o criză de nervi.

— Anna de-abia se măritase cu Alain, fiul lui Claude, dar între mine şi Claude nu era nimic. M-am purtat aşa fiindcă nu voiam să admit ce ştiam despre Monica.

— Nu era nimic de ştiut despre Monica. Jake dădu din cap cu tristeţe. În ce-l priveşte pe Claude, am fost complet nebun. Zici că a fost socrul Annei?

— Da. Şi începu să-i povestească lui Jake despre Claude şi despre Caterine, fina ei. I se părea foarte important ca el să cunoască adevărul.

— Oh, Doamne, Katy, mă vei putea ierta vreodată ? şopti el. Îmi vine să intru în pământ de ru-

șine când mă gândesc câte ți-am făcut în ultimele săptămâni. Singura mea scuză este că nu știam ce să cred despre tine. Când făceam dragoste erai superbă, dar în rest, nici nu-ți păsa de mine, așa că intenționat m-am comportat altfel decât de obicei.

– Cum adică intenționat ? îl întrebă ea încet. Niciodată n-am să pot înțelege de ce un bărbat ca tine, care detestă publicitatea, să plătească o asemenea sumă de bani pentru a ieși cu mine în public.

Jake chicoti și în ochi i se aprinseră scântei jucăușe.

– N-ai să mă crezi, dar îți datorez un răspuns sincer. După patru ani în care am stat departe de tine m-am hotărât să mai fac o ultimă încercare să te aduc lângă mine. Mă gândisem mult și profund la legătura noastră și îmi dădusem seama că, deși petrecusem mult timp împreună, stătusem mai mult în casă la tine. Rareori ieșisem în oraș împreună. Și asta fiindcă erai foarte tânără și, într-un fel, mi-era rușine de sentimentele pe care le nutream față de tine. Așa că am ajuns la concluzia că nu avusesem ocazia să-ți fac curte așa cum trebuie.

– Să-mi faci curte ! exclamă ea zâmbind. Ce cuvânt demodat, și cam târziu te-ai gândit la asta, ținând seama de faptul că deja mă îmbrobodiseși, zise ea în glumă.

– Vrei să asculți sau nu, mai departe ? o întrebă el pe un ton prefăcut serios.

– Hai, spune. Se ghemui lângă el și începu să-i mângâie șoldul și coapsa. Durează mult ? Scân-

teia speranţei se aprinse transformându-se într-o flacără dogoritoare. Jake îi mărturisi că în acel răstimp nu existase nici o femeie în viaţa lui şi ea îl crezu.

— Aşa că am hotărât să câştig licitaţia şi să cinez cu tine, dar mai întâi trebuia să te conving să ieşi cu mine. Ocazia asta a fost pentru mine ca o mană cerească. Mi-am spus că nu trebuie să-mi pese de ceilalţi bărbaţi şi nici de ce se scrie despre tine. Îmi puteam înfrâna gelozia. Fusesem primul tău iubit şi eram hotărât să fiu şi ultimul... Dar când te-am văzut nu m-am mai putut stăpâni. O apăsă mustrător cu degetul pe vârful nasului. Iar tu, Katy, mi-ai dat apă la moară. M-ai lăsat să cred tot ce era mai rău despre tine... chiar m-ai incitat.

— A fost mijlocul meu de apărare, şopti ea. De altfel, culcându-mă cu tine, urma să ţi se confirme impresia proastă pe care ţi-o lăsasem deja.

Jake îşi coborî degetul pe buzele ei şi îi trasă conturul gurii.

— Vrei să spui că mă doreai, Katy? o întrebă el emoţionat.

— Tu ce crezi? Îi prinse degetul între dinţi şi i-l muşcă. Din ce alt motiv ţi-aş fi acceptat propunerea aceea neruşinată de a-ţi deveni amantă? Problemele firmei mă interesează foarte mult dar, venită din partea altcuiva, n-aş fi acceptat. Tu ai fost primul şi singurul meu iubit, îi mărturisi ea.

— Singurul iubit, repetă el surprins când citi adevărul în ochii ei mari şi văzi şi linişte se lăsă în cameră când el îi găsi buzele şi puse stăpânire pe ele. Jake îşi freca trupul de al ei, înteţind cu fiecare mişcare focul pasiunii.

— Iartă-mă, Katy, iartă-mă, îi șopti lângă gură și continuă trăgându-se puțin la o parte : Niciodată n-am vrut să-mi fii amantă. Privirea lui fixată asupra ochilor ei era stăruitoare și extrem de vulnerabilă. Și nici nu ți-aș fi cerut-o vreodată. Recunosc că îmi propusesem să te constrâng să te întorci la mine, dar cu gândul de a mă însura cu tine. Dacă-ți aduci aminte, în ziua aceea în sala de consiliu, nu mi-ai acordat nici o șansă. Mi-ai luat-o înainte, spunându-mi că mai bine ai muri decât să te măriți cu mine.

Katy își amintea și își mai aducea aminte și cât de stânjenită se simțea când trăsese concluzii greșite și Jake râsese de ea.

— Ai râs de mine, replică ea.

— Râdeam fiindcă voiam să-mi ascund durerea. Tot atunci, sub impulsul momentului, am hotărât că trebuie să-mi devii amantă. Eram disperat și furios pe tine că nu reușisem să te cuceresc. Călătoria la Veneția, îmi ziceam eu, trebuia să fie o lovitură de maestru. Ți-am dat să porți inelul meu, ți-am cumpărat trusoul de nuntă și am luat parte la petrecerea de logodnă. Când ne-am întors la Londra, chiar credeam cu adevărat că suntem logodiți. Îi ridică bărbia cu un deget și adăugă pe un ton acuzator : Până în momentul în care mi-ai înapoiat inelul.

Katy era surprinsă de expresia lui îndârjită, dar nu se lăsă intimidată. Inima ei cânta de fericire. Jake dorise s-o ia de soție. Bucuria îi lumina chipul.

— E vorba de inelul acela fără valoare, pentru o femeie de mâna a doua, îl tachină ea, dar pe un

ton serios. La momentul respectiv, cuvintele lui o șocaseră.

– Oh, Doamne, Katy. Iartă-mă. Erai atât de frumoasă la Veneția ; fetița pe care o iubisem devenise o femeie elegantă și rafinată. Cu o seară înainte făcuserăm dragoste, dar nu reușisem să mă apropii de tine. Eram nervos, nesigur pe mine și îmi închipuiam cu naivitate că din momentul în care ți-am pus inelul în deget, toate grijile vor dispărea. Iluzia asta am avut-o până în clipa în care mi-ai spus că nu-l vrei.

– Detestam ideea că port inelul acela pentru a salva aparențele și a nu-ți păta reputația. Dar, dacă zici că e de valoare...

Jake se încruntă.

– Inelul a aparținut bunicii Granton și se transmite membrilor familiei de parte feminină. Nu te-aș fi insultat oferindu-ți falsuri, Katy. Apoi, înțelegând mesajul din ochii ei, zâmbi. Era zâmbetul victorios tipic masculin. Dacă îți pun acum inelul în deget, îl păstrezi ? Cu toate obligațiile pe care le implică ?

Devenise același bărbat arogant pe care îl cunoștea și îl iubea. Orice urmă de vulnerabilitate dispăruse. Dar înainte să-i mărturisească întreaga sa dragoste, Katy mai avea de lămurit anumite lucruri.

– De ce te-ai întors mai devreme din Elveția ?

– Petrecusem o noapte departe de tine și mi-era un dor nebun, iubito.

– Oh, Jake, ești într-adevăr un tip foarte romantic. Zâmbetul ei fu răsplătit de privirea lui încărcată de dragoste și dor, care îi inteți bătăile inimii.

– Fir-ar să fie. Chiar că mă faci să-ți mărturisesc totul. Planul meu de a-ți face curte funcționa perfect, dar la hotel locuia și un reporter francez care m-a recunoscut. A avut îndrăzneala să insinueze, fiindcă nu erai cu mine, că nu mai suntem împreună. Îmi venea să-i stâlcesc mutra, dar i-am spus că, dimpotrivă, urma să ne căsătorim și m-am grăbit să ajung în țară, ca nu cumva să-i vină altuia ideea.

Katy îi mulțumi în gând reporterului francez.

– Tu încă nu mi-ai răspuns la întrebare, îi aminti Jake, privind-o încordat.

Katy nu se putu abține să nu-l tachineze.

– Mai întâi îmi răspunzi tu. De ce m-ai târât după tine prin toate localurile de noapte din Londra ?

– Din același motiv pentru care am cumpărat și Rolls-ul alb, răspunse el nerăbdător. Ți-am mai spus-o : vroiam să te curtez și să te îmbunez. La prima întâlnire mi-ai zis că nu ieșisem niciodată împreună în oraș, cu atât mai puțin într-un Rolls alb și am crezut că asta îți dorești.

Fu rândul lui Katy să râdă și imediat izbucni în râs și Jake.

– Doamne, Katy, e o mașină frumoasă, dar la volanul ei mă simt ca un prost care-și dă aere. Nici nu-ți închipui cât de ușurat m-am simțit când mi-ai spus că nu-ți place și că mă puteam întoarce la BMW-ul meu cel negru.

– Nu ne dispensăm încă de ea, fiindcă la nuntă o să ne trebuiască.

– Vrei să... asta înseamnă că... ?

– Da, Jake. Îl sărută cu dragoste, fericită. Mai vreau să-ți spun un singur lucru : te iubesc și iubesc și casa asta, dar...

El o luă în brațe lipind-o de trupul lui puternic.

– Nici un „dar" de-acum încolo, Katy.

– Mă gândeam la afacerile tale. Fowey nu e locul cel mai potrivit, Jake.

Jake se ridică brusc, o luă de mână și o așeză pe genunchii săi.

– Vom face o inspecție, care se va sfârși în pat.

Jumătate de oră mai târziu, abia trăgându-și răsuflarea, Katy privea chipul zâmbitor al lui Jake cu ochi luminați de dragoste. El arăta cu zece ani mai tânăr și infinit mai mulțumit de sine când îi puse în deget inelul cu smaralde și diamante.

– Ești mulțumită, Katy, iubito ? Nu cred că am uitat ceva.

Casa era de vis, modernizată, dar păstra destinația inițială a încăperilor. Cu excepția aripii vestice unde, spre surprinderea ei, Jake instalase un mini-computer și câteva birouri pentru el, iar pentru ea, un studio luxos. Probabil că-i luase luni, dacă nu ani, să amenajeze totul ; dovada dragostei ce i-o purta era acolo, în jurul ei.

– Oh, Jake, te iubesc, șopti ea cu ochii în lacrimi de fericire.

El îi atinse buzele cu degetele.

– Să-mi repeți asta toată viața, Katy. Te doresc, am nevoie de tine, te iubesc, și niciodată n-am să te mai las să pleci de lângă mine. O să ne căsătorim cât se poate de repede, fără comentarii.

– Da, Jake. Buzele lui luară locul degetelor și purtând-o în brațe o așeză pe pat.

– Acum avem tot ce ne-am dorit, murmură el victorios întinzându-se lângă ea și luând-o în brațe.

Katy își strecură palmele sub tricoul lui, simțindu-i sub degete carnea tare și fierbinte, strângându-l cu putere în brațe. Jake o sărută pe gât, făcând-o să geamă de plăcere. Protejată de dragostea pe care i-o purta, nu rezistă să nu-l tachineze.

– Nu chiar tot ce ne-am dorit, Jake.

El își ridică ochii și o privi nedumerit.

– Ce ne-ar mai trebui ?

– Ai uitat de camera copiilor. O dată avu și ea ultimul cuvânt...

– SFÂRȘIT –

Dat la cules 12.09.1996. Bun de tipar 21.09.1996
Coli tipo 13. Format 16/54x84
Hârtie tipar de 60 g/m2
Apărut 1996

Tiparul executat sub cd. nr. 40470 la
Societatea Comercială – Editură și Imprimerie
„Porto-Franco" S.A. Galați
B-dul George Coșbuc nr. 223 A
ROMANIA